

MEDITATIE

GERECHTVAARDIGD DOOR HET GELOOF

En hij geloofde in de HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.

(Genesis 15: 6)

Heel het leven van Abram is een gedurige oefening geweest in het geloven van de HEERE op Zijn Woord. Dat, in al zijn bestrijding en worsteling en in al Gods herhalingen van de belofte, vult nu heel Abrams leven. Daarmee heeft Abram het moeten en kunnen doen. Zo is hij de vader der gelovigen geworden. Opvallend is, dat hij dat geworden is, niet toen hij stond in de kracht van het geloof, maar juist op de momenten dat hij zelf niets had en zich een goddeloze wist voor de HEERE. We zien dat ook in het gedeelte van onze tekst. Na de overwinning op Kedor-Laomer, komt Abram geestelijk gezien in een diep dal terecht. Alles komt deze nacht samen. Vooral de grote kwestie die heel zijn leven stempelt: geen zoon te hebben. Dat hield voor Abram niet alleen in, geen nageslacht, maar ook, geen Messias. Zo ligt Abram te worstelen in zijn tent en is hij alles kwijt.

De Heere is Abram echter niet kwijt, maar zoekt hem op. Hij gaat tot hem spreken. Abram moet onder het tentdoek van zijn eigen overleggingen en redeneringen vandaan komen. Abram ziet alleen op zijn eigen werkelijkheid, maar hij wordt nu door de HEERE gesteld onder de onmetelijke ruimte van het heelal, als hij omhoog moet zien naar de sterren. Daarbij voegt de HEERE Zijn Woord: Zo zal uw nageslacht zijn. Daarmee maakt de HEERE duidelijk dat Hij niet alleen maar God is zover Abram het bekijken kan. Nee, Abram moet meer zien en rekenen met de HEERE en met Zijn almacht. En daar wordt Abram stil van. Als hij ziet naar omhoog en hij iets bevat van het overweldigende van de Schepper van het heelal, gaat bij Abram de hand op de mond. Het is alles nu Gods werkelijkheid, Zijn almacht, Zijn spreken, die Abram nu bevangt.

Daar wordt deze vriend van God heel klein onder. Niet alleen klein, maar ten diepste wordt

hij hier ook een goddeloze. Dat staat er niet letterlijk. Maar het is toch zo, dat we nergens dieper beschaamd worden, dan daar waar de HEERE ons Zijn almacht toont, waar we Zijn trouw opnieuw ontdekken. Juist nu Abram klein dacht over God, wordt hij overweldigd door de almacht van God. Nu wordt Abram klein, een

INHOUDSOPGAVE

We mogen een nieuwe jaargang van ons blad ingaan en dat stemt tot dankbaarheid. Het aantal abonnees groeit, maar we kunnen altijd nog meer lezers gebruiken die door de inhoud van ons blad getroost en gesterkt worden.

Ook dit maal heeft de redactie en de medewerkers zich ingespannen om dat doel te bereiken.

Ds J Winter vervolgt zijn serie over de kleine profeten met de behandeling van de profeet Micha. In het herdenkingsjaar 450 jaar Heidelbergse Catechismus start ds C Bos met een serie van drie artikelen waarin de verschillende aspecten van dat leerboek van de kerk aan de orde komen.

In dit nummer treft u ook een acceptgirokaart aan om uw jaarlijkse bijdrage te voldoen. Het is elk jaar verblijvend te merken hoezeer de inhoud van ons blad door onze lezers op prijs wordt gesteld en zij dit "vertalen" in een gift zodat de uitgaven van ons blad gewaarborgd blijven.

Tenslotte wil ik u allen bedanken met het meeleven met mijn vrouw en mij. De situatie van mijn vrouw is tot op heden dragelijk. Zelf verblijf ik voor revalidatie – na de amputatie van mijn rechteronderbeen – in De Vogellanden in Zwolle. Wij ontvingen vele kaarten uit onze lezerskring. Hartelijk dank daarvoor!

Met hartelijke groet,
J Oosterbroek

eindredacteur

goddelloze. Hij heeft geen woorden meer. Hij gaat niet tellen en redeneren, maar Hij gelooft. Dat geloof, wordt hem hier opnieuw, als een gave van God geschonken. Hij laat zich vallen op de betrouwbaarheid van God en zegt met heel zijn hart amen op Gods Woord. Dat is in de diepste zin van het woord, geloven.

Abram verlaat zich volkomen op de HEERE. En God ziet dat, want dan staat er: *En Hij rekende het hem tot gerechtigheid*. Gerechtigheid is het wezen van God. Alleen God is gerechtigheid. Nu Abram 'overschakelt' van zichzelf op God en de HEERE op Zijn Woord gelooft, rekent God hem dat toe als gerechtigheid. Als iets dat van God is. Wat Abram van zichzelf niet heeft, maar hem uit enkel genade wordt toegerekend. De Kanttekening zegt: God heeft uit louter genade hem, die geen gerechtigheid had in zichzelf om voor Zijn gericht te bestaan, voor rechtvaardig geacht door het geloof aan Zijn belofte en de beloofde Middelaar. Door dit geloof is Abram rechtvaardig voor God. Zo ziet de HEERE in hem geen enkele zonde meer. Door de gerechtigheid van Christus die hem wordt toegerekend. Wat een wonder. Een ontdekte zondaar belijdt van zichzelf: ik ben een goddeloze en ik blijf dat in en van mezelf. Zo rekent de mens, die eerlijk is geworden voor God. Er is echter ook meer te zeggen. Want dan gaat de HEERE ook rekenen. Toerekenen. In het wonderlijke rekenen van Zijn erbarmen en liefde. Dan rekent Hij de genoegdoening, de gerechtigheid en de heiligheid van Christus toe, als hadden wij nooit enige zonde gekend, noch gedaan. Hij rekent dat toe, bij ieder die zich als een goddeloze kent, maar die ook zulke weldaden, met een waar geloof gaan aannemen. Welzalig is de mens, die dat mag gebeuren, dat God naar recht, hem niet zal schuldig keuren!

Abram geloofde in de HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid. Abram was uitgerekend en uitgeredeneerd. Hij mocht in alles amen zeggen op Gods spreken. Hij mocht God geloven en zo was Hij rechtvaardig voor God. Nee, dat is niet volgens onze rekenmethoden. Wij zeggen: Abram, je bent toch vroom, volhardend, gehoorzaam, gelovig... En dat tellen we dan allemaal bij elkaar op, met als uitkomst: je bent rechtvaardig. Het wonder is echter dat Abram tot de vader der gelovigen geworden is, juist op de dieptepunten van zijn leven. Toen hij niets had en alles kwijt was. Toen sprak God. Want, zo zal Abram er de eer niet van krijgen (Romeinen 4: 2), maar alleen Hij, Die het geloof geeft en die goddelozen rechtvaardigt om niet! Dat werkte de HEERE bij Abram onder die open sterrenhemel, later bij een Luther en vele anderen. De HEERE werkt dat door Woord en Geest nog steeds. Wie de HEERE geloven mag, zoals

eens Abram, daarvan geldt nog: En de HEERE rekent het hem tot gerechtigheid.

Ds. W.M. van der Linden,
predikant van de Hersteld
Hervormde Gemeente
te Sprang-Capelle

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (51)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

Wij zijn inmiddels toegekomen aan de behandeling van het heilsfeit dat nog komen gaat: Christus zal terug komen. Wij verwachten Zijn wederkomst op de wolken des hemels. Aan de hand van getallenreeksen uit de Openbaring is getracht die dag te berekenen. Niemand echter van ons stervelingen is het gegeven de tijden en de gelegenheden te weten dan de Vader alleen. Voor ons geldt een andere vraag of wij bereid en in staat zijn die komende Christus te ontmoeten, want dat Hij komt staat vast: Hij komt, Hij komt om de aarde te richten en de wereld in rechtmatigheid, zingt Psalm 98.

Nu zegt de Heere Jezus Zelf in de Bergrede dat "zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien". Dat zien van de Heere Jezus op de dag van Zijn wederkomst en het zien van zijn Vader hangen dus samen met onze hygiëne.

Nu weet ik uit eigen ervaring in de ziekenhuizen waar ik verbleef en het vanuit het revalidatiecentrum waar ik momenteel verzorgd word hoe belangrijk hygiëne is. Aan het schoonmaken van de verschillende kamers en ruimtes moet dan ook voldoende aandacht besteed worden. Gebruiksvoorwerpen en medische instrumenten worden telkens weer ontsmet. Toch kan het gebeuren dat – ondanks alle moeite die aan de hygiëne wordt besteed - er toch een bacterie opduikt die gevaarlijk is voor zieke en zwakke mensen. Het kan dan zelfs nodig zijn dat een patiëntenstop wordt afgekondigd of bepaalde afdelingen worden gesloten wegens besmettingsgevaar.

Ook voor de zieke zelf is hygiëne van levensbelang. Een goede hygiëne kan de genezing alleen maar bevorderen.

Niet alleen lichamelijk, maar ook geestelijk moet er aandacht zijn voor reinheid. Er is immers niet alleen lichamelijke gezondheid, maar ook geestelijke gezondheid. Reinheid en geestelijke gezondheid behoren tot de heiliging van het christenleven. Die reinheid bestaat door het geloof dat door de liefde werkt. Ze is vrucht van de Heilige Geest en ze wordt beleefd in een leven vol afhankelijkheid van de Heere.

Daarom zeggen onze vaders ook in de Ziekentroost: *"Maar deze waardigheid, om te staan voor de Zoon des mensen, bestaat in een rein, onbevlekt en onwankelbaar geloof, dat door de liefde werkt, waarmede wij Christus met al Zijn verdiensten en weldaden ontvangen en omhelzen"*.

Dit is een aanhaling uit de brief van Paulus aan de Galaten- Gal 5: 6. Die Galaten liepen het gevaar – na hun bekering- terug te vallen onder het juk van de dienstbaarheid van de wet. Weliswaar was hen de gekruisigde Christus voor ogen geschilderd en door het geloof hadden ze Hem als hun Zaligmaker aangenomen, toch waren ze niet vrij van de dwaalleer waarin geloof en werken met elkaar vermengd werden. Zo dreigden ze toch weer onder de wet te komen. Daarom roept Paulus hen op te blijven bij de leer van vrije genade en zich niet opnieuw tot dienstbaarheid te laten brengen. Geestelijke gezondheid was ook voor hen van levensbelang! Ze mochten immers staan in de vrijheid, waarmee Christus hen had vrijgemaakt. Alles wat van ons mensen is heeft geen waarde in zichzelf als het niet met het geloof gemengd is. Anders brengen zij zichzelf alleen maar onder de wet. Wie door de werken gerechtvaardigd wil worden heeft aan Christus niets. De zaligheid is uit het geloof in Christus alleen. Weg dus met de zuurdesem van het wetticisme. Alleen het kruis van Christus is de enige grond van hun behoud. Dat geloof openbaart zich in de liefde. Het middel om de gerechtigheid van Christus aan te grijpen is het geloof alleen. Dat geloof is de hand waarmee wij Christus met al Zijn weldaden en verdiensten ontvangen en omhelzen, De waardigheid ligt niet in het geloof; het geloof is slechts het instrument, maar het blijft niet zonder vrucht, niet zonder de werken. Het geloof werkt door de liefde.

Die geestelijke gezondheid en reiniging blijven noodzakelijk evenals het gebed:

Was mij geheel, zo zal ik witter wezen, dan sneeuw die vers op de aarde nederviel!

Havelterberg
ds J Oosterbroek

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,

Deze zomer hebben we kunnen genieten van veel zomerse dagen. De één heeft hier met volle teugen van kunnen genieten, terwijl een ander het juist heel moeilijk heeft gehad vanwege de hitte.

Ik wil, namens ieder die een kaartje heeft ontvangen, u hartelijk bedanken dat u of jij de moeite hebt genomen uw medemens niet te vergeten.... Ook alle (nieuwe) puzzelaars bedankt voor de inzendingen. Het is erg leuk om vanuit het hele land een berichtje te krijgen! Ik probeer elke keer een ander soort puzzel te maken en deze keer is het een puzzel waarbij alle antwoorden in de eerste 10 psalmen te vinden zijn. Over Psalm 1 een mooi gedicht:

Als een boom....

*Mijn wortels
zijn door een rivier
omgeven,
met water van
het zuiverst soort,
hoewel
ik lig geveld
voor dood
is er één hoop,
mijn wortels leven!*

Coby Poelman-Duisterwinkel

Uit de bundel "Verstillend Licht"

VERJAARDAGSKALENDER

26 september	Mevr. W. v.d. Laan,
H.Muntinglaan 10,
9751 PW Haren
30 september	De heer J.W. Viskil, Sluiskreek
544, 3079 BE Rotterdam

BRIEVENBUS

Mevr. W.J. Kannegieter, Donker Curtuisstraat 20,
9602 PN Hoogezand
Mevr. J. Hoekstra- Vellema, Voorstreek 1, 9101
BC, Dokkum

PUZZELHOEK

U kunt punten blijven verdienen door het insturen van de juiste oplossing van de puzzel. Als u 150 bij elkaar heeft verdient ontvangt u een attentie!

Deze keer vormt de oplossing alle eerste letters van de antwoorden. Dit is ook de aanhef boven één van de eerste 10 Psalmen (het schuingedrukte in de Bijbel). Alle antwoorden zijn ook in deze Psalmen te vinden. Het is misschien even goed zoeken, maar de hoeveelheid tekst die u er voor moet doornemen is niet zo heel groot! U kunt de oplossing insturen voor 1 oktober.

1. Waar heeft God geen lust aan?
2. Welk lichaamsdeel is doorknaagt van verdriet?
3. Door welke dichter zijn de meeste van deze psalmen geschreven?
4. Over welke berg is mijn Koning gezalfd?
5. In welk lichaamsdeel is vreugde gegeven?
6. De Heere is een schild voor mij, mijn...?
7. De mens is een weinig minder gemaakt dan de...?
8. Wie zal de Heere zegenen?
9. Door welk dier zal mijn ziel niet geroofd worden?
10. Waar is de scepter van gemaakt?
11. Wat wordt door de wind henen gedreven?
12. De goddeloze vervolgt hittiglijk in hoogmoed den...?
13. Wat steekt de goddeloze omhoog?
14. Voor welke zoon vluchtte de psalmdichter?
15. Welk lichaamsdeel van de goddeloze wordt gebroken?
16. Uit welk lichaamsdeel heeft de Heere sterkte gegrondvest?

De oplossingen van de juli/
augustus-puzzel zijn: Neapolis
– Joppe – Derbe

Met vriendelijke groet,
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email:
wbreederveld@solcon.nl

MICHA - GODS VREDERIJK KOMT!

Wat kan het veel uitmaken wie ons kleine landje regeert! In de jaren waarin ik de HEERE als profeet mocht dienen zijn er drie koningen aan het bewind geweest. Alle drie hadden ze hun eigen stijl van regeren. De eerste, Jotham, was beslist een gelovige man. Hij heeft een aantal jaren zijn vader Uzzia vervangen als regent. Vader was melaats geworden, en dat was de straf die de man overkwam toen hij meende als koning het recht te hebben in de tempel het

reukwerk te ontsteken. Jotham liet overal in het bergland van Juda verdedigingswerken aanleggen, die ons in later tijd goed van pas kwamen. Maar hij liet ook de monumentale Bovenpoort bij de tempelvoorhof bouwen. Wat hij helaas naliet: een eind maken aan de illegale offerhoogten her en der. Jotham was een vrome man, maar geen reformator.

Toen hij stierf was ons land al een tijd bedreigd door gevaarlijke vijanden: de koningen van het Tienstammenrijk en van Syrië hadden hun krachten gebundeld. En Achaz, Jothams zoon, had de koning van het machtige Assyrische rijk, als bondgenoot, tegen hen te hulp geroepen. Niet zonder resultaat overigens: onze vijanden werden uitgeschakeld. Maar met hulp van buitenlanders moet je altijd voorzichtig zijn. Voordat je het in de gaten hebt delen ze de lakens uit. Achaz was ook geen voorbeeld voor ons volk. Het was een goddeloze man die zich te buiten ging aan heidense praktijken. Tijdens zijn regering werd het koperen brandofferaltair vervangen door een kopie van een heidens altaar uit Damascus. En aan het eind van zijn regeringstijd heeft Achaz zelfs de tempel buiten gebruik gesteld!

Het was een verademing toen zijn zoon Hizkia koning werd! Meteen nadat hij aan het bewind gekomen was liet hij alle nog bestaande offerhoogten, gewijde stenen en gewijde palen verwoesten. En ook de koperen slang van Mozes, die door velen was vereerd met offers, liet hij in stukken breken. Het was heel duidelijk: in Hizkia hadden wij een koning gekregen die zijn hart aan de HEERE had gegeven en Hem wilde dienen en eren!

* * *

Maar hoe staat het er voor met Gods volk? Niet zo best. In het Tienstammenrijk volgden revoluties elkaar op. Sommige koningen regeerden maar een paar maanden. Maar wie er ook aantrad, geen van hen zocht de HEERE. Eigenwillige godsdienst, afgoderij, er kwam geen einde aan. Dit kon zo niet doorgaan. Namens de HEERE heb ik de volledige verwoesting moeten aankondigen van stad en land. De hoofdstad Samaria zal een puinhoop op het veld worden en alle afgodsbeelden in de stad zullen kapotgeslagen, ja verbrijzeld worden. En ik vrees dat de buitenlandse macht die een aantal jaren geleden door Achaz te hulp geroepen werd zich van het Tienstammenrijk meester zal maken. Dat betekent dan meteen ook dat die Assyriërs, als ze kwaad willen, binnen enkele uren voor de poorten van Jeruzalem kunnen staan. Onze koning Hizkia mag daar wel op bedacht zijn! Zou zo'n gevaarlijke situatie de stok achter de deur zijn waarmee de HEERE ons dreigt? Hij heeft er alle reden toe, want ook bij ons in Juda

wordt zwaar gezondigd in allerlei opzichten. De goddeloosheid van Achaz vergiftigde ook onze samenleving....

Eén van de gevaarlijkste zonden die een samenleving kapot kunnen is: hebzucht, vooral wanneer die gepaard gaat met machtsmisbruik en afpersing. Daar heeft men vooral in de zogenaamde "betere milieus" een handje van. En zo ontstaat er onder ons volk een diepe kloof. Aan de ene kant de rijken, die zich steeds meer toe-eigenen en nooit genoeg hebben; aan de andere kant de slachtoffers van deze praktijken, die steeds verder verarmen. Vooral profeten zouden zich tegen dit onrecht moeten keren en in Gods Naam opkomen voor de verdrukten en ontrechtten in de samenleving, maar zij geven niet thuis. Erger nog: zij werken mee aan het onrecht door zich te laten omkopen, net als de priesters die in de dienst van de verzoening hun ambtswerk moeten verrichten, maar in de eerste plaats uit zijn op geldelijk gewin. Treurig is het ook dat zulke lieden durven te zeggen dat de HEERE bij dit alles in ons midden is alsof er niets aan de hand is!

Het klinkt misschien wat eigengereid voor een man die vanuit een uithoek van het land naar Jeruzalem is gekomen en daar komt zeggen dat hij niet eigener beweging al die zondige praktijken veroordeelt maar in opdracht van God en bezielde door de werking van de Geest des HEEREN. Maar ik kan niet anders. En ik bid onze koning toe dat hij onder leiding van Gods Geest alle misstanden in onze samenleving zal aanpakken en recht doen aan wie geen helper heeft! Want Gods oordeel zal anders ook ons treffen, zodat Jeruzalem het lot van Samaría zal delen.

* * *

Heb ik dan niets anders te melden dan dat de HEERE ons zal treffen met zijn oordeel? Gelukkig niet. Want dat is het wonderlijke bij dit alles: eens zal Jeruzalem als het middelpunt van de hele aarde de plaats zijn waar alle volkeren onderricht worden in Gods gerechtigheid. Dan zal er werkelijk vrede zijn in dit land en wereldwijd. Er zullen geen oorlogen meer worden gevoerd, en in het Rijk van Gods vrede zal iedereen zijn plaats worden gegund om te genieten van zijn zegeningen. Nu mag het dan nog zo zijn dat andere volken hun goden vereren, óns volk zal dan voor altijd Gods getuige zijn door te leven naar zijn wil.

Zover is het nu nog niet. Er komt eerst nog een zware tijd. Wanneer, dat weet ik niet, maar de HEERE heeft mij wel laten weten: ons volk zal in ballingschap gevoerd worden. Niet door die Assyriërs die nu nog zo machtig zijn, maar door de Babyloniërs! Want Babel zal Ninevé overvleugelen en zelfs uitschakelen.

Gelukkig zal ook dat Babel niet het laatste woord hebben; op zijn tijd zal de HEERE wat nog van zijn volk is overgebleven weer terugbrengen in het land der vaders. En in die verre toekomst zal er uit ons eigen volk een ware Vredenvorst komen. En net zoals in het verre verleden het geval was met David zal ook dan Bethlehem zijn geboorteplaats zijn. Het moet wel een heel bijzondere Vorst zijn, want zijn oorsprong is van de dagen der eeuwigheid!

Nu is er nog de dreiging van Assyrië. Maar dan zal het afgelopen zijn met alle vijanden van Gods volk. Want de komende Koning zal niet alleen vrede brengen, Hij zelf zal onze vrede zijn!

* * *

Wie is als de HEERE? Ja, dat betekent mijn naam. Wat een liefdevol geduld heeft Hij met ons, ook wanneer Hij dreigt ons vanwege onze zonden met zijn oordeel te treffen! Daar heb ik voortdurend mijn landgenoten op gewezen.

Want al heeft koning Hizkia de tempeldienst in ere hersteld, dat betekent nog niet dat heel ons volk leeft zoals de HEERE van ons vraagt. Het lijkt soms alsof geen mens meer te vertrouwen is. De onderlinge verhoudingen in de samenleving en zelfs in familie en vriendenkring zijn slechter dan ooit. Het is net alsof geen mens meer weet dat de HEERE ons volk eens verlost heeft uit de ellendige slavernij in Egypte om in dit land als zijn volk in vrijheid te leven. Waarom willen mensen dan toch slaaf van de zonde zijn? De HEERE heeft recht op ons! En dat betekent niet dat wij vanwege onze zonden Hem tevreden moeten stellen met godsdienstige rituelen of vrome plichtplegingen, zoals kostbare offers. Nee, Hij wil niet anders dan dat wij recht zullen doen, Hem trouw zijn en in ootmoed met Hem onze wegen gaan.

Ik hoop dat ons volk zal inzien dat wij alleen nog toekomst hebben dankzij Gods genade. Ook nu nog heeft Hij ons beloften gegeven, waarvan wij de vervulling biddend mogen verwachten. De volken om ons heen zullen er getuige van zijn dat de HEERE ons niet uit zijn hand wil laten vallen. Hij wil opnieuw met ons beginnen en dat betekent vooral: Hij wil ons onze zonden niet meer aanrekenen, maar ze in de diepte van de zee laten verdwijnen. Ja, Hij is ons trouw, Zichzelf verloochenen kan Hij niet. Dankt, dankt nu allen God!

ds. J. Winter
Rijswijk Z.-H.

DE HEIDELBERGSE CATECHISMUS (I)

GETROOST IN TROOSTELOOSHEID

Het troostboek van de kerk, de *Heidelbergse Catechismus* (HC), viert dit jaar zijn 450-jarig jubileum. Dit geeft reden om aan deze gebeurtenis een aantal artikelen te wijden. 'Kracht naar Kruis' wil immers evenals de HC troost bieden in de strijd van het menselijk leven. In dit artikel willen we uw aandacht vragen voor de geschiedenis, in een volgend artikel voor de inhoud, om ten slotte uw aandacht te vestigen op de blijvende actualiteit van de HC.

Voorgeschiedenis van de HC

De voorgeschiedenis van de HC kenmerkt zich door de tijd van de reformatie die met het aanslaan van de 95 stellingen van Maarten Luther aan de Slotkapel te Wittenberg tegen de aflaat in 1517 werd ingezet. Niet het kopen van aflaatbrieven bracht het nieuwe leven, maar de innerlijke vernieuwing van de mens door het Woord van God. Dat was de krachtige ontdekking van Luther die terugging op de bevrijdende kracht van de rechtvaardiging door het geloof.

In korte tijd verspreidde dit evangelisch gedachtegoed zich over geheel Duitsland en Europa met behulp van de boekdrukkunst. In 1518 treften we Luther aan in Heidelberg en discussieert hij daar over de vraag wat de kerk is en wat zij wil betekenen. Daar benadrukt hij nog eens extra dat de kerk niet leeft van het geld, maar uit het Woord van God. De oprechte theoloog leeft uit het Woord van God en predikt de nederigheid van God door de gestalte van Jezus Christus, de gekruisigde. Luthers ideeën hebben grote invloed: niet de kerk is de instantie die het heil bemiddelt. Het heil komt direct bij God vandaan en de vernieuwing van de kerk komt niet uit nieuwe structuren, maar door het geloof.

De strijd om het 'rechte geloof' die nu volgt splitst het Duitse rijk in tweeën tussen rooms katholieken en protestanten. De Boerenoorlog in 1524/25 is daar een gevolg van, die aan tienduizenden boeren het leven kostte.

Toen de keurvorst van Saksen, Frederik de Wijze (1486-1524), die voor de reformatie veel heeft betekend, midden in de boerenopstand van 1525 overleed, werd hij opgevolgd door zijn broer Johan (1524-1532), die een standvastig reformatorische koers volgde. Hij wordt ook wel Johan 'de Standvastige' genoemd. Zijn aandacht ging uit naar de toestand in de kerk.

Nadat de rijksdag van Spiers in 1526 aan keurvorst Johan de Standvastige de vrije hand had gegeven tot hervorming van het kerkelijk leven,

drong Luther er bij Johan op aan een kerkvisitatie met een pedagogisch doel in zijn rijksgebied te organiseren. Zo werd een inventarisatie en reorganisatie van het kerkelijk leven mogelijk. Visitatoren werden aangesteld die de predikanten moesten bezoeken om te zien of zij de waarheid van Jezus Christus onderwezen. Predikanten moesten op hun beurt kerk en volk opvoeden in die waarheid. De visitatoren kregen in 1527 de opdracht om het geloofsondericht van de predikanten te onderzoeken en zo nodig zich te richten op verbetering van leer en leven bij dominees, predikers en schoolmeesters.

De reformatie had grote invloed in het rijk van de toenmaals heersende keizer Karel V. Daarom deed hij een poging om de eenheid tussen rooms en protestanten in kerk en staat vast te houden. Politieke en kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders werden in 1530 op de rijksdag in Augsburg uitgenodigd. Luther verbleef, omdat hij door de paus in de ban was gedaan, op de Coburg. Zijn vriend Philippus Melanchthon (1497-1560) nam de taak op zich om een geschrift te schrijven, waarin de reformatorische geloofsinhoud beknopt onder woorden werd gebracht. Daarvoor was zijn al eerder verschenen 'Onderricht' een goed uitgangspunt. Hieruit verscheen op de Augsburger rijksdag in 1530 de door Melanchthon geschreven belijdenis, de zogenaamde *Confessio Augustana*. In de kerk zocht men naar een gezamenlijk fundament om een bepaald rijksgebied of woonplaats door de verkondiging van het reformatorische geloof in te winnen. Het was in de loop van die omstandigheden dat zowel het verlangen naar een belijdenis als ook naar de rijksdag samenkwam. Die belijdenis in de vorm van een geloofsondericht kwam er in de HC.

Voordat de Heidelbergse Catechismus op 19 januari 1563 door een commissie beoordeeld en goed bevonden werd in opdracht van Frederik III (1515-1576), de vrome (de 'vrome Fritz'), keurvorst van de Palts, had deze Melanchthon geraadpleegd over verschillende heersende kwesties in kerk en school. Dit zal ongetwijfeld te maken hebben gehad met het feit dat Melanchthon een irenisch man was, zelf uit de Palts kwam en kwekeling van de Heidelbergse hogeschool. Later stond Melanchthon in nauwe betrekking tot het keurvorstelijke huis. Hij was raadsman van Frederik II (1544-1556) en Ottheinrich (1556-1559).

We weten dat voornamelijk Melanchthon veel heeft betekend voor de vorming van het christelijk onderwijs in kerk en school, maar ook voor de persoonlijke ontwikkeling van jongeren en ouderen. Melanchthon oriënteerde zich voor de rechte

verhouding tussen God en mens op de inhoud van Paulus' Romeinenbrief en zijn voornaamste thema's: zonde, wet en genade. Het belangrijkste in het christelijke geloof vindt Melanchthon de gewetenstroost door het evangelie in de ervaring van de zondevergeving. De vraag naar de mens staat in het middelpunt van zijn theologie. Dezelfde hoofdgedachte vinden we terug in de HC. Na zijn dood werd hij '*de leraar van Duitsland*' genoemd.

Zacharinus Ursinus (1534-1583) zette als leerling van Melanchthon de lijn van zijn leermeester voor het geloofsonderricht voort. Uit verschillende studies blijkt dat Ursinus beschouwd wordt als de hoofdschrijver van de HC.

Zacharinus Ursinus

In 1534 werd Zacharinus Ursinus op 18 juli te Breslau, het huidige Wrocław in Polen, geboren. Tot ongeveer zijn 16e jaar weten wij niet zoveel van hem. Pas na 1550, als hij in Wittenberg gaat studeren en er een band met Melanchthon ontstaat, komen we meer over Ursinus te weten. In 1557 vergezelt hij Melanchthon op zijn reis naar Heidelberg en Worms. Maar Ursinus keert niet met Melanchthon terug naar Wittenberg. Hij reist door naar Zürich waar Melanchthon hem eerder aan H. Bullinger (1504-1575) had voorgesteld.

Op zijn studiereis van 1557/58 raakt Ursinus onder invloed van J. Calvijn (1509-1575) en in zekere zin wordt hij ook beïnvloed door Bullinger en P. Martyr Vermigli (1499-1562). Ursinus heeft de theologie van zijn leermeesters op een zelfstandige wijze verwerkt en omschreven in zijn werk. In 1558 keert Ursinus terug naar Wittenberg. Nadat hij zijn studie met goed gevolg heeft afgesloten benoemde het bestuur van de hogeschool hem als docent aan de Elisabethschool in Breslau. Zijn onderwijs moest staan in het teken van de verdediging van het Woord, de apologie en het onderricht in de christelijke leer. Dat was nodig, omdat binnen de kerk van Breslau een avondmaalsstrijd werd gevoerd.

Deze strijd was de oorzaak dat hij in 1560, een week na het overlijden van Melanchthon, zijn docentschap moest neerleggen. Ursinus vertrok opnieuw naar Zürich en kwam daar in contact met Vermigli. Deze beschouwde hij na het overlijden van Melanchthon als zijn tweede leermeester. Melanchthon en Vermigli hebben in theologisch opzicht veel gemeen. Beide theologen hadden een gelijke geloofsvoorstelling die gevormd werd door Woord en Geest.

We vinden in hun denken het mensbeeld van A. Augustinus (354-430) terug. Volgens Augustinus is de menselijke natuur geheel aan-

gelegd op de gemeenschap met God. Voor de vervulling van zijn bestaan is de mens afhankelijk van Gods genade. Hoewel de mens door de zonde misvormd is, wordt het beeld van God nooit in hem uitgewist. God blijft aan de mens Zijn genade aanbieden. Door boete en bekering wordt het beeld van God genadig hersteld in de mens. In dit Augustijnse denkpatroon werd Ursinus geschoold.

Het verblijf in Zürich duurde niet lang, omdat Ursinus in 1561 tot hoogleraar werd benoemd aan de universiteit van Heidelberg. De benoeming kwam mede tot stand door de hervormingsgezinde keurvorst Friedrich III. Ursinus bekendste werken uit die tijd waren zijn Kleine Catechismus (Catechesis Minor) en zijn Grote Catechismus (Catechesis Maior), beide ontstaan in 1562, en daarna de eerste uitgave van de HC, die geschreven werd in 1562/63.

Toen de keurvorst Friedrich III in 1576 overleed kwam er een einde aan Ursinus hooglerarschap. Omdat de zoon van Friedrich III, keurvorst Ludwig VI een overtuigd lutheraan was, moest Ursinus in 1577 uit Heidelberg vertrekken. Hij werd door de vierde zoon van de overleden keurvorst Friedrich III, hertog Johann Casimir, uitgenodigd om hoogleraar te worden aan de universiteit van Neustadt am dem Hardt. Ursinus aanvaardde deze benoeming en begon op 26 mei 1578 zijn onderwijs als hoogleraar dogmatiek door een serie colleges te geven over het bijbelboek Jesaja. Daar werden zijn dogmatische colleges over de HC opgeschreven door Ursinus' leerling David Pareus, en uitgegeven onder de naam *Explicationes Catecheticae*, dat verscheen in 1591. In een Nederlandse vertaling van Festus Hommius werd dit boek bekend onder de naam *Schatboek der Christelijke Leere*.

Troost en stervenskunst

In de jaren 70 van de 16e eeuw ging Ursinus' gezondheid snel achteruit. Na het jaar 1581 kon hij zijn werkzaamheden niet meer hervatten, omdat hij leed aan reumatische artritis en bijna blind was. Op 6 maart 1583 stierf hij in de leeftijd van 48 jaar. Ursinus werd begraven in het koor van de grote kerk van Neustadt am dem Hardt.

Twintig jaar eerder in 1563 schreef Ursinus een boekje onder de titel *Erinnerung* (zie ook de vertaling van G. den Hertogh, *Zacharias Ursinus, Stervenskunst*, Kampen 2003). Met dit kleine commentaar over de sterfelijkheid en de christelijke troost wilde hij het volk van dienst zijn toen in het jaar 1563 een pestepidemie woedde in Heidelberg en omgeving. De stad werd met de 'zwarte dood' getroffen. Hoewel anderen de stad ontvluchtten, bleef Ursinus onder

het volk aanwezig. Door zijn meeleven en geloofsinzicht kon hij zijn emoties goed onder woorden brengen, zodat hij het volk pastoraal kon begeleiden.

Stervensbegeleiding past in een middeleeuwse traditie van 'de kunst van het [op een goede manier] sterven'. Ursinus sloot zich met zijn bezinnend werkje over het hiernamaals aan bij deze pastorale begeleiding. Het leven wordt gezien uit het gezichtspunt van de dood. Daaruit volgt dan 'de kunst van het op een juiste manier leven'. Dit gaf Ursinus aanleiding om over troost in leven en sterven als het 'geneesmiddel van Gods Woord' te spreken. Dat heeft hij ook gedaan in zondag 1 van de HC. Jezus Christus is de alleen zaligmakende Heiland en door de zekerheid van het geloof leeft men uitsluitend op Zijn verdienste. Daarom vraagt Ursinus niet waarom iemand sterft, maar naar de manier waarop iemand sterft, omdat de dood als een feit moet worden geaccepteerd. Met dit vrijwel onbekend geschrift kan Ursinus, naast alle andere geschriften over 'rouwverwerking', ook zijn dienst bewijzen in onze tijd.

Ursinus' geloofsofpvatting kent de troost dat onze gerechtigheid en zaligheid niet afhangt van de omvang en kracht van ons geloof, maar van Gods barmhartigheid die ook een zwak geloof niet verwerpt. De ervaring van de blijd-

schap van het geloof is 'de wetenschap dat God ons in Christus genadig is'. Daarom wil een gelovige God met zijn hart voortdurend gehoorzamen en dankbaarheid tonen voor Zijn gunstbewijzen. Dat blijkt uit de vruchten van het geloof, dat wij ons zelf verloochenen en door gebed ons geloof laten versterken tegen alle aanvechtingen. De zekerheid van het geloof is: mijn enige troost in leven en sterven is te geloven dat ik niet meer van mijzelf ben, maar mijn getrouwe Zalig-maker Jezus Christus toebehoort.

Benschop
ds. C. Bos

*Ik geloof in de God Die ons mensen heeft
gemaakt en niet in die god die mensen
hebben gemaakt.*

ONZE FINANCIËN

Bericht van de penningmeester:

Over de afgelopen periode is aan giften van abonenthouder een bedrag ontvangen van € 8, -. Van diaconieën en kerken is aan giften ontvangen € 150, -. Wij zijn bijzonder blij met deze bijdragen en giften. Met deze financiële steun is het mogelijk om ons werk voort te zetten en op deze wijze het licht van Gods Woord op veel plaatsen te laten schijnen.

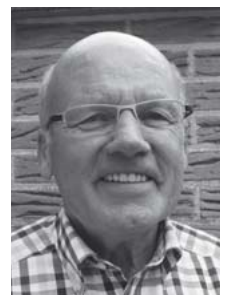
Hartelijk dank.

In dit blad vindt u nu een acceptgirokaart voor een gift en abonnementsgeld voor het komend jaar. Mag ik de bijdrage van harte bij u aanbevelen.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over onze stichting en de abonnementen vinden onder de website naam www.krachtnaarkruis.nl. Adreswijzigingen kunnen ook via de website worden doorgegeven.

Den Haag, 15 augustus 2013.

Enno de Jong
penningmeester.
E-mail: info@krachtnaarkruis.nl

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Havelterberg
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjuvant, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Bisschopsbergweg 29, 7974 HC Havelterberg,
tel. 0521-514098, mob. tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kortgene
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds. M. van der Linden, PKN (hervormd), Soest
Ds. J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommeldijk
Ds. J. Winter, PKN (gereformeerd), Rijswijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting
"Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abonnementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abonnementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

MEDITATIE

DE HOOGSTE TROOST

"Die ook voor ons bidt"

Romeinen 8:34

Het laatste deel van Romeinen 8 is met recht genoemd het 'zegelied' van de Christelijke gemeente. De apostel durft al de vijanden van Gods gemeente uit te dagen en te zeggen: "Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods?". Hij kan roepen: "God is het, Die rechtvaardig maakt. Wie is het, die verdoemt?". Maar waarop is dit gegrond? Hoe durft de apostel zo te spreken? Hij somt het voor ons op en zegt: "Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt". De roemtaal van de apostel is gegrond op het verlossingswerk van Christus. Hij noemt eerst het verzoenend sterven van Christus. Daarna wijst hij op Zijn opwekking uit de doden door God, de Vader. Als derde heilsfeit toont hij ons de eer die Christus heeft ontvangen aan Gods rechterhand. De kroon van al het verlossingswerk is tenslotte: "Die ook voor ons bidt". Dit is de climax, het hoogtepunt. Van al de troost die het verlossingswerk van Christus de gelovigen brengt, is de hoogste troost, dat Christus in de hemel voor hen bidt. Er staat eigenlijk 'voorbeeld voor ons doet'. Toen de schenker door de Farao tot eer en heerlijkheid gebracht was, vergat hij de arme Jozef in de gevangenis. Maar Christus vergeet, temidden van de eer en de heerlijkheid die Hij ontvangen heeft, Zijn gemeente op aarde niet. Hij bidt voor hen aan Gods rechterhand. Hij draagt hun noden en strijd voor aan Zijn Vader. Hij maakt voor hen Zijn offer effectief, zodat niemand enige beschuldiging tegen hen kan inbrengen. Hij zorgt er voor dat hun geloof niet ophoudt, hun liefde niet verkilt en de hoop niet uitgeblust wordt. Wie kan ten volle de zegeningen bevatten, die van de voorbede van de Zoon van God tot Zijn gemeente op de aarde vloeien? De liefde tot Zijn volk, het medelijden met hun pijnen, de zorg voor hun welzijn, de kennis van hun noden zijn zegeningen, die wij niet in hun diepte kun-

nen bevatten. Beproefde en benauwde gelovige! Jezus bidt voor u aan de rechterhand van de hemelse Vader. Uw zaak is Hem niet onbekend. Uw verdriet is voor Hem niet verborgen. Uw naam is op Zijn hart. Uw last is op Zijn schouders. Uw grote beschuldiger moge aan uw rechterhand staan om u te beschuldigen, maar uw hemelse Advocaat staat aan de rechterhand van God om voor u te pleiten. En Hij, Die voor u bidt is meerder dan de satan, die u verdoemen wil. Christus heeft immers Zijn werk op aarde volbracht. Hij heeft de losprijs voor Zijn uitverkorenen betaald. Hij doet maar niet een goed woordje voor hen. Nee, Hij heeft recht van spreken. Zijn spreken is eisen en Zijn Vader nodigt Hem tot dit eisen uit. Hij zegt in Psalm 2: "Eis van Mij". Het eisen van Jezus, het voortdurend tonen van Zijn offer en gehoorzaamheid, is God de Vader aangenaam. Het herinnert Hem aan de gehoorzaamheid waarmee Zijn Zoon het door Hem opgedragen verlossingswerk heeft verricht. Jezus' voorbede is in de hemel doorslaggevend. Jezus kon zeggen bij het graf van Lazarus: "Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt. Doch Ik wist dat Gij Mij altijd hoort". Wat een rijke troost biedt de boodschap van de apostel: "Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt"! Het is echter met Jezus' voorspraak als met de voorspraak van een aardse advocaat. Je krijgt hem pas nodig als je in de moeilijkheden zit en voor de rechter moet verschijnen. Nu zitten we allen wel in de grootste moeilijkheden en zijn wij allen gedagvaard om

INHOUDSOPGAVE

Dit nummer sluit weer aan op het vorige. De meditatie is ditmaal van de hand van ds C. Harinck. De bekende vervolgseries staan er weer in: De Ziekentroost, Draagt elkanders lasten, ds J Winter neemt een van de kleine profeten onder de loep, ds C Bos vervolgt zijn serie over de Heidelberger Catechismus en van Marianne Tanis leest u een praktisch artikel over gezond ouder worden.

De redactie wenst u veel leesgenoegen!

Eindredacteur
ds. J. Oosterbroek

eens voor de grote Hemelrechter te verschijnen, maar dat is nog ver weg. Wij kerkmensen denken ook dat dit voor ons wel goed uit zal pakken. We zijn immers niet als de andere mensen. We vasten twee maal per week en geven tienden van alles wat we bezitten. Maar wanneer Gods Geest ons heeft geleerd wie wij zijn voor God, wordt dit anders. Veel beschuldigers staan dan tegen ons op en zelfs ons eigen geweten klaagt ons aan dat wij al Gods geboden hebben overtreden en geen daarvan hebben gehouden. Ja, het ergste is, dat wij nog steeds tot alle boosheid geneigd zijn en ons hart vol onreinheid is. In zulke omstandigheden krijgt Jezus, de hemelse Voorspraak van zondaren waarde voor een mens. Het is juist in de crises en de hoogste strijd van het leven, dat Gods kinderen de waarde en de troost van Jezus voorbede in de hemel ervaren. Wanneer ons hart overstelpt wordt en wij geen gebed kunnen voortbrengen dan alleen de roep: "Heere, help mij", zie, dan is de gedachte aan Christus in de hemel de troost van het benauwde hart. Waar bij ons geen toegangsweg tot God te vinden is en alle wegen doodlopen, de wegen blijken te zijn, daar wordt het onze hoogste troost: "Die ook voor ons bidt". De gelovige roept in zulke omstandigheden dikwijls: "Ik ben eenzaam en vergeten!". Maar een kind van God is nooit eenzaam en vergeten. Er is een Hogepriester in de hemel, Die aan hen denkt en voor hen bidt bij de hemelse Vader. Jezus kent Zijn volk op aarde. Hij weet van hun strijd, nood en kruis. Hij vergeet hen niet. Hij treedt voor hen tot de Vader en zegt: "Ik hoor daar een arm zondaar zich beklagen en zie hoe hij zich met Efraim op de heup klopt en berouw heeft vanwege zijn zonden. Heilige Vader, Ik wil niet dat die zondaar in het verderf zal dalen. Ik heb voor hem verzoening aangebracht op Golgotha". Hij treedt tot Zijn Vader en zegt: "Vader, ik zie daar een gelovige in hevige strijd; de satan staat aan zijn rechterhand; het water is tot aan de lippen gestegen; het kruis drukt de schouders naar beneden. Ik bid U, Vader, laat de Heilige Geest hem of haar oprichten en troosten met de beloften van Uw Woord". Zie, geliefde lezer, worden hier uw naam en uw omstandigheden genoemd? Denk dan aan de woorden van de apostel: "Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt". Of hebt u geen voorbidder nodig? Drukt de schuld u niet neer? Is het kruis u niet zwaar? Kunt u het zonder God en Christus redden? Wat zal de werkelijkheid van de dagvaardiging voor uw Schepper u dan eens verschrikken! Maar als de schuld u drukt en de strijd u benauwt, weet dan: "Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt". Laat dat uw hoogste troost zijn. Zeg met David: "Ik ben wel ellendig en nooddruftig, maar de Heere denkt aan mij".

En laat de heerlijkheid en de majesteit van de hemelse Voorbidder u niet weerhouden al uw strijd en nood aan Hem voor te leggen. Wij zeggen hier met onze Nederlandse Geloofsbelijdenis: "Maar deze Middelaar, die de Vader ons heeft gegeven tussen Zich en ons, moet ons door Zijn grootheid niet verschrikken, om ons een ander naar ons goeddunken te doen zoeken. Want er is niemand noch in de hemel, noch op de aarde, onder de schepselen, die ons liever heeft dan Jezus Christus". (Art. 26). Daarom roepen wij God, de hemelse Vader aan door Christus, de enige Middelaar en Voorspraak bij de Vader. Kent u dit aanroepen van Christus in alle nood? Voor die mensen is de troost bedoeld: "Die ook voor ons bidt".

Kapelle,
ds. C. Harinck

Schuilen bij God

*Wie heeft er nooit eens verdriet,
ook al ziet men het vaak niet.
Iedereen heeft hier mee te maken,
je kunt helemaal van streek raken.*

*Het is een diep gevoel van binnen,
hetgeen je moeilijk kunt overwinnen.
Verdriet in bange donkere dagen,
je kunt het haast niet meer verdragen.*

*Maar toch is er altijd goede hoop,
ook al loop je er niet mee te koop.
Er is nog niets verloren,
als je maar naar God wilt horen.*

*Hij laat je nooit alleen,
ga dan tot Hem heen.
Hij wil je Trooster zijn
in al je verdriet en pijn.*

*Bij God mag je schuilen
en bij Hem uithuilen.
Hij hoort naar jouw stem,
kom dan tot Hem*

*Hij geeft je weer de kracht,
door zijn liefde en macht.
Het verdriet zal van je wijken,
zodat je weer vrolijk kunt kijken.*

ZIEKENTROOST (52)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven. Wij zijn inmiddels toegekomen aan de behandeling van het heilsfeit dat nog komen gaat: Christus zal terug komen. Wij verwachten Zijn wederkomst op de wolken des hemels. Aan de hand van getallenreeksen uit de Openbaring is getracht die dag te berekenen. Niemand echter van ons stervelingen is het gegeven de tijden en de gelegenheden te weten dan de Vader alleen. Voor ons geldt een andere vraag of wij bereid en in staat zijn die komende Christus te ontmoeten, want dat Hij komt staat vast: Hij komt, Hij komt om de aarde te richten en de wereld in rechtmatigheid, zingt Psalm 98.

We zagen de vorige maal dat de waardigheid om de Zoon des mensen te ontmoeten, bestaat in een rein, onbevlekt en onwankelbaar geloof, dat door de liefde werkt. Dat geloof moeten wij tonen door een rein leven. Van die reinheid sprak Christus in de Bergrede: Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien. Het komt dus aan op geestelijke hygiëne.

Wij moeten het geloof tonen door een rein leven gelijk Jakobus zegt, zo vervolgt De Ziekentroost. In zijn brief heeft Jakobus er vooral de nadruk opgelegd, dat het geloof niet zonder de werken blijft. In Jakobus 2: 14 zegt hij: *“Wat nuttigheid is het, mijn broeders, indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft, en hij heeft de werken niet? Kan dat geloof hem zaligmaken?”* Met deze benadering komt Jakobus heel dicht bij de woorden van de Heiland in de Bergrede te staan. De voornaamste reinheid ligt in het hart!

In een gesprek met de Farizeeërs en Schriftgeleerden maakt de Heere Jezus duidelijk, dat deze ware reinheid niet bestaat in de uiterlijke betrachting van de wetten. De Farizeeërs eren het gebod van God wel met de lippen, maar hun hart is er verre van. Ze laten zich voorstaan op gehoorzaamheid aan het gebod, maar tegelijk ontkrachten ze het metterdaad. Ware reinheid begint in het hart zegt de Heiland: *“Want uit het hart komen voort boze bedenkingen, doodslagen, overspelen, hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen. Deze dingen zijn het, die de mens verontreinigen, maar het eten met ongewassen handen ontreinigt de mens niet (Matt 15: 19, 20).* Werkelijke gerechtigheid is gerechtigheid van het hart en die bestaat in een rein, onbevlekt en onwankelbaar geloof, dat door de liefde werkt. Echte reinheid

vindt haar oorsprong in het oprechte geloof en komt uit in de dagelijkse levenswandel.

Over deze levenswandel lezen we ook in de brief aan de Galaten. Het geloof kan immers niet alleen blijven. Het werkt door de liefde, zo hebben we gezien. Tot die wandel in de liefde brengt nu de Heilige Geest. Dat leven door de Geest wordt door Paulus treffend onder woorden gebracht in Gal 5: 22: *“Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid”*

Het leven van degenen die geloven, moet een leven zijn in die liefde. Daarvan gaat een helen-de kracht uit in eigen leven, maar ook in dat van anderen. Degenen die in Christus geloven moeten dan ook jagen naar een leven met God in heiliging. Indien wij door de Geest leven, zo laat ons ook door de Geest wandelen (Gal 5: 25). De Geest heeft immers het leven in hen gewerkt. Door die Geest leven ze dan ook. Ze jagen naar de vrucht van de Geest.

Juist in de weg van de heiliging, ontdekken we dat we onszelf, ons zondige vlees tegen hebben. We worden zo vaak, ook na ontvangen genade, door het kwade licht verrast. Tegenover de vruchten van de Geest staan vaak jaloezie, opstandigheid. Soms zijn we het helemaal niet eens met de weg die de Heere met ons gaat. Dan komen we het aan de weet wat er allemaal leeft in ons hart, in het centrum, van ons bestaan aan zonde en ongerechtigheid. Toch is er dat jagen naar de volmaaktheid; dat jagen naar het einddoel in een harmonieus leven met God door de vrede die alle verstand te boven gaat. Immers...niemand kan zonder heiliging de Heere zien! Dat kan niet zonder het voordurende gebed om de Heilige Geest: Och schonk Gij mij de hulp van Uwen Geest, moog Die mij op mijn paden ten Leidsman strekken!

Havelterberg
ds. J. Oosterbroek

De Heere is mij dag en nacht nabij,
Schiep de hemel en de aarde, ja, dat was Hij,
Met alle zorgen, angst en pijn helpt Hij mij.
Hij lijkt ver weg, maar is toch dichtbij.
Hij is de bewaarder van mijn voet,
Hij waakt over mij en geeft mij moed.
Op Hem kan ik vertrouwen,
Vertel' mijn nood en op Hem bouwen.
Hij zal mijn ziel bewaren,
Voor alle rampen en gevaren.

Psalm 121

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,

In alle rust van mijn kamer werk ik aan deze rubriek. Zomaar, in een gestolen uurtje. U, die dit blad leest, zit of ligt ook in de rust van uw kamer en hebt de tijd genomen om dit blad te lezen. Bent u ziek, eenzaam of alleen dan wens ik u de nabijheid van de Heere toe. Veel kracht en sterkte. Hij laat geen bidder staan!

Het volk Israël wenste een koning omdat andere volken er ook één hadden. Heel veel koningen hebben over Israël geregeerd. Een greep uit deze koningen zijn verwerkt in de doorstreep-puzzel.

Ik wens u toe dat u de hoogste Koning tot uw toevlucht hebt!

*Hij, die op Gods bescherming wacht,
Wordt door den hoogsten Koning,
Beveiligd in den duist'eren nacht,
Beschaduwd in Gods woning.
Dies noem ik God, zo goed als groot
Voor hen, die op Hem bouwen,
Mijn burg, mijn toevlucht in den nood,
Den God van mijn betrouwen.*

Psalm 91:1

VERJAARDAGSKALENDER

5 okt. Mevr. H. Koppert, Beelstraat 43,
2672 AB Naaldwijk

BRIEVENBUS

Mevr. D. Goudkamp, Schoolstraat 38,
6828 GT Arnhem
Mevr. M. Koppert, Beelstraat 43,
2672 AB Naaldwijk

PUZZELHOEK

De woorden die doorgestreept moeten worden zijn allemaal namen van de koningen van Israël, het twee- en tien stammenrijk. Er blijven enkele letters over, die vormen de oplossing van de puzzel: twee koningen. U kunt punten blijven verdienen door het insturen van de juiste oplossing van de puzzel. Als u 150 bij elkaar heeft verdient ontvangt u een attentie!

U kunt de oplossing insturen voor 1 november.

u	z	z	i	a	s	e	a	b	o	j	a
m	p	t	r	e	a	a	l	e	m	o	i
e	e	i	k	e	u	i	l	i	r	r	r
n	s	b	j	a	h	z	k	o	i	a	a
a	s	n	h	o	e	a	a	e	m	m	h
h	a	i	s	o	j	m	b	h	d	o	c
e	n	e	r	o	a	a	u	e	a	e	a
m	a	h	j	m	h	t	c	l	a	o	z
a	m	d	o	c	i	a	h	h	l	m	j
h	a	a	a	i	i	z	a	a	i	a	a
t	z	v	s	b	z	z	k	i	l	n	s
o	i	i	a	a	i	s	a	u	l	i	a
j	a	d	m	a	e	b	o	r	e	j	a

Abia
Achab
Ahazia
Amazia
Amazia
Asa
Athalia
Baësa
David
Ela
Hosea

Jehu
Jerobeam
Joahaz
Joas
Jojachin
Jojakim
Joram
Josia
Jotham
Manasse
Menahem

Omri
Rehabeam
Sallum
Salomo
Saul
Tibni
Uzzia
Zacharia
Zedekia
Zimri

De oplossing van de september-puzzel is: Gods heerlijke Naam

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

NAHUM - GODS RECHT OVERWINT!

Mijn grootouders hebben er nog gewoond en ons vaak verteld hoe het daar was, in Elkos, een heel klein dorpje, gelegen in het bergland van Naftali. Er is vrijwel niets van overgebleven nadat de Assyriërs grote delen van ons land veroverd hadden. Wat hebben die vandalen huisgehouden! En de mensen die er woonden? Die hebben ze gedeporteerd. Ook mijn grootouders. Een voor hen volkomen vreemd gebied, daar werden ze heen gebracht. Gelukkig hebben ze kans gezien toch weer een bestaan op te bouwen, maar de herin-

neringen bleven. Daarom heeft mijn grootvader besloten de naam van zijn geboortedorp in ere te houden en de Elkosiet achter zijn naam gezet. Mijn vader heeft dat na hem gedaan, en ik doe het ook. Ik heb Elkos nooit gezien, maar het is zinvol tradities te laten voortbestaan. Als mensen me vragen naar het "waarom" vertel ik ze dat. En dat ik Nahum heet, "troostvol", is vast niet toevallig. Want de HEERE heeft mij geroepen om op te treden met een boodschap van troost voor mijn volk, hier in de ballingschap, maar ook het volk dat nog in betrekkelijke vrijheid leeft in Juda.

Wat moet ons dan troosten? Dat het Assyrische rijk met al zijn geweldpleging en wreedheid op Gods tijd machteloos gemaakt zal worden en zelfs van de aardbodem zal worden weggevaagd. En Ninevé, nu nog de residentie van Assyriërs koningen, zal volledig worden verwoest. Wanneer? Dat weet ik niet, maar ik weet zeker dat het gebeuren zal, want de HEERE heeft het gezegd. Het lijkt ongeloofwaardig, vooral nadat de Assyriërs zelfs tot in Egypte zijn doorgedrongen en de hoofdstad No-Amon hebben ingenomen en verwoest. Maar Gods tijd komt, daar ben ik zeker van.

Ninevé ligt aan de rivier de Tigris. Daarvan is op twee manieren gebruik gemaakt. De rivierklei gebruikt men om er bouwwerken van tichelstenen mee te maken. En rondom de stad heeft men diepe grachten gegraven die gevuld zijn met water, uit die onuitputtelijke Tigris. Zo is de stad goed te verdedigen!

Alleen is het wel goed te bedenken dat water een onbetrouwbare bondgenoot is. Komt er een lange droogteperiode - niet zo heel ongevoel voor deze streken - dan daalt ook het rivierpeil. Dan staat er ook in de verdedigingsgrachten heel wat minder water, en dan is Ninevé kwetsbaar.

Maar een wintertijd met veel slagregens is ook niet zo gunstig voor Ninevé. Want die tichelstenen blijven toch altijd erg gevoelig voor vocht. En dan is er vaak geen houden aan. Het komt nogal eens voor dat muren van tichels instorten.

Ninevé, Assyrië, een macht waarvoor iedereen vuurbang is. Maar soms zie je zulke machten in korte tijd verdwijnen. En daarmee is de HEERE nu al bezig, dat weet ik zeker. Ik voel me bevoorrecht die boodschap over Ninevé te mogen doorgeven. En ik hoop van harte dat mijn volk, Gods volk, erdoor bemoedigd moge worden en getroost. Eén ding is heel duidelijk: het geduld van de HEERE met Ninevé, waarvan mijn collega Jona tegen heug en meug getuige is geweest, is uitgeput. En vreselijk is het te vallen in de wrekende handen van onze God!

En Ninevé zal het weten! Zoals stormen, aardbevingen en hevige overstromingen ons mensen als tekenen van Gods macht en majesteit ontzag en angst inboezemen, zo zal zijn wrekende toorn de stad treffen! Vernietigd zal ze worden, zoals haar legers steden en dorpen hebben verwoest. Het heeft de HEERE vooral kwaad gemaakt dat de stad een broeinest van ongerechtigheid geworden is als een welbewuste provocatie tegen Hem! Terwijl Hij de mens gemaakt heeft naar Zijn beeld en gelijkenis is Ninevé druk bezig Gods beeld dragers her en der met haar onmenselijke geweldplegingen te vernederen en vermoorden. Het is goed dat wie tot Gods volk behoren weten: de HEERE blijft een schuilplaats voor wie zich aan Hem toevertrouwen. Dat zal ook blijken wanneer er een eind komt aan het geweld van de Assyriërs en er vreugdeboden zullen rondgaan om het overal te boodschappen: we zijn bevrijd van onze vijand! Maar zover is het nu nog niet....

De HEERE heeft mij wel laten zien dat Ninevé's ondergang alles te maken heeft met het herstel van Israël. En verder mocht ik, als was het een visioen, zien hoe het Ninevé dan tenslotte zal vergaan. Een machtig leger met razendsnelle strijdswagens trekt tegen de stad op. De vestingwerken vallen ineen, het koninklijk paleis stort in, de heldhaftige soldaten van weleer gaan op de vlucht, de stad wordt geplunderd en verwoest. Koningen van Assyrië gedragen zich nu nog als de leeuw, de koning der dieren, die rooft en verscheurt. Maar de tijd komt dat het "leeuwenhol" verdelgd zal worden, de strijdswagens in rook opgaan en nergens meer gezantschappen uit Ninevé zullen eisen dat volken gedwongen worden zich te onderwerpen aan Assyrië.

Ook aan de culturele rijkdommen van Ninevé zal een eind komen, met alle verleidingen die daarvan uitgaan. Met al haar rijkdom en praalzucht is de stad net een vrouw van verdachte zeden die met haar obscure betoveringen mannen verleidt. Maar zoals zo'n vrouw voor iedereen te kijk staat wanneer men haar lange gewaden optilt, zo zal het ook Ninevé vergaan; schaamte en schande worden haar deel, en niemand zal haar troosten. Ze zal het lot delen van No-Amon, dat ze zo meedogenloos heeft verwoest. Beneveld als door dronkenschap zal de stad haar einde tegemoet gaan. Herstel zal niet meer mogelijk zijn. Als sprinkhanen die alles opvreten, zo gedragen de Assyriërs zich; maar zoals zulke verslinders bij het aanbreken van de dag ineens kunnen wegvliegen met onbekende bestemming, zo zullen ook alle machtheb-

bers van Assur in het niet verdwijnen, door niemand betreurd.

Ik heb alles opgeschreven wat de HEERE mij heeft laten zien en horen. Ook onze broeders en zusters in Juda moeten er door bemoedigd en getroost worden. Het moet een brief worden, met een boodschap uit betrouwbare bron. Daarom heb ik er boven gezet: Godsspraak over Ninevé; brief met de profetie van Nahum de Elkosiet. Geve de HEERE er zijn zegen aan!

ds. J. Winter
Rijswijk Z.-H.

GETROOST IN TROOSTELOOSHEID- 450 JAAR HEIDELBERGSE CATECHISMUS (II)

Doel van de HC

De HC werd in 1563 door een commissie onder verantwoordelijkheid van keurvorst Frederik III van de Palts opgesteld. Het pastorale doel van de HC is het christelijke geloof in prediking, catechese en zielzorg te verkondigen en te onderwijzen. De reformatie wilde aan het volk de waarheid over Jezus Christus, de Redder van mensen, leren, zodat zij leven in de vrijheid van het kind- zijn van God.

Opbouw van de HC

Op 19 januari 1563 schrijft keurvorst Frederik III zijn voorwoord voor de HC. De eerste uitgave met 128 vragen en antwoorden verschijnt in maart van datzelfde jaar. Een belangrijk punt betreft de vraag naar het rechte verstaan van de viering van het Heilig Avondmaal. Bij de tweede druk in april 1563 wordt naar de wens van Frederik III (en naar we aannemen ook naar de wens van C. Olevianus 1536-1587) vraag en antwoord 80 in de HC opgenomen, die zich op een scherpe wijze tegenover de rooms katholieke opvatting van het Avondmaal afgrenst. In de derde uitgave wordt de HC in 10 thema's opgedeeld, die zondags in de eredienst kunnen worden voorgelezen. Op deze wijze wordt het geloofsondericht in één jaar tijd doorgenomen, vandaar dat de HC in 52 zondagsafdelingen is ingedeeld.

De uitgave van de tweede druk omvat de HC in 129 vragen en antwoorden. Hij zal voor het geloofsgesprek in de scholen dienen. Daarom staan aan het begin van de HC twee vragen die op de bedoeling en de zin van een catechismus (lees geloofsondericht) wijzen. We kunnen die twee vragen omschrijven als: waarom schrijft

men eigenlijk een catechismus? En: welke zin heeft het christelijk geloof? Dan kunnen we voor deze beide vragen verwijzen naar de eerste vraag en het antwoord uit zondag 1. Op de door ons gestelde vragen geeft hij als antwoord: dat we in de HC leren waarom het gaat in het christelijk geloof nl., 'om de enige troost in leven en sterven'.

De HC is bedoeld zoals zondag 1 aangeeft: *"om troost aan te leren in leven en sterven, zodat we in zekerheid door het geloof in Christus kunnen leven en sterven"*. Voor de daaruit volgende inleidingsvraag: welke zin heeft het christelijk geloof?, kunnen we de HC verdelen in drie onderdelen, te weten: ellende (vraag 3-11), verlossing (12-85) en dankbaarheid (86-129).

1. Over de ellende van de mens (HC vraag 3-11)

In dit deel wordt de verhouding tussen mens en God aangeleerd. Hoe staat het eigenlijk tussen ons en God? Het antwoord is helder: wij zijn van het begin af aan heilloos verstrikt geraakt in onze zondeschuld en falen om in gemeenschap met God en onze naaste te leven.

2. Over de verlossing van de mens (HC vraag 12-85)

Maar met het feit dat de mens in zonde is gevallen en dagelijks zijn schuld groter maakt is God niet tevreden. Vanuit Zijn barmhartigheid doet Hij er alles aan om ons te redden uit de ellende. Daarvoor heeft Hij Christus gezonden, die voor onze schuld heeft betaald. Van daaruit wordt het christelijk geloof opgebouwd. De vragen en antwoorden gaan over: God de Vader (vr.26-28); God de Zoon (vr.29-52); God de H. Geest (vr.52-64). Uit deze trinitarische opbouw van de HC blijkt dat de verlossing door Christus in het middelpunt staat. Hoe komt de mens tot zekerheid in het 'genieten' van de verlossing? Dat verklaart het laatste gedeelte over de Heilige Geest, dat gaat over de thema's: de heilige sacramenten (vr.65-68), de heilige doop (vr.69-74) en van het heilig avondmaal (vr.75-85). In dit gedeelte vinden we ook de ingelaste vraag en het antwoord 80, die zich scherp tegen de rooms katholieke avondmaalsopvatting verzetten.

3. Over de dankbaarheid (HC vraag 86-129)

Wanneer de mens verlost is, opnieuw geboren is, voor wie leeft hij dan? Natuurlijk niet meer voor zichzelf, maar voor God en de naaste! Deze mens is God dankbaar voor de verlossing uit zijn oude leven en hij betreft God overal bij in zijn leven. Ook met zijn naaste wil hij in liefde en vrede leven. Dat omgaan met de naaste betreft de verantwoordelijkheid van de christen in de samenleving: kerk, maatschappij en politiek. Men herkent een levende gelovige uit het leven

in wederliefde naar de gehoorzaamheid van Gods gebod: de tien geboden (vr.92-115). Dat geldt ook voor het gebed (vr.116-118), in het bijzonder het onze Vader (vr.119-129), waardoor God ons altijd weer kracht geeft, ook om als nieuwe mens (vr.86-91) oprecht te leven.

Vanuit deze drie delen van de HC zien we hoe de mens zijn zonde leert erkennen, hoe blind hij is en altijd vanuit zichzelf opzoek is naar het vervullen van zijn begeerte. Maar ook dat hij leert erkennen dat God hem als de Verbondsgod niet loslaat, maar dat Hij de mens redt uit zijn verlorenheid. Daarvoor is de mens God dankbaar, blij en ten alle tijde getroost in dit nieuwe leven, waarin hij zich met God verbonden weet.

Troost voor de zekerheid van het geloof

Wanneer we de opbouw en inhoud van de HC rustig op ons in laten werken, zien we dat het gaat om troost voor de zekerheid van het geloof. In onze tijd moet de mens veel leren, het kennisniveau in onze samenleving verhoogt zich alleen maar. Door de kennis van wetenschap en techniek ontvangen we menselijke zekerheid, zo wordt ons tegenwoordig voorgehouden. Maar in elke tijd blijkt dat een mens niet zonder godsdienstige zekerheid kan bestaan. Ook in onze tijd is de mens door alle menselijke zekerheden die hem worden aangeboden niet gerust en is hij op zoek naar een 'iets' dat aan zijn leven voldoening moet geven.

Het christelijk geloof wil de mens door het geloof in God echt bevredigen in zijn zoektocht naar zekerheid voor zijn bestaan. Daarom moet de boodschap van het christelijk geloof volkomen betrouwbaar zijn, zodat ik mij daarop verlaten kan in alle nood en dood, voor tijd en eeuwigheid. In wereldse zaken kan men zich een voorstelling maken van datgene wat door wetenschap en techniek wordt uitgedacht. In onze maakbare cultuur scheppen wij onze zekerheden. Maar in het geloofsleven, waarbij het gaat om zaken die we met ons verstand niet kunnen voorstellen en waar het gaat om de eeuwige zaligheid voor de mens, is besliste zekerheid een onmisbaar vereiste. Zo worden we in alle troosteloosheid getroost.

Daarom kan het fundament van onze hoop op de eeuwige zaligheid geen menselijke wijsheid zijn, maar het geloof dat zekerheid vindt in de belofte van Gods Woord. Op het gezag van Gods openbaring rust het geloof dat volledige zekerheid geeft. Vandaar dat het geloof niet alleen een vertrouwen is zoals zondag 7 zegt, maar ook een kennen en een toestemmen, omdat het bij onzekerheden niet kan leven. Niet bij God en bij Zijn openbaring, maar bij de mens ligt de schuld van alle twijfel en ongeloof. De

waarheid van het christelijk geloof kan en mag daarom niet van menselijke wetenschap en techniek afhankelijk zijn. En daarom is juist het grote wonder dat God niet boven ons is blijven staan, maar dat Hij in Jezus Christus mens is geworden, naar ons is toegekomen. In het mens zijn van Jezus Christus woont het Woord van God, dat God zelf is. Dat Woord van God gaat door de prediking van Jezus uit naar ons mensen, om ons terug te laten keren tot de geloofsrelatie met de Heere. In de belofte die de Heere tot ons spreekt via Zijn Woord ligt dus de zekerheid van ons geloof!

ds. C. Bos
Benshop

GEZOND OUDER WORDEN

Regelmatig horen we het om ons heen: als ik maar gezond blijf... Een begrijpelijke wens, want we weten allen dat ouder worden vaak met gebreken komt. Maar kunnen wij er zelf iets aan doen om de komende gebreken tegen te gaan? Wat zijn hiervoor de tips?

Waarschijnlijk kunt u er ook een aantal noemen. In dit stukje wil ik er iets dieper op ingaan. Allereerst: het gewicht. Overgewicht heeft nadelige gevolgen voor de gezondheid. Het verhoogt het risico op hart- en vaatziekten. Maar het verhoogt ook de kans op allerlei klachten van de gewrichten en de spieren. Met het ouder worden verandert het lichaam. De spiermassa en botmassa nemen af en het vetpercentage neemt toe. Aan de andere kant komt bij personen boven de 70 jaar ook ondergewicht voor. Gezonde 70-plussers wordt aangeraden hun gewicht gelijk te houden, ook als ze iets overgewicht hebben. Een lastig iets in dit seizoen van heerlijke ijsjes...

Ten tweede: bewegen. We weten allen dat dit goed is. Ons wordt aangeraden om 5 tot 7 dagen per week gedurende een half uur matig intensieve inspanning te leveren. Belangrijk is het om de activiteiten in te passen in uw dagelijks leefpatroon. Ook lichte activiteiten hebben vaak al een positief effect op de algemene gezondheid. Als het u lukt, neem dan de trap in plaats van de lift. Loop elke dag een rondje buiten en probeer zoveel mogelijk zelf te doen. Sluit u aan bij een wandelgroepje of ga met uw rollator de boodschappen doen. Tuinieren is ook een heerlijke bezigheid. Bewegen verkleint de kans om op latere leeftijd mobiliteitsproblemen te krijgen.

Als laatste: de gezonde voeding. Probeer elke

dag gevarieerd te eten, zodat u voldoende vitamines en mineralen binnen krijgt. Gebruik smakelijke maaltijden. Verspreid de maaltijden evenwichtig over de dag en sla geen maaltijd over. Gebruik volkorenproducten en eet voldoende groenten. In deze periode van het jaar is heerlijk fruit te koop. We kunnen er dagelijks van genieten! Dierlijke producten (vlees en vleeswaren) zijn compacte bronnen van voedingsstoffen, maar gebruik er niet teveel van in verband met de eiwitten en de verzadigde vetten. Drink voldoende. We hebben ongeveer 2 liter vocht per dag nodig. Mocht u huisarts u geadviseerd hebben om matig te drinken, dan moet u hier natuurlijk gehoor aan geven. Wees matig met alcohol. Ouderen boven de 55 jaar verdragen alcohol in het algemeen slechter door veranderingen die in het lichaam ontstaan bij het ouder worden. Ook kan de combinatie van alcohol en medicijnen risicovol zijn.

Natuurlijk kan een gezonde levensstijl ons niet behoeden voor allerlei ziekten. Ook hierin zijn we afhankelijk van de zegen van de Heere. Maar het is goed en Bijbels om op

een verantwoordde manier met ons leven en ons lichaam om te gaan.

Ik wens u een mooie, gezonde nazomer toe!

Sommelsdijk
Marianne Tanis.

—BOEKAANKONDIGING—

Bevrijd geloven

De Heidelbergse Catechismus is niet alleen een leerboek, maar bovenal een pastorale gids. In *Bevrijd geloven* laat ds. C. Bos zien hoe de catechismus bruikbare handvatten biedt voor pastorale werkers. Vragen als 'Wat is uw enige troost?' en 'Wat is een waar geloof?' en de bijbehorende antwoorden zijn een grote hulp in gesprekken over ziekte, zorg en rouw. uitgave Groen, Herrenveen, prijs €12,50

ONZE FINANCIEN

Bericht van de penningmeester:

Omdat wij als bijlage de acceptgirokaarten in ons blad van september hadden gevoegd is na het laatste bericht in augustus aan giften van lezers en lezers een bedrag ontvangen van € 585,-. (u bent toch niet vergeten de acceptgirokaarten in te vullen?) Op ons verzoek aan de diaconieën en kerken voor een bijdrage in onze kosten van de drukkerij en verzendkosten van ons blad (de mailing) is tot nu toe aan giften ontvangen € 935,-. Voor ons lectuurfonds is door een diaconie een collecte gehouden met een opbrengst van € 332,70.

Wij zijn bijzonder blij met deze bijdragen en giften.

Hartelijk dank.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad en de abonnementen vinden onder de website naam www.krachtnaarkruis.nl.

Adreswijzigingen en opgave van nieuwe abonnementen kunnen ook via de website worden doorgegeven.

Enno de Jong
penningmeester.
E-mail: info@krachtnaarkruis.nl

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Havelterberg
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjuukt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Bisschopsbergweg 29, 7974 HC Havelterberg,
tel. 0521-514098, mob. tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kortgene
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds. M. van der Linden, PKN (hervormd), Soest
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk
Ds. J. Winter, PKN (gereformeerd), Rijswijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting "Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abonnementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abonnementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

MEDITATIE

Schatrijk Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus

1 Korinthe 1:30

U bent in Christus Jezus, schrijft Paulus. Hij had kunnen schrijven: u bent een Jood. Ook had hij kunnen zeggen: u bent een Griek. Want over beiden gaat het in deze stad. De ene groep wilde vooral wonderen zien. De anderen wilden alles beredeneren. Zo was er voor Joden en ook voor Grieken geen plaats voor Christus. Er is echter een wonder gebeurd. De prediking van het Evangelie is ook in deze stad gezegend. Het Gekruisigde heeft het hart van zowel Joden als Grieken overwonnen. Omdat deze mensen zo welwillend waren? Ze stonden beiden afwijzend tegenover Christus. Zo erg is het met een mens van huis uit, of je nu wonderen wilt zien of dat je alleen maar van je verstand uitgaat.

God heeft in Zijn grote genade het onedele uitgevonden, schrijft Paulus in vers 27. Alle roem is uitgesloten! Zo wil de apostel alleen maar roemen in God, zoals hij dit in het volgende hoofdstuk met nadruk uitspreekt. En zoals alle kinderen van God van harte zingen: Het is door U alleen, om het eeuwig welbehagen.

God heeft hen geroepen uit de duisternis, waarin zij verloren lagen, tot Zijn wonderlijk licht, zoals we in vers 26 lezen. Zij zijn sindsdien niet meer in Adam verloren, maar in Christus behouden. Zoals Noach in de ark gered werd van de ondergang, zo zijn zij in Christus, in de Ark van behoud, terecht gekomen.

Buiten Christus ben je verloren en ga je verloren. Buiten Jezus is geen leven! Maar in Hem ben je voor eeuwig behouden. In Hem ben je schatrijk. Want Hij is de Redder, die gekomen is om zondaars zalig te maken. Hij rust niet eerder voordat al de Zijnen in het vaderhuis zijn gekomen. Hij is de grote Profeet, die leert wie God is en wie we zelf zijn. Hij is de enige Hogepriester, Die Zijn bloed gaf als offer voor de zonden. Hij is de eeuwige Koning, Die alle weerstand overwint en brengt tot vernedering voor God en tot overgave aan Hem en niet minder tot gehoorzaamheid.

Zo is Hij de enige en volkomen Zaligmaker. Wie in Hem is, is schatrijk!

Maar dan gaat de apostel nog verder om de rijkdommen in Christus uit te stallen. Want wie deel heeft aan Christus, deelt ook in Zijn schatten en gaven. In Hem zijn al die schatten verborgen, verkondigt Paulus.

Hij is ons gegeven (hij schakelt zichzelf erbij in) tot wijsheid, tot rechtvaardiging, tot heiliging en tot een volkomen verlossing.

Als het ons aan wijsheid ontbreekt, mogen we gaan tot Christus. Meer dan Salomo is Hij.

Hij geeft deze wijsheid zonder enig verwijt, zegt Jakobus. Wijsheid voor het eeuwige leven en wijsheid om in deze wereld te leven. Wijsheid om als een wijze bouwer te werk te gaan. Wijsheid

INHOUDSOPGAVE

In dit novembernummer treft u allereerst een meditatie aan van ds J Van Amstel die opnieuw medewerking verleent aan ons blad. Dan volgen de bekende rubrieken "Belijden en Beleven" en "Draagt elkanders lasten". Ds. J. Winter behandelt opnieuw een kleine profeet en ds. C. Bos vervolgt zijn serie over de Heidelbergse Catechismus die 450 jaar geleden ontstond met zijn derde artikel.

Half december DV hoopt ons Kerstnummer te verschijnen, opnieuw in kleurendruk, met meditaties en Kerstverhaal en met 16 pagina's. Er is elk jaar weer veel belangstelling voor dat nummer. Vele verenigingen en kerken beleggen rondom de feestdagen Kerstbijeenkomsten. Dat nummer wordt dan aan iedere deelnemer na afloop uitgereikt en mee naar huis genomen om daar gelezen te worden. De redactie ontvangt elk jaar weer goede reacties over de vorm en inhoud van dit feestelijke blad. Wilt u ook dit jaar extra nummers bestellen om die uit te delen dan bestaat die mogelijkheid. Wilt u dan uw naam en adresgegevens doorgeven en het aantal nummers dat u nodig heeft aan de administratie of via onze website?

Namens de redactie wens ik u veel goede en gezegende leesuren.

Ds. J. Oosterbroek

Eindredacteur

als de vijf wijze maagden om olie in de lampen te hebben om de bruiloftszaal binnen te gaan. Rechtvaardigheid, omdat niemand rechtvaardig is voor God. God schenkt aan de Zijnen in Christus rechtvaardig te zijn, zoals dit zo wezenlijk in zondag 23 van de Catechismus wordt beleden.

En wie in Christus is, is niet alleen rechtvaardig voor God, maar tegelijk heilig, alsof je nooit zonde had gehad of gedaan. Alsof je Christus Zelf bent.

En wie zo schatrijk is in Hem, mag ook getroost zijn dat Christus geschonken is tot een volkomen verlossing. Veel losgeld moet betaald worden om een enkel mens los te kopen en te bevrijden. Gods kinderen zijn niet losgekocht met zilver of goud, maar met het kostbaar bloed van Christus. Zo hoog was de prijs, die Hij volkomen betaalde. Het is volbracht! Niet voor een enkel mens, maar voor al Gods kinderen.

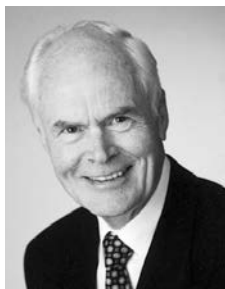
In Christus zijn zij geborgen, in Hem schatrijk. De vraag is nu: zijn wij in Christus? Of buiten Hem?

Kunnen we belijden: in Hem is ál mijn heil? Nu en voor eeuwig.

Ik mag weten dat ik het eigendom ben van Christus. Ik ben in Hem!

Dan ben je schatrijk. In Hem.

ds. J. Van Amstel,
Ede

VAN HET BESTUUR

Op 17 oktober jl overleed op 74 jarige leeftijd onze geachte medewerker ds Marinus van der Linden uit Soest. We wisten dat hij al geruime tijd ziek was. Op dinsdag 22 oktober werd hij begraven op het kerkhof van Lage Vuursche, in de buurt van de kerk waarin hij vele jaren het Evangelie heeft

mogen verkondigen. De levensgang van ds Van der Linden is bijzonder te noemen. Hij had vanaf zijn geboorte een lichamelijke handicap.

Hij heeft daar destijds een boekje over geschreven dat hij ook de redactie aanbood en dat in afleveringen in ons blad is verschenen. In dat boekje kwam duidelijk uit de trouw van God over zijn leven. De Heere wilde deze dienst-knecht helpen en bijstaan. Het leven was deze broeder Christus en daarom is zijn sterven winst (Fil 1: 21). Dat neemt niet weg dat hij in de kring van zijn vrouw, zoon en schoondochter met hun kinderen een lege plaats achterlaat.

De Heere ondersteune hen allen in deze weg.

Ds. J. Winter uit Rijswijk tobt de laatste tijd met zijn gezondheid. Zijn krachten nemen af en hij en zijn vrouw bereiden zich voor op het laatste deel van zijn levensreis. We gedenken hen in onze gebeden en hopen en bidden dat die weg niet te zwaar wordt. Ds Winter heeft mij in de dagen dat hij nog kon schrijven en preken de serie over de kleine profeten gegeven, zodat u in de komende tijd toch nog wat artikelen van zijn hand in ons blad kunt lezen. Gelukkig mogen ds Winter en zijn vrouw zelf ook delen in het heil dat zij anderen hebben verkondigd. God is en blijft getrouw aan Zijn eigen werk!

ds. J. Oosterbroek, secretaris

DANKDAG

*Volle velden gaven vruchten
voor ons volk in overvloed
Landen onder blauwe luchten
lagen in de zonnegloed.
Korrels kiemden in de voren,
groeiden tot een gul gewas.
Winden speelden met het koren,
en de zonneschijn genas.*

*Laten wij Gods goedheid loven,
die altoos te prijzen is.
Zegen daalde neer van Boven,
voedsel tot behoudenis.
Mens en dier wou God bewaren,
en ook heel Zijn scheppingswerk.
Welk mens kan Hem evenaren?
Groot is Hij en eindloos sterk.*

*En Zijn liefde onuitspreklijk,
Zijn genade eindloos groot.
's Heeren trouw is onverbreeklijk.
God geleidt zelfs door de dood.
Hij wil altoos voor ons zorgen.
Hij spreekt slechts en het geschiedt.
In Hem zijn wij wel geborgen.
Hij vertroost in groot verdriet.*

*Geef dat wij U danken mogen
met de lippen en het hart;
Uw eer 't allen tijd verhogen
in een wereld koud en hard.
Vol van wrevel en van zonden
leeft zij in de duisternis;
zoekt geen heil in Christus 'wonden
waar alleen verlossing is.*

Marinus Nijssse uit "HET GOED DAT EEUWIG IS", uitg De Groot Goudriaan, Kampen, 2e druk, 1982

ZIEKENTROOST (53)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

Wij zijn inmiddels toegekomen aan de behandeling van het heilsfeit dat nog komen gaat: Christus zal terug komen. Wij verwachten Zijn wederkomst op de wolken des hemels. Aan de hand van getallenreeksen uit de Openbaring is getracht die dag te berekenen. Niemand echter van ons stervelingen is het gegeven de tijden en de gelegenheden te weten dan de Vader alleen. Voor ons geldt een andere vraag of wij bereid en in staat zijn die komende Christus te ontmoeten, want dat Hij komt staat vast: Hij komt, Hij komt om de aarde te richten en de wereld in rechtmatigheid, zingt Psalm 98.

We zagen de vorige maal dat de waardigheid om de Zoon des mensen te ontmoeten, bestaat in een rein, onbevlekt en onwankelbaar geloof, dat door de liefde werkt. Dat geloof moeten wij tonen door een rein leven. We zagen dat de Heilige Geest de vruchten uitwerkt in het leven van een gelovige, zoals Paulus daarover spreekt in Gal 5: 22.

Toch blijft er die voortdurende strijd tegen de zonde. Ons hart is een verdeeld en gedeeld hart. Wij komen in dit leven de zonde nooit te boven. Eerst na het sterven worden Gods kinderen verlost van zichzelf.

In dit verband citeert De Ziekentroost Joh 3: 5 waar de Heere Jezus in het nachtgesprek met Nicodemus tegen deze Schriftgeleerde zegt: *"Tenzij wij wederom geboren worden, wij kunnen het Koninkrijk Gods niet ingaan."* In de nacht was deze Joodse wetgeleerde tot Jezus gekomen om met Hem te spreken. Hij blijkt hoogachting voor de Heere te hebben. Hij noemt Hem zelfs een Leraar van God gekomen. Nicodemus heeft dat kennelijk afgeleid uit de tekenen die de Heere Jezus gedaan heeft. In deze nachtelijke ontmoeting wijst de Heere Jezus hem meteen op hetgeen waarop het aankomt. Nicodemus zal alleen in kunnen gaan in het Koninkrijk van God door de wedergeboorte. Christus maakt hier duidelijk dat een mens tweemaal geboren moet worden. Eén keer geboren uit zijn moeder en één keer uit de Geest van God.

De Heere Jezus heeft dit onderwerp ook eens aanschouwelijk voorgesteld aan Zijn discipelen. Zij kwamen tot Hem met de vraag: "Wie is toch de meeste in het Koninkrijk van God? (Matth

18: 1). Jezus neemt dan een kind en stelt het in het midden van de discipelkring. Hij zegt: *"Indien gij u niet verandert en wordt gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan"* (Matth 18: 3). Met het voorbeeld van een kind maakt de Heer Jezus duidelijk, dat het leven van een echte discipel een leven in boetvaardigheid is. Alleen wie klein is in eigen oog voor God en zich verootmoedigt voor Gods heilig Aangezicht, kan het Koninkrijk van God binnengaan. Wie de eerste wil zijn, is daarvoor te groot. Vanwege het besef van eigen aanklevende en blijvende zonde wordt een christen ootmoedig en klein. Hoe voller de aar, hoe dieper hij buigt. Ook dat is een vorm van heiliging in het leven van Gods kinderen.

Paulus brengt dat ook naar voren in zijn eerste brief aan de Korintiërs. In die gemeente waren er leden, die hun onderlinge geschillen uitvochten tot voor de wereldse rechter. Paulus maakt hen duidelijk dat het zo niet hoort toe te gaan in de christelijke gemeente. Hij roept hen ertoe op om liever onrecht te lijden, dan de wereldse rechter te hulp te roepen. In verband hiermee herinnert hij hen eraan, dat het leven van een burger van het Koninkrijk van God een leven is in voortdurende boetvaardigheid. Hij schrijft: *"Of weet gij niet, dat de onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet zullen beërven? Dwaalt niet: noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven. En dit waart gij sommigen, maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt gerechtvaardigd in de Naam Van de Heere Jezus en door de Geest van onze God"* (1 Kor 6: 9 – 11).

Is dit het beeld van uw leven? Een leven in voortdurende verootmoediging vanwege de begane zonde, maar ook vanwege de aanklevende en inwonende zonde. Dat is een leven van boete en berouw, maar het is ook een rijk leven waarin de noodzaak van de bedekking door het Bloed van Christus en de vernieuwing door Zijn Geest elke dag beleefd wordt.

Het gebed blijft over: was mij geheel, zo zal ik witter wezen, dan sneeuw die vers op het aardrijk nederviel.

Havelterberg
ds. J. Oosterbroek

Een mens is het meest klein in zijn eigen ogen, als hij het meest God voor ogen heeft.

REFORMATIE

Een straal van hemels licht trof zijn gemoed.
De monnik was door 's Heeren Geest verslagen.
Het antwoord kwam op zoveel bange vragen:
Er is behoud alleen door Christus' bloed.

Niet één van ons kan 's Heeren gramschap dragen.

Nooit kan door mensen voor de schuld geboet.
Een Middelaar gaf God tot ons behoed.
Zijn offer kan Zijn Vader slechts behagen.

Toen drong het Evangelie door de landen
gelijk een stroom die niet te stuiten is.
Ontwaakte mensen strekten nu hun handen

tot God en riepen uit hun duisternis.
En door 't geloof om Christus 'offerande
ontvingen zij het goed dat eeuwig is.

Marinus Nijse uit "HET GOED DAT EEUWIG IS",
uitg De Groot Goudriaan, Kampen, 2e druk,
1982.

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,

Hoe gaat het met u? Dat is een vraag die vaak belangstellend gesteld word. Maar geeft u daar wel eens eerlijk antwoord op, want hoe het met je gaat: je vertelt toch niet zomaar even wat je allemaal bezig houdt? De vraag is zo gek nog niet. Het is wel eens goed om in de spiegel te kijken en je zelf een eerlijk antwoord te geven. Nog beter is het om het antwoord met de Heere te bespreken. Abram kreeg die vraag niet te horen. Hij werd geroepen uit zijn land en kreeg de opdracht om te vertrekken met een heel bijzondere belofte. Vele jaren later worstelde Jakob met de Heere en zei: Ik laat U niet gaan, tenzij Gij mij zegent. Ik wens u toe dat u ook, net als Jakob, de Heere smeekt om Zijn zegen. Hij laat geen bidder staan!

*Jakob worstelde
die nacht
gooide alles
in de strijd
maar de
grootste zegen
die God bracht?
Dat was de
genadeklap
voor zijn
eigen kracht!*

Genesis 32:29

[www.gedichtensite.nl/auteur: Marij van den Heuvel](http://www.gedichtensite.nl/auteur:Marij%20van%20den%20Heuvel)

Bedankt!

Mevrouw v/d Laan uit Haren bedankt iedereen die haar een kaartje heeft gestuurd voor haar verjaardag.

VERJAARDAGSKALENDER

- 3 nov. Marjolijn-Petersen-Boekholt,
Kamperweg 1, 3774 LG
Kootwijkerbroek
- 6 nov. Mevr. A. Hofland, Westduinweg 1385,
2483 AZ Scheveningen
- 13 nov. Mevr. H. Kat- Oldejans,
Het Haagje 89-22,
7902 LD Hoogeveen

BRIEVENBUS

Alma Sierreveld, Vuurpijlstraat 20 B, 3053 EZ Rotterdam

Het adres van Mevr. W.J. Kannegieter was niet goed, en daarom zijn misschien niet alle kaartjes goed aangekomen. Het juiste adres is: Donker Curtuisstraat 119, 9602 PN Hoogezand

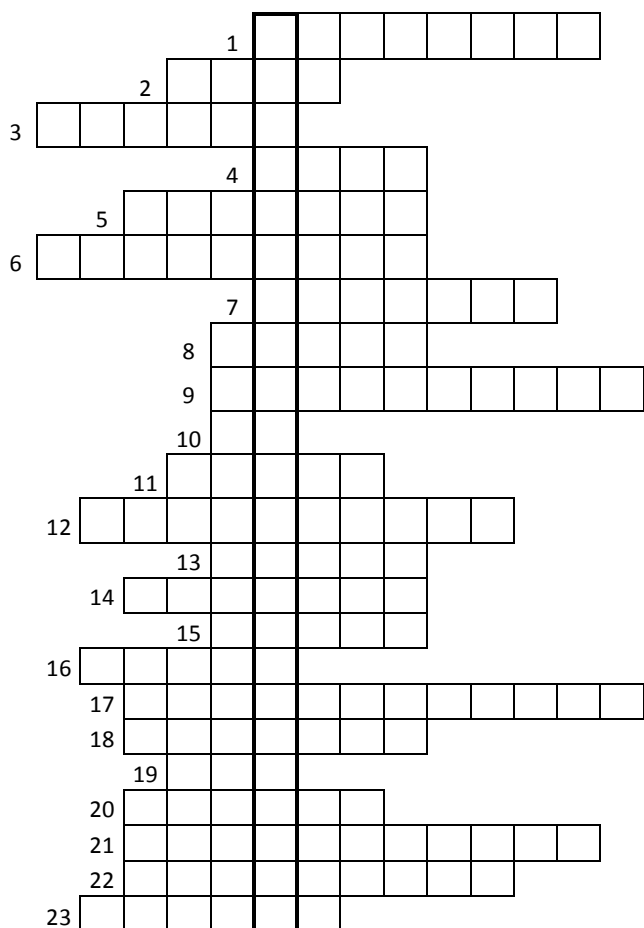
PUZZELHOEK

Voor u ligt weer een puzzel. U moet de woorden opzoeken, invullen en in het dikomlijnde gedeelte leest u van boven naar beneden de oplossing. Die kunt u naar mij opsturen. Alle antwoorden zijn te vinden in Genesis en gaan over Abraham, Izak en Jakob.

U verdient punten door het insturen van de juiste oplossing van de puzzel. Als u 100 bij elkaar heeft verdient (was voorheen 150) ontvangt u een attentie! Het zou leuk zijn als meer mensen de moeite zouden nemen om de puzzels in te sturen. U kunt de oplossing insturen voor 1 december.

1. Waar ontmoette Abrahams knecht Rebekka? (Gen. 24)
2. Zoon van Sarai. (Gen. 21)
3. Sterfplaats Sarai. (Gen. 23)
4. Dochter van Jakob. (Gen. 34)
5. Huisknecht van Abram. (Gen. 15)
6. Koning van Gerar. (Gen. 20)
7. Beroep Ezau. (Gen. 25)
8. Woonplaats Lot. (Gen. 13)
9. Wat is van Lots vrouw geworden? (Gen. 19)
10. Herkomststad Abram. (Gen. 11)
11. Woonplaats Abram. (Gen. 13)
12. Teken des Verbonds. (Gen. 17)
13. Worstelplaats van Jakob. (Gen. 31)
14. Afgodsbeeldje van Rachel. (Gen. 31)
15. Vrouw van Abram. (Gen. 12)

16. Oom van Jakob. (Gen. 28)
17. Beroep Ismael. (Gen. 21)
18. Vrouw van Izak. (Gen. 24)
19. Vroegere naam voor Bethel. (Gen. 28)
20. Vrouw Ezau. (Gen. 26)
21. Koning van Salem. (Gen. 14)
22. Begraafplaats Rachel. (Gen. 35)
23. Herkomstland Hagar. (Gen. 16)

De oplossing van de oktober-puzzel is: Pekah - Hizkia

Vriendelijke groeten van:
 Willeke Breederveld
 Capellerij 3
 3252 CG GOEDEREDE
 telefoon: 0187-492281
 email: wbreederveld@solcon.nl

*Gods wegen zijn duister, maar het duister
 ligt slechts in onze ogen, niet op Zijn wegen.*

HABAKUK: GELOOF BIEDT UITZICHT

In wat voor een tijd leven wij eigenlijk? Nee, ik behoor niet tot de mensen die om de haverklap zeggen: "Vroeger was alles veel beter!" Maar één ding is al heel duidelijk: nadat onze koning Josia gesneuveld was bij Megiddo behoeften we niet meer gezonde geestelijke leiding van ons koningshuis te verwachten. Josia is beslist een zegen voor ons volk geweest. Al heel jong koos hij ervoor God de HEERE te dienen met heel zijn hart. Rigoureuus liet hij alle afgodsbeelden en -altaren opruimen, zelfs in gebieden die tot in de vorige eeuw tot het Tienstammenrijk behoorden. Hij heeft in Jeruzalem de tempel laten herstellen, en toen daar een afschrift werd gevonden van het wetboek van Mozes met daarin de oordeelsdreiging over de afvalligheid van ons volk heeft Josia als vertegenwoordiger van ons volk zich diep verootmoedigd voor de HEERE. Hij heeft ons volk opgeroepen weer naar de eis van Gods verbond te leven en daarna een viering van het Pascha laten houden zoals dat sinds de tijd van de profeet Samuel, vierhonderd jaar geleden, nimmer meer gebeurd was.

Nog steeds begrijp ik niet wat Josia bezield heeft om het machtige Egyptische leger, dat door onze kustvlakte optrok om het Assyrische leger te verslaan, te willen tegenhouden. Faraó Necho zond hem nog een ijlbode met de waarschuwing: "Doe dit niet! Het loopt verkeerd met u af!" Maar Josia heeft dat advies in de wind geslagen. Vermomd als soldaat ging hij naar het oorlogsveld, maar daar heeft een Egyptische boogschutter hem dodelijk getroffen. Toen is hij, zwaar gewond, naar Jeruzalem gebracht en gestorven, nog maar 39 jaar oud. Een ramp voor ons volk! Want al gauw na zijn dood is het in geestelijk en sociaal opzicht weer mis gegaan. Rechteloos, wetteloos en goddeloos - zo is het nu. Geweldpleging verziekt onze samenleving, twist en tweedracht overal. Waar moet dat heen? En wat nog het allerergste was: het leek wel alsof de HEERE stilzwijgend alles goedkeurde wat hier gebeurt. maar dat kán toch zo maar niet? Toen heb ik naar de hemel geroepen: "HEERE! Dit kunt U toch niet zomaar laten begaan? HEERE, ik roep om hulp, maar U laat niets van U horen!"

Maar de HEERE liet wel iets van Zich horen. Het was niet zoals ik verwacht zou hebben: een regelrechte afkeuring van de wandaden in ons land. Het was een antwoord waarin de politieke situatie rondom ons land een belangrijke rol bleek te spelen. En die raakt ons volk natuurlijk ook, dat kan niet anders. In nog geen tien jaar is het politieke schaakbord

volledig veranderd. Van het eens zo machtige Assyrische rijk is niets over. Ninevé is een puinhoop, zoals mijn collega Nahum dat al aankondigde zo'n veertig jaar geleden. Uit het Oosten is een nieuwe machthebber verschenen. Nebukadnezar heet hij, en zijn volk de Chaldeeën. Zij hebben zich in heel korte tijd meester gemaakt van het gehele gebied rondom de Eufraat en de Tigris, en Babylon gekozen als hun hoofdstad. Is onze wereld nu beter af met deze lieden? Dat geloof ik niet. Met bliksemsnelle offensieven hebben ze stad na stad onder de voet gelopen, en naar verluidt doen ze in wreedheid en onmenselijkheid niet onder voor de Assyriërs. Een nieuwe bedreiging dus, ook voor ons volk. Maar weer komt dan bij mij de vraag op of de HEERE geweldpleging en onmenselijkheid tolereert, ook als zich die voordoen in de buitenlandse politiek.

Zoals iemand op een wachttoren bij de stadswal in de verte spiedt om te zien wat daar gebeurt, heb ik uitgezien naar wat God mij zou antwoorden op mijn klachten. En dat was niet tevergeefs. Ik kreeg allereerst van Hem de opdracht op een grote plaat, goed duidelijk voor iedere voorbijganger, op te schrijven wat Hij mij zou zeggen. Ik kreeg er de verzekering bij dat zijn Woord op zijn tijd in vervulling zal gaan. Dan zal er geen toekomst zijn voor wie arrogant Gods wil naast zich neerlegt; wel voor de mens die respectvol met zijn Woord omgaat, in gelovig vertrouwen op Gods beloften.

Dan zal de machthebber die als een gulzige veelvraat zich meester maakt van wat anderen toebehoort zich van alle kanten de zwaarste bedreigingen en beschuldigingen horen toeroepen. Wie geleden hebben onder plundering en geweldpleging zullen het niet meer nemen. Het rijk dat gebouwd is op roof en moord zal ten onder gaan, en in zijn schande voor iedereen te kijk staan. Het verwoesten van Gods schepping, de ceders op de Libanon, dieren en mensen, Hij zal het niet ongestraft laten. Tegen God zullen alle afgoden, stom als ze zijn, niet op kunnen; geestloze materie zijn ze; mensenbedenksels, waardeloze prullen.

Wat zich verder ook in de volkerenwereld zal afspelen, we zijn op weg naar de toekomst waarin de aarde vol zal zijn van het beleven en kennen van de heerlijkheid van de HEERE. Daarop mag nu al onze geloofsverwachting gebaseerd zijn. Vanuit Zijn heilige woonplaats in de hemel blijft onze God de aarde regeren. Daarbij past de hele wereld een ontzagvol zwijgen wanneer Hij spreekt.

Zo heeft de HEERE toch geantwoord op mijn klachten. Nee, begrijpen kan ik het nog steeds niet dat Gods vrienden de rechtvaardigen in een wereld vol onrecht en geweld moeten leven. Maar wij mogen Hem wel vragen: HEERE, ver-

wezenlijk toch alles wat U ons in het vooruitzicht hebt gesteld! En het past ons Hem te prijzen om Zijn majesteit en macht, zoals Hij die in Zijn schepping laat zien. Hoge bergen, diepe zeeën, aardbevingen en stortvloed, ze zijn getuigen van Zijn grootheid. Zon en maan verbleken bij Zijn lichtglans. Hij is onze machtige Redder, en van de koning die als de ware gezalfde zal regeren. Onze vijanden zal Hij voorgoed machteloos maken met hun eigen wapentuig.

Wat ik van Hem gehoord heb, heeft mij met ontzag vervuld; ja, ik heb staan sidderen op mijn benen. Maar aan de andere kant: gerust en in vertrouwen kan ik zelfs de tijd tegemoet zien van oorlog en geweld. Ja, sterker nog: al zou er in ons land geen druif, geen vijg of geen olijf meer groeien, en geen schaap of rund meer overblijven, dan nog zal ik in mijn loflied getuigen dat ik alles verwacht van de HEERE. Hij zal mij kracht en moed geven als alles ons ontvalt. Onbelemmerd en opgewekt zal ik voortgaan op mijn levensweg door op Hem te vertrouwen. Het geloof overwint!

Ds. J. Winter,
Rijswijk (Z-H).

GETROOST IN TROOSTELOOSHEID (III)

Blijvende actualiteit van de Heidelbergse Catechismus

De geloofszekerheid, die in het vorige artikel over de HC besproken is, was gefundeerd op de geloofservaring van de vroegere theologen in Heidelberg met name van Z. Ursinus. Zijn geloofservaring heeft hij uit de Schrift gehaald en opgeschreven in een leerboek dat tegelijk een belijdenis is, zoals de HC ook wil zijn. Veel van wat in de HC beleden wordt, drukken wij tegenwoordig anders uit, omdat wij het anders beleven. Maar wat Ursinus in de HC neerschreef, blijft onovertroffen diep en helder. Daarvan kunnen wij nog veel leren.

HC is een praktisch boek

Te veel is de HC in het verleden alleen met het oog op de christelijke leer gebruikt en te weinig toegepast op het christelijk leven. De HC heeft tot doel ons te onderwijzen in de waarheid van God. Maar we moeten niet vergeten dat die waarheid van God praktisch is. Daarin gaat het niet om onze 'voorstellingen' over de waarheid, maar om de 'liefde' van ons hart tot God en de naaste. De waarheid van God is op het leven gericht. Hiermee zitten we al direct midden in

de zaak waar het in de HC om gaat: 'wat is uw enige troost, zowel in het leven als in het sterven?'

In onze wereld schijnt troost in wraak te liggen. Eerst als de vijanden ter dood zijn gebracht en de moord is gewraakt, is er plaats voor 'troost'. In onze wereld horen we over een cynische, zelfingenomen boodschap van narcistische moordenaars: 'ik bepaal zelf wie leven en sterven zal.' Gelukkig heeft de HC een ander mensbeeld. Dat neemt niet weg dat de HC direct in de werkelijkheid van onze ellende en schuld binnenstapt en ons het falen van onze verantwoordelijkheid duidelijk laat voelen als hij vraagt: 'waaruit kent u uw ellende?' Dit is een vraag van wereldhistorische betekenis: waaruit kent u pas echt de ellende van de wereldgeschiedenis? Het antwoord luidt: 'uit de wet van God.' Maar dit antwoord 3 gaat verder in het volgende antwoord 4: die wet van God heeft Christus samengevat in het gebod van de liefde.' Zo komt de 'enige troost in leven en in sterven' niet uit mijzelf voort. Met mijn denken, willen en handelen moet ik mij altijd laten gezeggen: 'dat ik niet mijzelf toebehoor, maar Christus eigendom ben.' Klinkt dat niet antiek? Misschien, maar het klinkt wel sympathieker en heeft veel meer toekomstverwachting dan het antwoord van het pistool van de moordenaar. De boodschap van de HC is helder: er wordt voor u gezorgd. U komt niets te kort. Er is een oor van uw God die u hoort! Hij is uw Redder!

Natuurlijk zijn de tijden na januari 1563 toen de HC werd opgesteld, veranderd. De taal van 450 jaar terug spreekt voor zichzelf. Tegelijk is het een verheugende zaak dat door toedoen van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) een herhaling van de *Belijdenisgeschriften* (2009) is verschenen, waaronder ook de tekst van de HC. Door deze heldere taal raken de vragen en antwoorden ons direct; persoonlijk spreken zij tot ons over het gehele menselijk bestaan. We merken dat Gods waarheid geen filosofie of een levens- en wereldbeschouwing is. In de HC gaat het over de waarheid van God die troostrijk is voor het troosteloze bestaan. We worden getroost in onze troosteloosheid.

Maar troost veronderstelt verdriet. Dit verdriet moet wel erg groot zijn, als Jezus Christus er zelf aan te pas moet komen om ons te troosten. Toch(en wie in relatie met Jezus Christus leeft beleeft dat) kan het verdriet niet zo groot en diep zijn of de troost is groter en overvloediger. Kijk maar als het gaat over 'zonde'. Dan is de troost dat Christus met Zijn kostbaar bloed voor al mijn zonden heeft betaald. Gaat het over 'zorg', dan bewaart Christus mij, zo zelfs 'dat zonder de wil

KRACHT NAAR KRUIS

Kracht naar kruis is rusten in God,
En te luisteren naar elk van Zijn gebod,
Hier wordt ons de enige weg gewezen,
Als God voor ons is wie moeten wij nog vrezen,

Niet de satan, die zal het leven niet verlengen,
De kracht naar het kruis weet u thuis te brengen,
Dit ligt in de gevende handen van Christus het meest,

Ontvangen in de kracht van Woord en Heilige Geest,
Kracht naar kruis wat alleen maar goddelijke liefde is,
Een hoge inzet in een wereld waar heel veel zonde is,
Waar velen hun macht en begeerten de vrije loop laten,

Misbruik maken van het goede van Gods baten,
Kracht naar kruis, daar komt liefde tot een grote zegen,

Het straalt als een regenboog met zachte milde regen,
Aan het kruis van Golgota waar het gebeurde,
Jezus in het midden toen het voorhangsel scheurde,
De rotsen scheurden en de aarde beefde direct,
De graven gingen open en velen werden opgewekt,
De kracht van het kruis die we zien in arme landen,
Het sterke geloof, met het vuil van de vuilnisbelt in handen,

Dragen zij het kruis van armoede en toch putten ze kracht,

Uit het ontvangen Woord en weten dat God wacht,
Hiervoor zullen zondaars nederig knielen,wereldwijd,
De Zoon van God is ingedaald in een wereld van ongerechtigheid,

Hij komt van het kruis en laat de schepping niet ontsporen,

Eenmaal komt de halte en wil Hij, uw wil geschiede horen,

De waarde van het gebed en het bloed van het kruis,
Is voor gelovigen een nieuwe halte bij een eeuwig thuis,

Vruchten van de Geest die hielpen en helpen ons daar bij,

Zoals liefde, gerechtigheid, gezindheid staan in de rij,

De wereldmachten laten de satan steeds verder gaan,
CRISIS, zonder het Woord dan heeft de zegen geen bestaan,

De zegen op kracht naar kruis dat geeft altijd leven,
Want Gods liefde overwint, de satan wordt verdreven.

G.J.Gijlers, dichter en lezer van ons blad

van mijn hemelse Vader geen haar van mijn hoofd valt.' En hoe te denken als we angstig zijn voor de 'dood'? Dan verzekert Christus 'mij door Zijn Heilige Geest van het eeuwige leven en maakt mij van harte gewillig en bereid om voortaan Hem toegewijd te leven.' Deze praktische waarheid van God wijst ons erop dat het tekort groot is vanwege ons zondig leven, maar dat dit tekort gedekt wordt door de afbetaling door Jezus Christus. Hij heeft ons opgekocht. Nu staat er, evenals bij een verkochte auto, 'verkocht' op ons leven. Ik ben met lichaam en ziel verkocht aan Jezus Christus. Ik ben Zijn bezit voor tijd en eeuwigheid!

ds. C. Bos
Benschop
(wordt vervolgd)

*Wat verschijne
En verdwijne
't Hangt niet aan een lotgeval.
In 't verleden
Ligt het heden,
In het nu, wat worden zal.*

*Neem mijn tong en telefoon,
want het lijkt zo heel gewoon,
om te zeggen wat ik wil
ook al is het nog zo kil.*

*Woorden en berichten zijn
echter meer dan schone schijn.
't Zijn bewijzen of mijn hart
U echt kent of U juist tart.*

*Schenk mij Uw vergeving Heer,
want ik zondig keer op keer.
Met mijn tong en telefoon
Uwe grote naam ten hoon.*

*Geef mij wijsheid en Uw kracht
uit het werk dat U volbracht.
Leidt mij door Uw Geest en Woord
Dat mijn hart naar U steeds hoort.*

*Laat mijn woorden t' allen tijd
U geheel zijn toegewijd.
Want dat bent U eeuwig waard
Die mij elke dag bewaart.*

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Havelterberg
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Bisschopsbergweg 29, 7974 HC Havelterberg,
tel. 0521-514098, mob. tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kortgene
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommeldijk
Ds. J. Winter, PKN (gereformeerd), Rijswijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand
(10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting
"Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abbonementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abbonementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

ONZE FINANCIEN

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

In de afgelopen periode ontvingen wij van onze lezers(essen) een bedrag van € 165,-. Op ons verzoek aan de diaconieën en kerken in Nederland voor een bijdrage in onze kosten van de drukkerij en verzendkosten van ons blad (de mailing van september) is aan giften ontvangen € 1.275,-. Voor ons leetuurfonds is door de diaconieën twee collecten gehouden met een opbrengst van € 769,20 en €168,15. Wij zijn bijzonder blij met deze bijdragen en giften.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad en de abonnementen vinden onder de website naam www.krachtnaarkruis.nl. Adreswijzigingen en opgave van nieuwe abonneementen kunnen ook via de website worden doorgegeven.

Den Haag, 24 oktober 2013.

Enno de Jong
penningmeester.
E-mail: info@krachtnaarkruis.nl

ADVENTSHOOP

'En van de Heere Jezus Christus, onze hoop.'
1 Timotheüs 1 vers 1b.

'Zo lang er leven is, is er hoop', dat is de ervaring van veel mensen om in de moeilijkste levensomstandigheden toch vol te houden. Hoop maakt in dagen van ziekte, lijden en rouw de donkere levensdagen nog dragelijk. De hoop is de zilveren rand die om de zwartste wolken zit. Zelfs de mens die de diepste ellende meemaakt geeft niet op: hij, zij hoopt op betere tijden en op betere uitkomsten. Hoe leeft men op als er slechts één lichtstraal doorbreekt!

Maar hoeveel teleurstellingen moeten we eerst meemaken voordat die ene lichtstraal doorbreekt? Wij worden in vele verwachtingen teleurgesteld. En toch, als Jezus Christus onze hoop is, zijn we niet bang om teleurgesteld te worden. Jezus Christus is onze hoop! Die hoop is gericht op de dingen die men niet ziet. Dingen die er wel zijn, maar die nog wachten op hun onthulling. Van die dingen moet het doek nog worden afgehaald, zodat zichtbaar wordt wat

nu nog bedekt is. Daarop is Advent gericht: Jezus Christus die onze hoop is!

Paulus, een apostel van Jezus Christus, is iemand die in de naam van zijn zender optreedt. Hij heeft de opdracht ontvangen om zijn zender te vertegenwoordigen. Op deze wijze berust Paulus' apostelschap op een opdracht van God, en van de Heere Jezus Christus, onze hoop. Paulus heeft de opdracht om de boodschap van Christus, dat is een boodschap van hoop, te onthullen. Wat is die boodschap van hoop dan? Nu, dat Jezus Christus onze Redder is.

Ik hoop dat u en jij dat zelf hebt ervaren, dat u inderdaad kunt zeggen: Jezus Christus is mijn Redder, daarom verwacht ik Hem! Als u dat nog niet kunt zeggen, praat u anders over Hem. Dan

INHOUDSOPGAVE

U ontvangt ditmaal een extra dik nummer van ons blad; bovendien ook in kleurendruk. We willen namelijk dit laatste nummer van 2013 een echt feestelijk tintje geven: het is Advent, de Kerstdagen komen er aan, hopelijk worden dezen gevolgd door de jaarwisseling. Drukke tijden voor veel mensen. Hopelijk voor u ook een periode tijd om u te bezinnen op die feestdagen vanuit het Woord. Daarbij wil dit nummer u helpen.

Bestuur, medewerkers en redactie wensen U allen gezegende feestdagen toe en voor het nieuwe jaar 2014 's HEEREN Zegen toe.

Het eerstvolgende nummer zal DV begin februari 2014 verschijnen.

Tenslotte wil ik u ook namens mijn vrouw hartelijk danken voor de vele kaarten, gebeden en bemoedigen. Wij hopen dat u ons niet vergeet. Weliswaar levert mijn vrouw vanwege de ernstige kwaal die ze heeft veel van haar krachten in, maar toch is ze er geestelijk goed onder gesteld. Zelf hoop ik D.V. 6 december a.s. het Revalidatiecentrum "de Vogellanden" te Zwolle te verlaten om daarna poliklinisch de behandeling voort te zetten.

Dankbaarheid vervult onze harten.

Ds. J. Oosterbroek

eindredacteur

WAT MOETEN WIJ DOEN?

(in deze donkere dagen)

*Zwijgen, bukken, God verbeiden,
Volgen waar Hij ons wil leiden,
Steunen op Zijn trouw en macht,
Psalmen zingen in de nacht!
Horen wat God ons wil leren;
Zijn bevelen, danig eren,
En voor de uitkomst willig blind,
Stil zijn als 't gespeende kind.
Wars zijn van het angstig zorgen,
voor de naderende morgen;
Bij het kwaad dat ons ontmoet,
Steeds geloven: God is goed;
Biddend waken, moedig strijden,
Need'rig wachten, hopen lijden,
Vrolijk zijn met stil onzag,
Zijn de lessen van de dag!*

Hieronymus van Alphen (1746 – 1803)

AL ZIT IK IN HET DUISTER

*Al zit ik in het duister,
Gij Heer, zijt mij tot licht;
Zelfs in het diepste duister,
Zie ik Uw aangezicht.
Ik kom, bevrijd
door U geleid
uit duisternis tot licht.*

*Al zit ik in het donker,
Gij zijt voor mij niet ver,
geen schijnsel, geen geflonker,
geen licht veraf, geen ster.
Gij zijt voor mij
een licht, dichtbij
en nooit zijt Gij te ver.*

*Al zie ik in gedachten
de duivel en de dood,
al ben ik alle nachten
in angst en grote nood,
er is geen kracht
die voor Uw macht
te sterk is en te groot.*

*Al zit ik in het duister,
al is er nog zo dicht
rondom mij heen een kluister
van dood en van gericht,
Gij, Die mij leidt
uit donkerheid,
Gij, Heiland zijt mijn licht!*

Bij Micha 7: 8

A F Troost uit: BEDELEN OM LICHT,
uitg Boekencentrum.

redeneert u alleen maar over Hem en is God een aardig voorwerp van discussie. Hoe u zich dit moet voorstellen? Ga eens na als iemand u uit het water van de verdrinkingsdood heeft gered, dan bent u die persoon erg dankbaar. En als u dan met een paar vrienden aan het wandelen bent en u komt deze persoon tegen en uw vrienden vragen: 'wie is die persoon?' Dan kan één van uw vrienden de opmerking maken: 'o, dat is meneer die en die en hij woont in die luxe villa in de dure buurt. Je weet wel, die man met z'n dure slee!'

Toch zult u een heel ander antwoord geven op de vraag van uw vriend, wie deze persoon is. U zegt: 'dat is die meneer die mij van de verdrinkingsdood heeft gered; hij is mijn redder en gaf mij nieuwe hoop.' Dit antwoord zegt veel meer, grijpt dieper in dan het andere antwoord.

Zo gaat het ook in ons spreken over God. U kunt veel over Hem weten en informatie over Hem geven. Maar de kern raakt u pas als u zegt: 'Hij is mijn Redder, Hij gaf mij nieuwe hoop.' Dat zegt Paulus: 'en van de Heere Jezus Christus, onze hoop.' Hier gaat het over Advent: een nieuwe levensverwachting! Hij die komt is onze hoop, zijn licht breekt door ons duister heen. Je hoop op iets stellen betekent nog niet dat je het al bezit. Je kijkt er naar uit. In het gewone leven moeten we maar afwachten of dat wat je hoopt ook werkelijk uitkomt. Zo is het in de bijbel niet. De bijbel onthult wat wij in Christus hebben en verwachten. Daarin is de hoop geen dubieuze zaak, maar een zekerheid. En eerlijk gezegd, kan dat ook niet anders. Want onze hoop is Christus zelf, een grotere zekerheid dan Christus bestaat er niet. En een heerlijker toekomst buiten Hem kunnen we niet ontvangen. Wij verwachten zijn feestelijke en glorieuze intocht. Als ons leven met Hem verbonden is, is er hoop! Ziet u uit naar zijn komst?

Benschop
ds. C. Bos

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (54)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

Wij zijn toegekomen aan het volgende onderwerp: **De wet Gods eist van ons volkomen te zijn** en we belijden daar: *De wet Gods nu eist volkomenheid van ons, gelijk beschreven staat: Vervloekt is een ieder, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen – Deuteronomium 27: 26; Jeremia 11: 3; Galaten 3: 10 en Jakobus 2: 10.*

Wie zijn of haar leven overdenkt en terugkijkt op de periode die achter ons ligt komt tot een aantal conclusies. Allereerst vragen we ons af: waar is de tijd gebleven? Wat zijn eigenlijk tien, twintig, dertig jaren? Bijna aan het einde van 2013 doen we dat ook nogal eens: terugkijken. Er zijn

momenten te ontdekken in het afgelopen jaar waarop we verkeerde beslissingen hebben genomen. Een gevoel van spijt of van berouw kan ons dan overvallen. Konden we het maar overdoen, dan zouden we het wel anders doen! Maar we kunnen het leven niet overdoen. Gedane zaken nemen geen keer. Er zijn wissels gepasseerd waarachter we niet meer terug kunnen. Hoe verdrietig ook....er is geen weg terug. Wat laadt een mens in de loop van zijn levensjaren een berg schuld op zich. Bovendien maken wij onze schuld dagelijks groter. Wat is Gods geduld groot over ons. We kunnen ons er alleen maar over verwonderen. Wat kan er ook een berouw in ons hart komen omdat we tegen een goeddoend God gezondigd hebben.

Is het wel goed om achterom te kijken en op onze levensweg terug te blikken? Jazeker, het is zelfs heilzaam. Want juist hierin komt het openbaar, dat we in de weg der heiliging geen grond voor ons behoud kunnen vinden. Niemand van ons heeft reden tot zelfgenoegzaamheid. De zaligheid kan niet gegrond zijn op onze goede werken of verrichtingen. We houden een failliete boedel over. Als we naar onszelf zien dan moeten we belijden – ook al hebben wij nog zoveel gepresteerd – wij zijn onnutte dienstknechten (Luk 17: 10). Het gaat erom dat we de enige grond van ons behoud zoeken en vinden in de gerechtigheid van Christus; die gerechtigheid is door Hem verworven door Zijn Bloed en op grond van Zijn offer is er behoud.

Ook als we ditmaal gaan nadenken over de eis van de wet, de overtreding van de wet en het vonnis van de wet, dan zullen we tot geen andere conclusie komen: Heere, waar dan heen; tot U alleen! De Heidelbergse Catechismus belijdt dat zelfs de allerheiligsten, zolang als zij in dit leven zijn, slechts een klein beginsel van de nieuwe gehoorzaamheid hebben. Dat doet niets af van de ernst en de begeerte om naar Gods geboden te leven, niet maar naar sommige, maar naar alle geboden van God te leven. Want het is de smart van het hart dat ze niet kunnen beantwoorden aan Gods eis en eer.

De eis van God eist van ons volmaaktheid, zo

Als u niet eerder beginnen wilt te bidden dan wanneer u meent waardig daartoe te zijn: dan moet u nooit bidden. Begin daarom terstond, midden in zulke gevoelens en gedachten; spring over waardigheid en onwaardigheid heen, al bent u ook van alle kanten besprongen door zonden. Hoe minder woorden, hoe beter gebed. Bid daarom kort, maar vaak en krachtig. Maarten Luther

Aan de voet van het kruis is nog nooit iemand verloren gegaan.

belijden we. Op de grens van het beloofde land gebiedt Mozes het volk Israël een merkwaardige plechtigheid te houden, zodra ze in het beloofde land zullen gekomen zijn. De stammen zullen zich moeten verdelen op de Ebal en de Gerizim. Simeon, Levi, Juda, Issaschar, Jozef en Benjamin op de Gerizim; en Ruben, Gad, Aser, Zebulon, Dan en Naftali op de Ebal. De Levieten zullen dan twaalf vloekwoorden moeten uitspreken voor de oren van de Israëlieten. Het volk moet daarop telkens antwoorden met "Amen". Het laatste vloekwoord luidt: *Vervloekt zij, die de woorden dezer wet niet zal bevestigen, doende dezelve (Deutr 27: 26).*

Uit deze woorden blijkt heel duidelijk, dat de wet van het volk een volkomen gehoorzaamheid eist. Wie zich niet volledig houdt aan de wet van God, brengt zich daarmee onder de vloek. Later haalt Paulus deze woorden aan in de brief aan de Galaten (Gal 3: 10). Deze Galaten waren ten prooi gevallen aan de dwaling van het wetticisme. Paulus wijst hen erop dat wie door het geloof leeft, gezegend zal worden. Geen mens echter kan voldoen aan de eis der wet. Niemand kan uit zichzelf tot de volkomenheid geraken. De regel van de wet is: De mens die deze dingen doet, zal daardoor leven (Gal 3: 13). Christus heeft de Zijnen verlost van de vloek der wet door Zelf de wet te vervullen. Hij heeft Gods heilige wet in Zich gedragen, zo zingt Psalm 40. Er blijft dus voor u en voor mij maar één over: Heere, waar dan heen? Tot U alleen; Gij zult ons niet verstoten. Uw eigen Zoon heeft tot de troon, de weg ons weer ontsloten!

Havelterberg
ds. J. Oosterbroek

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,

Laatst kwam de postbode met wat folders, tijdschriften én een paar kaarten. Die kaarten worden als eerste gelezen.... Binnenkort zullen ook bij u weer heel veel kaarten op de mat vallen met goede wensen voor de komende tijd. Ik hoop én bid dat het voor u ook een gezegende tijd zal zijn! Ik wens u allen gezegende kerstdagen toe, dagen waar de Ster uit Jakob mag schitteren voor u allen. Maar ook dat u mag gedenken aan alles wat de Heere in uw leven heeft gedaan het afgelopen jaar en dat Hij uw Steun en Toeverlaat mag zijn voor het nieuwe jaar.

*Uren, dagen, maanden, jaren,
vliegen als een schaduw heen.
Ach, wij vinden, waar wij staren,
niets bestendigs hier beneen!
Op de weg, die wij betreden,
staat geen voetstap die beklijft.
Al het heden wordt verleden,
schoon 't ons toegerekend blijft.*

*Snelt dan, jaren, snelt vrij henen
met uw blijdschap en verdriet.
Welk een ramp ik moog' bewenen,
God, mijn God, verandert niet!
Blijft mij alles hier begeven,
voortgeleid door Zijne hand,
schouw ik uit dit nietig leven
in mijn eeuwig vaderland.*

Mr. Rhynvis Feith (1753 - 1824)

Verjaardagskalender

- 31 dec. Mevr. G. Tinger-Voorman,
Straat van Bali 49, 9642 AG Veendam
- 11 januari Wilma Minnis, Arduinlaan 20,
9743 TG Groningen
- 2 februari Mevr. S. Vlietstra, Doverstraat 13,
2014 DC Haarlem
- 4 februari Jaap Visserman, Workumstraat 18,
8304 DP Emmeloord

Brievenbus

Fam. J. Koppert, Beelstraat 43, 2672 AB Naaldwijk
Fam. Kat-Oldejans, Het Hangje 89-22, 7902 LD Hoogeveen

Puzzelhoek

In de puzzel van vorige maand was een klein

d	s	j	w	a	m	e	h	e	l	h	t	e	b	n
n	g	t	u	t	w	m	o	e	d	e	r	h	ij	e
s	h	a	e	d	i	e	t	r	o	o	b	e	g	r
t	b	m	a	r	e	t	s	e	i	r	p	m	n	e
a	b	a	r	m	h	a	r	t	i	g	h	e	i	d
l	e	e	b	b	t	e	n	e	n	g	e	l	v	n
z	ij	g	o	u	d	s	z	i	n	g	e	n	e	o
n	p	j	n	n	s	c	n	e	s	n	e	m	g	w
e	r	t	o	b	v	h	e	e	a	u	r	g	r	r
t	ij	o	u	z	l	r	k	e	i	z	z	p	e	e
s	z	g	d	a	e	ij	u	m	r	d	a	e	v	v
g	e	r	e	l	i	f	d	c	a	a	i	a	j	k
o	n	o	r	i	r	t	d	s	h	r	l	e	s	o
o	k	e	d	g	b	a	e	c	c	t	i	e	e	n
h	o	t	o	m	a	f	s	n	a	h	b	a	n	i
r	o	e	m	a	g	e	i	a	z	b	a	a	n	n
e	r	n	n	k	h	l	r	e	i	t	o	p	a	k
l	e	i	o	e	s	t	t	r	e	d	r	e	h	r
l	i	s	e	r	n	j	k	o	n	i	n	g	o	ij
a	w	ij	z	e	n	e	k	e	d	n	i	k	j	k

foutje geslopen. Het antwoord van vraag 13 stond in Genesis 32. Alle inzenders zijn er wel uitgekomen. Iedereen had de antwoorden goed! Het is heel leuk dat er weer meer puzzelaars bij zijn gekomen. In de woordzoeker zijn alle woorden te vinden, horizontaal, verticaal, diagonaal – ook achterstevoren! De oplossing wordt

ARMEN EN RIJKE

Er moet eens een predikant geleefd hebben die in zondagse eredienst de gemeente het volgende voorlegde:

"Gemeente, als ik u hier zo zie zitten, op z'n zondags gekleed, dan vraag ik mij af: "Waar zijn de armen?"

Maar als ik straks, na afloop van de dienst in de collectezak kijk, vraag ik mij af: "Waar zijn de rijken?"

Wanneer we niemand willen helpen, geven we blijk van een even grote hoogmoed als wanneer we zeggen geen hulp van anderen nodig te hebben!

"Er zal op een dag in de krant staan dat ik dood ben. Maar ik geloof er geen woord van".

Ds. H.S.J. Kalf.

**EN DE ENGEL ZEIDE TOT HEN:
VREEST NIET, WANT ZIE, IK
VERKONDIG U GROTE BLIJDSCAP**

Lukas 2: 10a

Allerhoogsten	kudde
altaar	Maria
barmhartigheid	mensen
Bethlehem	mirre
blijdschap	moeder
dienstmaagd	onvruchtbaar
Engel	ouderdom
Gabriel	Priesterambt
geboorte	prijzen
goud	schaap
groetenis	schrijftafeltje
Hemel	stal
herder	ster
Jezus	vergeving
Johannes	verwonderen
Jozef	wierook
Judea	wijzen
Kindeken	Zacharias
Koning	Zaligmaker
Koninkrijk	zingen
Kribbe	Zoon

gevormd door de overgebleven letters. Die kunt u naar mij opsturen. U kunt de oplossing insturen voor 10 januari.

De oplossing van de november-puzzel is:
Wandel voor Mijn aangezicht

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

Bent u wel eens bang in het donker? Toen ik als klein kind soms ziek was, was ik best bang. Door de koorts zie je allemaal dingen die er helemaal niet zijn: enge monsters en nare beesten. Dan ben je báng in het donker. Maar als mijn ouders even kwamen kijken, ging het licht aan. Wat is dat fijn - want dan zie je dat al die monsters er helemaal niet zijn. Wat is het dan fijn als het licht in de nacht aangaat. Dat gebeurde ook bij de herders in Bethlehem. Ineens, midden in de nacht, gaat het licht aan. Maar zij vinden het helemaal niet fijn. Zij worden bang als het licht wordt... Ik kan het wel begrijpen: ineens staat er een engel bij hen in een geweldige glans van licht. Ze báden in het licht. Ik kan het best begrijpen dat ze bang zijn. Zo vaak gebeurt het niet dat mensen een engel zien.

Maar de engel zegt: 'Wees niet bevreesd... wees niet bang. Want ik kom met goed nieuws, een blijde boodschap'. Dat is wat er in de kerstnacht gebeurt. Kerst is een appèl, een appèl voor bange mensen die in het donker zitten: 'Wees niet bevreesd, wees niet bang - want er is goed nieuws'.

Is dat wat u misschien ook nodig hebt? Die boodschap 'Wees niet bevreesd?' Zoveel mensen vandaag zijn bang. Bang voor de toekomst... bang voor zoveel dingen die je niet in de hand hebt... Als je ongeneeslijk ziek bent, als je in een scheiding zit, als je een kind verloren hebt of een broer of zus... wat kun je dan in het donker zitten! In het donker van verdriet, in het donker van wanhoop, in het donker van angst of eenzaamheid... Dat je het echt niet meer ziet zitten. Wat is het dán mooi als er iemand tegen je zegt: Vrees niet, wees niet bang. Wat kan het goeddoen, als je verdriet hebt en er komt iemand naast je zitten die tegen je zegt: Huil maar niet. Je hoeft niet bang te zijn. Wat geweldig als een mens dat tegen je zegt. Maar nog geweldig: als Gód dat tegen je zegt.

Want als de herders dit horen, dan is dit niets minder dan een boodschap van God. Die engel is een boodschapper. Wat hij vertelt, dat vertelt hij in naam van God. En is dát niet wat wij vooral nodig hebben? Dat God tegen u zegt: 'Wees niet bevreesd; Ik heb goed nieuws voor u'. Dat is de boodschap van het Kerstfeest. Het Evangelie van het Kerstfeest is niet: een paar dagen vrij, een beetje gezelligheid. Dat is niet de essentie van kerst. De essentie van het Kerstfeest is: 'Wees niet bevreesd, God komt met goed nieuws, met het

KOMT, KNIELEN WIJ

Komt, christenschaar, komt, knielen wij,
voor Jezus, onze Koning!
't Heelal erkent Zijn heerschappij,
al is een stal Zijn woning.

Zijn grootheid schittert niet door pracht,
Zijn kroon is niet bepareld,
Zijn Koninkrijk, zo lang verwacht
is niet van deze wereld.

Gij, Die als God de zonde haat,
wilt U zo diep verzaken,
dat G' onbesmet U zelve laat,
voor ons tot zonde maken.

Uw liefd' is groot, is groot als Gij,
door d' eeuwen nooit volprezen,
oneindig als Uw heerschappij
onpeilbaar als Uw wezen.

Pieter Leonard van de Kastele (1748 – 1810)

Evangelie'. Wat is dat goede nieuws dan? DE Zaligmaker is geboren. 'Zaligmaker' is iemand die u helpt in uw nood, die u helpt uit de nood. Dat is wat God komt doen. Want die nood is werkelijkheid. De Bijbel zegt: wij mensen zitten in het donker. Al doet u nog zoveel lampen aan, al steekt u nog zoveel kaarsen aan, wij zitten in het donker. Wat is dat dan? Waarom is het vaak zo donker in mensenlevens? De Bijbel zegt: dat komt omdat wij God niet meer kennen. Dat is de diepste oorzaak van alle donkerheid: in de wereld, in ons leven. En wat betekent nu kerst? Dat God ons opzoekt in het donker. Dat Hij met goed nieuws komt. Nee, niet groots en imponerend. Maar met een Kind. Door dit Kind, dat niet alleen Jezus heet, maar ook: Immanuël. God met ons. In Jezus is God tot ons gekomen. Zonder Jezus weten wij niets van God. Maar Jezus is: 'God met ons'. U zou kunnen zeggen: Hij is de hand die God naar deze wereld toesteekt. Met die hand wil God mensen vastgrijpen. Met die hand wil God mensen redden. 'U is heden geboren de Zaligmaker...' DE Zaligmaker, iemand die u gelukkig kan maken. Echt gelukkig. Zalig maken betekent immers: brengen van het grootste kwaad, de zonde, tot het hoogste goed, de zaligheid. Want als u Hem leert kennen, dan gaat er iets van dit licht schijnen in uw leven. Dan gaat de duisternis wijken. Dan komt er blijdschap in uw leven. Omdat u mag weten: dat God naar u omziet, dat God u kent, dat God, ondanks mijn zonden en tekortkomingen met mij te maken wil hebben, ja, dat Hij mijn God wil zijn.

Het Kerstfeest is ook een appèl: wat doen wij met Jezus? Dat is een vraag waar u zelf een antwoord op moet geven. Dat kan ik niet voor u doen. Maar die vraag doet er wel toe. Iedereen krijgt vroeg of laat met Jezus te maken. Of dat nu binnen tien jaar is of binnen tachtig jaar. Elk mens ontmoet Hem, vroeg of laat. En daarom is het van levensbelang dat u Hem nu leert kennen, in dit leven. Daarvoor hoeft u niet naar Bethlehem te reizen. Daar vindt u Hem niet meer. En toch, ook vandaag kan dat. Want Jezus leeft. En wie Hem zoekt, zal Hem vinden. Net als de herders. Zij kwamen met haast en zochten het Kindje. Doe net als zij. Zoek Hem en kom met haast. Want er is haast bij...Haast u om uws levens wil!

Havelterberg
ds. J. Oosterbroek

KERSTFEEST

*O Kind, dat de zonden der wereld gaat dragen,
hoe zwaar wordt Uw leven, hoe zwaar wordt Uw dood*

*O Kind, dat de strijd met de satan durft wagen,
hoe klein was de plaats die de aarde U bood.*

*Hoe had Ge de moed naar een wereld te komen
die niet naar U vraagt, die nog nooit naar U vroeg.*

*Hoe hebt Ge in liefde ons leven genomen:
de krib die U draagt en de schoot die U droeg.*

*O Kind, dat de werelden schiep en zij waren,
hoe heeft U de wereld gehoond en gehaat.
Slechts weinigen wilden Uw woorden bewaren,
het volk dat Ge liefhadt, het heeft U versmaad.*

*O Kind, dat de zonden der wereld wou dragen,
Uw strijd is gestreden, Uw werk is volbracht.
Nog eens komt Gij weer aan het einde der dagen
Wanneer zal dat zijn? O mijn Heiland, ik wacht!*

*E IJsker –Kooger uit EEN FLUIT VAN RIET,
Uitg Buijten en Schipperheijn, Amsterdam.*

DE HEMEL KOMT WEL NAAR U TOE

Kerstverhaal

'Centrale. Zegt u het maar. Wilt u politie, brandweer of ambulance?'

Eerlijk gezegd had ik er flink van gebaald. Werken in de kerstnacht, daar zit niemand op te wachten. Maar ik geef toe: vorig jaar was ik de dans ontsprongen, dus nu moet ik er wel aan geloven.

'Politie, zegt u? Wat is er aan de hand?'

We zouden gaan courmetten, vanavond. Mijn vrouw, de kinderen, de kleinkinderen – het is een vaste traditie: courmetten op de avond van kerst, bij ons thuis. Ze wilden het wel verzetten, omdat ik nu werken moest, maar het lukte niet, dat stuitte op honderdduizend bezwaren. Tradities... Wee je gebeente als je daar iets aan veranderen wilt.

'U hoort vreemde geluiden? U denkt aan inbrekers?'

Je weet niet half wat mensen allemaal horen, in het holst van de nacht. De wind slaat een boomtak tegen het raam? Hupsake, bel maar 1.1.2! Alsof de politie niets anders te doen heeft...

'Hebt u een kat of een hond, mevrouw? Neemt u me niet kwalijk, ik vraag het maar...' Mensen denken soms bij het minste of geringste aan het allerergste. U kent dat wel: 'Een mens lijdt meestal 't meest door 't lijden dat hij vreest, maar nimmer op komt dagen.'

Laatst had ik een man die zeker meende te weten dat iemand zijn huis was binnengeslopen. De crimineel stond in de kamer en telde de bankbiljetten die hij uit een portemonnee had gehaald; ze knisperden tussen zijn vingers. Dacht hij. Bleek het een open raampje te zijn, waar een bloknoetje voor lag...

'O, het is de buurman die laat thuiskomt? Ja, dat kan gebeuren op kerstavond, mevrouw. Nou, welterusten dan maar!'

Je moet van alle markten thuis zijn, in dit vak. Je maakt de gekste dingen mee en de wonderlijkste mensen. En kwaad dat ze kunnen zijn, als je ze niet subiet doorverbindt! Natuurlijk, in de meeste gevallen doe je dat. Dan hoor je direct dat er iets mis is. Maar soms voel je aan je water dat het loos alarm is en dan moet je doorvragen, gewoon even doorpraten.

'Centrale. Zegt u het maar. Wilt u politie, brandweer of ambulance?'

Ik luister. Even blijft het merkwaardig stil, aan de andere kant van de lijn.

'Een ambulance? Enkeltje hemel, zegt u?'

Ach heden, zeker weer zo'n halve godsdienst-waanzinnige. Daar kun je de klok op gelijk zetten, met kerst. Ik heb ze allemaal al aan de lijn gehad, in de loop van de jaren. Een herder. Maria. Jozef. En al drie keer had ik Jezus aan de

telefoon. Je houdt het niet voor mogelijk, maar die mensen zijn er: die denken dat ze Jezus zijn. Die gaan dan in de kerstnacht 1.1.2 bellen. Niet voor de lol, maar om de wereld te melden dat ze een boodschap hebben.

Nu ja, met mij zijn ze gauw klaar, ik weet precies waar het over gaat. Ik ken m'n termen, zagezegd. Zelf ben ik christelijk opgevoed. Heel christelijk zelfs. Elke zondag naar de kerk, naar catechisatie, christelijke school – je kent dat wel. Psalmversjes leren, die je dan 's maandags moest opdreunen! 't Hijgend hert der jacht ont-komen, schreeuwt niet sterker naar 't genot van de frisse waterstromen, dan mijn ziel verlangt naar God.' Ik ken ze nog allemaal uit m'n hoofd, dat merkt u wel. Zoiets zit er ingebakken.

'Hoe bedoelt u, mijnheer? Enkeltje hemel? Er is toch geen ambulance die u naar de hemel kan brengen? Daar moeten ze nog altijd een weg voor asfalteren.'

Nu moet ik oppassen dat ik niet al te sarcastisch ga doen. Kijk, die hele christelijke opvoeding heb ik van me afgegooid als een hond de regendruppels. Mij maak je niks meer wijs. God bestaat niet en dood is dood – daar heb je mijn hele levensovertuiging. Maar je moet de mensen natuurlijk wel in hun waarde laten, dat spreekt voor zichzelf.

'U ligt in een revalidatiecentrum, mijnheer? Alleen in uw kamer? En alles is zo anders dan vroeger met kerst? U bedoelt dat u eigenlijk het liefst naar de hemel zou willen, mijnheer?'

Zo af en toe lijkt je in dit werk wel een soort therapeut, wilt u dat geloven? We krijgen daar een speciale cursus voor. Crisisbeheersing. Maar het overvalt je toch altijd weer...

'Maar u kunt niet naar de hemel, mijnheer. Niet met een ambulance en niet met een luxe auto en zelfs niet met een raket. Ik begrijp wel dat u dat graag zou willen, maar dat gaat echt niet, zelfs niet met kerst. U hoeft ook niet naar de hemel, mijnheer. De hemel komt wel naar u toe.'

Het is eruit voordat ik het zelf in de gaten heb. Dat komt natuurlijk door kerst. En door mijn christelijke opvoeding. Toch schrik ik er zelf van. 'De hemel komt wel naar u toe.'

Aan de andere kant van de lijn hoor ik iemand snikken. Ik probeer nog iets te zeggen, maar de verbinding wordt verbroken.

'De hemel komt wel naar u toe.' Dat is Lucas 2. De engelen in de kerstnacht. De herders in de velden van Efrata. Het kind in de kribbe.

'De hemel komt wel naar u toe.' Ik ken het verhaal. Op m'n duimpje zelfs. De man die zojuist belde, waarschijnlijk ook. In gedachten probeer ik me te verplaatsen in zijn situatie. Alleen, moederziel alleen in de kamer van een revalidatie-

centrum. Of deelt hij de kamer met anderen? Zijn z'n kamergenoten naar huis, met kerst?

Hij in elk geval niet. Te ziek? Te zwak?

Erg oud klonk de stem niet. Maar daar kun je je in vergissen. Zestig? Zeventig? Verdrietig was hij in elk geval wel. Het zal je gebeuren: altijd heb je kerst gevierd met je familie, met je vrienden. Misschien ook met mensen van de kerk waar-toe je behoort. En nu... Nu is alles anders. Je voelt je uitgerangeerd. Geparkeerd, als een afgedankte auto.

'De hemel komt wel naar u toe.' Is dat geen holle frase? Was de snik van de man aan de telefoon misschien een kreet van woede? 'Waar is nu de God die ik verwacht?'

'Centrale. Zegt u het maar. Wilt u politie, brandweer of ambulance?'

Weer is het even stil.

'O, u bent het weer? Ja, sorry dat ik zo wonder-

lijk voor de dag kwam met mijn uitspraak: "De hemel komt wel naar u toe." Het was eigenlijk meer een grapje dan...'

Ik luister. Ik sta versteld. Als het korte gesprek ten einde is, moet ik even diep ademhalen.

'Ik moet u bedanken, mijnheer. Ik was het even kwijt. Ik was het echt even allemaal kwijt. Maar nu weet ik het weer. U hebt gelijk: de hemel komt wel naar mij toe. Misschien klinkt het u een beetje vroom in de oren, maar ik meen het oprecht. Dat had ik nu net even nodig, mijnheer: dat u mij daaraan herinnerde. Ik heb een hekel aan overdrijven, maar ik kan het niet anders zien: het was net alsof de hemel een beetje openging, zojuist, toen u dat tegen mij zei. Want zo is het precies, mijnheer: wij hoeven niet naar de hemel. In de kerstnacht is de hemel bij ons gekomen. En zo is het goed. Dank u wel, mijnheer!'

Ik moet even bijkomen. Wat je verwacht, zoiets niet. Die man is opgeknapt dankzij dat ene onnozele zinnetje dat ik min of meer als grapje lanceerde. 'In de kerstnacht is de hemel bij ons gekomen.' Ik zou het bijna zelf weer gaan geloven... Zou het dan toch waar zijn: dat kerst en Jezus en het geloof geen onzin zijn, maar werkelijk waar: een kracht die je op een onverklaarbare manier boven je eigen sores uit kan trekken?

Want laat ik nu op deze kerstavond maar even heel eerlijk zijn: als mij zou overkomen wat die man overkomt, helemaal alleen in zo'n kamer in een revalidatiecentrum, en je gelooft helemaal niets, dan ben je inderdaad compleet alleen. Hij niet, ondanks alles. Hij snikt van blijdschap, omdat hij ervaart dat de hemel bij hem is: God, Jezus. Mooier kun je het niet krijgen. Zo'n man viert werkelijk kerst, dat is wel duidelijk. Meer dan ik, kun je wel zeggen.

Nog lang klinken zijn woorden in mijn gedachten door. 'In de kerstnacht is de hemel bij ons gekomen. En zo is het goed. Dank u wel, mijnheer!'

Of zei hij: 'Dank U wel, mijn Heer' ?

'Centrale. Zegt u het maar. Wilt u politie, brandweer of ambulance?'

Ermelo

André F. Troost

BRON VAN LICHT IN ONZE NACHT

God kwam Zelf naar deze aarde.

werd van 't menselijk geslacht.

't Door een vrouw uit God gebaarde

Kindje, schijnbaar zonder kracht,

Was Gods Zoon, de Middelaar, de

Parel van zo grote waarde.

Hij, Wiens komst nu wordt herdacht,
was het Licht in onze nacht.

Omdat God Zijn Zoon niet spaarde

-Door ons aan het kruis gebracht -

Stierf Hij als het graan in d' aarde,

ging Hij onder in de nacht

van de macht der zonde, maar de

Zoon van God stond op, verklaarde

ons Zijn liefde, door Zijn kracht

heeft Hij 't Leven voortgebracht.

D 'in het vlees Geopenbaarde
heeft de doodsteek toegebracht

-

Niemand die Hem evenaarde -
aan de satan en zijn macht.

Hij voer op ten hemel....waar de
Zoon bidt....tot Hij komt op aarde

in Zijn Koninklijke pracht.

Bron van Licht in onze nacht!?

Jane van Pelt – Zwerus uit KONINGSLIEDEREN,
uitg De Groot Goudriaan, Kampen, 2002.

(Kan gezongen worden op de melodie
Van het lied: Jezus, Leven van mijn leven)

*Wanneer het Woord van God u gepredikt
wordt, pas het dan toe op uzelf en niet op
uw buurman.*

ZEFÁNJA: GERICHT EN GENADE

Zal er nu toch eindelijk verandering komen in het geestelijk klimaat in ons land? Tientallen jaren zijn wij geregeerd door koningen die ons volk op de verkeerde weg brachten. Manasse, nota bene de zoon van de godvrezende koning Hizkía, heeft jarenlang afgoderij gepleegd, zich ingelaten met toverij en waarzeggerij, geesten van doden laten raadplegen, en zelfs een afgodsbeeld laten plaatsen in de tempel! Nadat hij door de koning van Assyrië weggevoerd was naar diens residentie in Babel is Manasse weliswaar tot bekering gekomen en na zijn terugkeer in Jeruzalem heeft hij nog veel van zijn goddeloze maatregelen ongedaan weten te maken, maar zijn zoon Amon had daar kennelijk geen boodschap aan. Die begon meteen weer met afgoden. En overal kwamen weer de aanbidders van de zon, de maan en de sterren in actie, en de vereerders van Moloch, Baal en nog een heel stel heidense goden. Lang heeft Amon ons niet geregeerd; twee jaar maar. Een paleisrevolutie maakte een einde aan zijn leven. Maar met zijn moordenaars is korte metten gemaakt, en van buiten Jeruzalem is toen zoveel invloed geoefend dat de achtjarige zoon van Amon, Josía, met de koninklijke waardigheid is bekleed. Dat betekende eerst natuurlijk wel dat hoge ambtenaren als kroonraad optraden. Maar dat is nu voorbij; Josía is, volgens het officiële protocol, als Gods gezalfde koning aangetreden. En, wat heel belangrijk is, uit goed ingelichte kringen is gemeld dat hij zich als koning wil oriënteren op zijn overgrootvader Hizkía; dat hij zich door de geboden van de HEERE wil laten zeggen, en voor zichzelf alles van de HEERE verwacht. Dat geeft hoop voor de toekomst !

En die hebben we wel nodig, want ik heb een boodschap van de HEERE ontvangen die zonder meer alarmerend is: Hij dreigt vanwege de wereldwijde goddeloosheid alle mensen en dieren overal op de aarde weg te vagen; ook Juda en Jeruzalem, waar zovelen afvallig geworden zijn, afgoderij bedrijven en vooral in de zogenaamde hogere kringen zich tot in hun kleding oriënteren op buitenlandse mode. De zelfgenoegzaamheid van de rijken, het gesjoemel van handelaars en het onrecht dat overal gepleegd wordt zijn Hem een doorn in het oog. Zelfs het koninklijk huis gaat niet vrijuit. Ik vraag mij af: hoe moet Josía zich bij dit alles voelen? Te meer omdat ik namens de HEERE heel concreet heb moeten aankondigen dat Zijn strafoordeel Jeruzalem zal treffen: vooral de wijken buiten de oude Davidsstad, de Nieuwe Stad, de Vijzel, de Vispoort met zijn omgeving - het zijn ondanks de muur die onder Hizkía gebouwd is,

de meest kwetsbare stadsdelen. Geschreeuw, gejammer zal er te horen zijn wanneer Gods oordeel komt, op zijn tijd, de dag des HEEREN! Benauwdheid en angst zullen dan de mensen naar de keel grijpen vanwege het oorlogsgegeweld dat zal losbarsten; alles zal worden vernield en verwoest. Vreselijk zal het zijn!

Is dit alles onontkoombaar? Nee, dat niet. De aankondiging van de dag des HEEREN is ook een oproep tot bekering. Alle inwoners van Jeruzalem en Judeeërs die nog enig besef hebben van Gods wil en wet zijn in dringende bewoordingen opgeroepen zich te verootmoedigen voor onze God: "Misschien zult gij geborgen worden op de dag des HEEREN" Misschien, want Gods strafoordeel zal wijd om zich heen grijpen!! Ook het land van de Filistijnen langs de kust zal ten onder gaan, verwoest worden en ontvolkt.

Eigenlijk behoort dat gebied tot ons territorium, maar wat hebben we in de loop der eeuwen veel last gehad van die indringers, die oorspronkelijk van overzee kwamen, van het eiland Kreta! Geen van hun steden zal Gods strafoordeel overleven, en de hele kustvlakte waar zij woonden zal Judeese veeherders toevallen. Moab en Ammon aan de andere kant van ons land zullen het lot van Sódóm en Gomórra delen en er dor en troosteloos bij liggen, omdat hun bewoners meermalen zich vijandig tegen ons volk gekeerd hebben en daarmee de naam van onze God smadelijk bejegend hebben. Gods strafoordeel zal nog veel verder om zich heen grijpen. Twee grootmachten, het door de Ethiopiërs geregeerde Egypte en het Assyrische rijk, zullen er niet aan ontkomen. Ninevé, nu nog een centrum van macht en vermaak, zal tot in het stof verderd worden binnen afzienbare tijd. Grote vogels, zoals pelikanen en roerdompen, zullen nestelen op en tussen de tot ruines vervallen tempels en paleizen. Wie kijkt naar de brokstukken van Ninevé zal de stad uitfluiten en met handgebaren kleineren als uitingen van spot!

Ik heb dit alles namens de HEERE moeten aankondigen om de inwoners van Jeruzalem met nog meer nadruk op te roepen tot bekering. Er is eigenlijk nog niets veranderd. Nog altijd pleegt de upper ten veel geweld, bedrijven de rechters onrecht, verkopen zogenaamde profeten onbetrouwbare kletspraat en spotten priesters met wat hun dierbaar en heilig zou moeten zijn. Zij zullen moeten beseffen dat de HEERE als de God van recht en gerechtigheid geen onrecht duldt, niet bij zijn volk en bij geen enkel volk. En wie dat niet aanvaardt zal de strafoordelen die Hij voltrekt moeten leren zien als teken dat zijn lankmoedigheid op is. Laat Jeruzalem het ter harte nemen!

Het is een wonder dat daarmee niet het laatste woord gezegd is. De HEERE heeft beloofd met een armzalig overblijfsel van zijn volk in zijn genade verder te gaan. Overmoed en hoogmoed, waardoor nu onze samenleving nog zo sterk getypeerd wordt, zullen voorgoed verdwijnen. Ootmoedig leven bij Gods barmhartigheid, dat zal de toon aangeven. Van heinde en ver zal de HEERE zijn volk bijeenbrengen. Het zal een groot offerfeest worden op de plaats waar Hij weer zal wonen te midden van zijn volk. Zelfs uit Ethiopië zullen mensen komen om Hem te aanbidden. Met wie ons verdrukten zal de HEERE afrekenen en uit alle volken zullen er komen om de HEERE in alle eensgezindheid te dienen. De HEERE zelf zal zich verheugen over allen die in oprechtheid zullen leven als zijn ware volk. Zo roemt toch de genade tegen het oordeel, Gode zij dank!

Rijswijk (Z-H)
ds. J. Winter

OUDEJAARSMEDITATIE

Oud en Nieuw.

Lezen: Jozua 1, 3 en 4.

Levensvragen! We wisselen 2013 "zomaar" in voor 2014 alsof er geen wolkje aan de lucht is. Maar kan dat zomaar? Of u het wilt of niet, het gebeurt toch. U kan de tijd immers niet tegenhouden, niet stoppen zoals je dat met een trein doet. Sommige mensen vergelijken het leven met een treinreis. Ze stappen op en af. Ze viëren een gelukkig weerzien of ze nemen een droevig afscheid.

Ik noem het leven een treinreis omdat een jaarwisseling, letterlijk het hele leven, veel gemeen heeft met de N.S. of met ProRail. Het is de wissel waar het om gaat. Met een wissel kunt u de koers van een trein, van de tijd, van uw leven veranderen, in een ogenblik. Daarom noemen wij Oud Jaar en Nieuwe Jaar de jaarwisseling. En omdat veel mensen denken dat met het Nieuwe Jaar ook een andere/nieuwe tijd aanbreekt in hun leven, maken ze voorspellingen. We noemen ze, Nieuwjaarswensen. Maar wat er ook gebeurt, het komt vaker anders uit dan we gedacht hadden. Alles verandert zo vlug dat we haast niet met de tijd mee kunnen komen. De tijd kunt u niet stoppen alsof het een trein is.

De Nederlanders "treinen" veel. Onze tijd is nogal wisselvallig, maar de trein vertrekt in de regel op tijd van een bepaalde plaats en gaat naar een ander station. U volgt de dienstregeling uit het spoorboekje en u komt terecht waar u ook wilt. Wat zou er gebeuren wanneer de NS 'n fout(je) maakt, of de trein is uitgevallen? Dan komt u niet op tijd op de plaats van bestemming of misschien wel ergens anders dan dat u het bedoeld had. En wij kunnen ook zelf fouten maken. U neemt bijvoorbeeld de trein van Arnhem naar Maastricht en ineens ziet u het station van Rotterdam. U weet precies waar u bent, maar de bestemming is verkeerd. U bent niet op een dood spoor maar toch moet u uitstappen, overstappen en weer instappen op het juiste perron, in de juiste trein naar het zuiden, naar Maastricht.

Van de schrik bekomen gaat u er wat gemakkelijk bij zitten en u vraagt uzelf wat er gebeuren zal als er een vrachtwagen geparkeerd staat op de spoorlijn of een lawine naar beneden stort, geen kiezelstenen, maar die grote keien, rotsblokken die het spoor totaal afsluiten. Remmen dus en heel vlug van de bank schieten. Niet op tijd stoppen betekent: je hebt of bent een wrak. Gelukkig zijn er tegenwoordig allerlei technische middelen die de bestuurder waarschuwen voor gevaar en andere narigheden. Wij hebben bordjes langs trein- en autowegen. Hier in Canada plaatsen ze houten kruisjes waar dodelijke ongelukken gebeuren. Met dit kenmerk willen

ze duidelijk maken dat de tijd niet stopt, niet eens met een jaarwisseling, maar treinen ,auto's en levens wel.

Het leven is als een treinreis. We zijn geboren op het thuisstation, perron 1 en we gaan over een spoorweg naar ons eindstation. We proberen ons rustig te houden want de ouderdom komt met gebreken. Ondertussen kan het gebeuren dat er een lawine naar beneden stort, of dat u op een verkeerd of een zijspoor raakt, of zelfs op een doodspoor. U kan zelfs ontsporen of tussen de rails terecht komen. U zou gewoon bang worden voor de toekomst. U weet niet wat er voor de deur staat met de jaarwisseling.

De kerk heeft in het verleden de Oud- en Nieuwjaarsviering ingevoerd om een einde te maken aan de heidense viering van het lentefeest en riep daarom 1 januari uit „tot bid- en boetedag“. Het heeft dus niets te maken heeft met o.a. de „traditionele“ Nieuwjaarsduik of vuurwerk.

U zou haast kunnen zeggen dat de Jaarwisseling te vergelijken is met een standbeeld of met een eerste steen die gelegd is, ingezet werd met de nieuwbouw. Ze vormen een aandenken dat tot nadenken brengt. Moeten wij met deze jaarwisseling ons uitzicht op de toekomst wisselen voor iets anders? Zijn wij nog op het juiste spoor, of op een dwaalspoor, of op een doodspoor? Moeten wij uitstappen, overstappen en instappen om ergens anders te komen?

De „W“ vragen komen naar voren: Wie zijn wij? Waar gaan we heen? Waarom reizen wij door het leven? Wanneer moeten wij wat doen? Een jaar Wisseling? Moeten wij de wissel omgooien of gewoon maar doorstomen of misschien spoorloos verdwijnen? Ik vraag het maar...

Op bepaalde gelegenheden, zoals bij het sluiten van het jaar 2013, mogen we de gedenktekenen van 2013 uit de kast halen. Niet alleen de klinkers die op onze weg vielen, de kruisjes langs de weg, de lawines van narigheid, de onrust, ziekte en ouderdom, maar ook de zegeningen van het afgelopen jaar die ons wijzen dat de Heere ons veilig uit dit jaar 2013 zal

leiden om de „W“ vragen te beantwoorden. God geeft ons een gedenkteken gegeven dat al onze vragen beantwoordt en ons rust en vertrouwen schenkt voor het komende jaar.

Wij vestigen onze aandacht op Jozua die met zijn gemeente voor de rivier de Jordaan staat om het beloofde land binnen te trekken. De gemeente leden schrijven een boze brief aan de kerkenraad want ze kunnen die brede en snelstromende rivier niet over. „We hebben geen bruggen en geen boten. Jozua; u moet de wissel maar om gooien en een ander spoor nemen. Wij kunnen echt niet verder.“ Kort uitgedrukt... een hele natie staat voor het Nieuwjaar. Hoe komen we in Kanaän? Als u alleen aan de hindernissen van het verleden denkt, 40 jaar van kommer in de woestijn, dan komen we nergens. Maar als we de raad van onze Heere opvolgen zullen wij verbaasd staan over wat er komen zal en waar we terecht komen.

De Heere zei tegen Jozua - niet in het spoorboekje maar in de Bijbel die u ook hebt – “ jij moet je gereedmaken om met dit hele volk de Jordaan over te trekken. Ga naar het land dat Ik het volk van Israël zal geven. Ik zal u bijstaan. Ik zal niet van uw zijde wijken en u niet verlaten. Wees vastberaden en standvastig. Houd je vóór alles vastberaden en standvastig aan de wet waarin mijn dienaar Mozes u heeft onderwezen. Houdt u daar altijd aan. Wijk er op geen

OUDJAAR

Alles wordt licht....

Straks tellen de uren dubbel,
dan zijn de minuten zwaar,
van nooit beantwoorde vragen,
dat is het Oude Jaar.

Dan gaan de seconden trager,
branden de tranen misschien,
Laat ons, o God van genade,
dan toch Uw licht weer zien,

dat onze dagen bestraalde.
Dat altijd met ons zal zijn,
als in het jaar, dat gaat komen,
de dagen donker zijn.

Alles wordt licht door Uw liefde,
want Gij maakt Uw woorden waar.
Wij zijn in Uw hand geborgen
Ook in het Nieuwe Jaar.

*Co 't Hart, uit: BLOEMEN IN DE ZON,
uitg Kok, Kampen.*

enkele manier van af, opdat u in alles wat u doet zult slagen. Leg dat wetboek geen moment terzijde en verdiep u er dag en nacht in, opdat u zich aan alles houdt wat erin geschreven staat. Dan zal alles wat u onderneemt, voorspoedig verlopen. Ik gebied u dus: wees vastberaden en standvastig, laat je door niets weerhouden of ontmoedigen, want waar u ook gaat, Ik, de Heere uw God, staat u bij. Met andere woorden: Volg het spoorboekje van God, Zijn eigen Woord! Kort maar krachtig. Als u niet op het spoor van de Bijbel reist, moet u de wissel omgooien, naar het perron van Christus gaan en vastberaden en standvastig blijven. Ga op het rechte spoor in 2014 en de Heere uw God staat u bij. En de keien die naar beneden getuimeld zijn in uw leven moet u maar opstapelen als een gedenkteken. Ze zijn een getuige dat de Heere u tot hiertoe heeft geholpen en u altijd nabij zal zijn zodat uw kinderen het antwoord hebben op hun „W” vragen.

Twaalf stenen uit de Jordaan werden opgestapeld als een gedenkteken. Later, zei Jozua tegen het volk: „Als uw kinderen u vragen waarom deze stenen hier liggen en wat zij te betekenen hebben”. Vertel hun dan dat deze stenen een herinnering zijn aan het verbazingwekkende wonder, dat het volk Israël over de drooggevalle grond de Jordaan overstak! Vertel hun hoe de Heere, uw God, de rivier voor uw ogen liet opdrogen en deze droog hield totdat wij allemaal waren overgestoken! Hij deed dit opdat alle volken op aarde zullen beseffen, dat de Heere de Almachtige God is en zij allen Hem moeten vereren.

OP DE GRENS VAN OUD EN NIEUW

Gelaten staren wij naar 't oude jaar,
dat als een schaduw van ons is gevloeden.
Het jaar schonk vreugde, maar ook grote
noden.

Voor velen was het leven bang en zwaar.

Zij volgden wenend de omfloerste baar
En brachten nabestaanden bij de doden.
De laatste vijand had die hier ontboden,
Bij d' eind – oase met haar wijd vergaar.

Verwonderd mogen wij aan 't einde staan
van 't oude jaar, dat nimmer weer zal keren.
Wij mogen door Gods goedheid verder gaan.

Wil, Heere, daartoe ons Uw wegen leren.
Geen eigen weg, maar U altijd vooraan.
Dan zal de boze ons niet kunnen deren.

Marinus Nijssse: HET GOED DAT EEUWIG IS,
uitg De Groot Goudriaan, Kampen.

Mag ik u een goede reis toewensen in dit nieuwe jaar en een behouden aankomst. Zing maar met me mee,

*Wat de toekomst brengen moge,
Mij geleidt des Heeren hand;
moedig sla ik dus de ogen,
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen;
Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dra-
gen
met een rustig kalmen moed!*

Canada
ds. Wieger de Jong

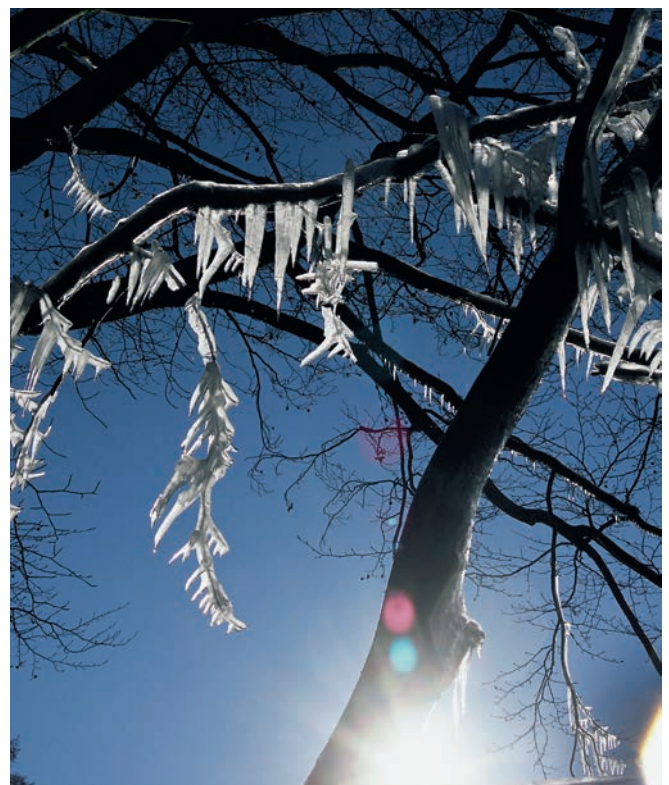

GETROOST IN TROOSTELOOSHEID (IV)

Blijvende actualiteit van de Heidelbergse Catechismus

Geloofsonderricht

Van belang is te zien hoe de HC een plaats uit de Schrift in het kort de leerstof weergeeft en door het onderwijs en de prediking vorm krijgt, zodat wij het evangelie kunnen begrijpen. Alleen door het gehoorde Woord van God werkt Gods Geest in ons. Daarom is de kennis van de leer een aanzet tot bekering die ons zalig wil maken.

De leer is gericht op het leven. Het Woord van God zal door ons moeten worden gehoord. Wij dienen daarover na te denken en het Woord moet door ons gekend worden. Dit is noodzakelijk, omdat God ons op geen andere wijze kan bekeren dan door dit proces. Het oprechte geloof komt door het horen van het Woord en wordt door de Heilige Geest

in ons hart gewerkt, zoals zondag 7 uit de HC leert.

In de geloofsopvatting van de HC merken we dat het niet alleen gaat om 'informatie' uit het Woord van God, maar ook om 'beleving' daarvan. Aan de zekerheid van Gods waarheid heeft de christen niet genoeg. Hij heeft ook behoefte aan zekerheid van het heil. Het geloof is niet alleen een-voor-waar-houden, het is ook een vast vertrouwen, zoals zondag 7 van de HC zegt. Tegenover het verstandelijk element voert de HC een pleidooi om de beleving op te nemen in het geheel van het geloofsleven, daar zijn de antwoorden van de christen uit de HC op gericht.

Geloofsbeleving

Naast het horen en het kennen van de wil van God moet het geloof door het onderricht ook persoonlijk beleefd worden. Als de leer niet in een samenvatting kort en helder bekendgemaakt wordt, niet ingeprent of verbreid wordt, zal ze snel vergeten en niet op een ervaarbare wijze beleefd kunnen worden. De leer is voor het leven met God en de naasten gegeven. De waarheid moet bevindelijk worden doorleefd, daardoor weet ik mij geborgen bij God. Bevinding is: het Woord en de leer in het gemoed beleven, op zo'n manier dat ik troost, houvast heb aan Gods beloften. De geloofsrelatie met Christus ontstaat door middel van het kennen van Zijn Woord om daar vervolgens met het hart op te vertrouwen. Het gaat hier niet alleen om een verstandelijke kennis, maar om een relationele kennis. Dat is een kennis zoals man en vrouw elkaar kennen en leven in een wederzijds vertrouwen op hun trouwbeloften die zij aan elkaar hebben gegeven.

Op dezelfde wijze worden Gods beloften met zekerheid door de gelovige beleefd. We bevinden ons in Gods hand en onder de leiding van

de Heilige Geest die Gods beloften in ons tot leven brengt. Het Woord is Gods middel, waardoor Hij het heil aan ons bekend maakt. Geloven is leven op Gods beloften. Uit dit 'kennen' en 'vertrouwen' wordt het geloof geboren, het heil beleefd en komen we onder de heerschappij van Christus te staan. De nieuwe gehoorzaamheid is een werk van Woord en Geest.

Beleefde waarheid

Het geloofsonderricht uit de HC is op het geloofsleven gericht, daarmee wil hij ons de weg tot het heil leren. Het doel van de HC is dat we uit de leer gaan leven. Zonder kennis van de troost kunnen wij er niet uit leven. De HC noemt daarvoor drie dingen: ellende, verlossing en dankbaarheid. Denk maar aan drie klavieren van een orgel waarover de meesterhand van een organist gaat, die dan eens die en dan weer de ander door elkaar bespeelt. Alle drie hoor je door elkaar heen. Zo gaat het ook in het leven van het geloof, daar lopen ellende, verlossing en dankbaarheid ook door elkaar heen. Daardoor ontstaat er een muzikale compositie om tot volheid van de klanken te komen die tot eer en lof van God zijn. Deze heerlijke compositie heeft te maken met een beleefde waarheid.

Het gaat in de vragen en antwoorden van de HC om de gelovigen die door de Geest op een ervaarbare wijze het Woord beleven vanuit de belofte, zodat gesproken kan worden over de zekerheid van het geloof. Het getuigenis van de Geest wordt toegepast in het leven van de gelovigen. Hierdoor lijkt het dat alleen het Woord van God aan de gelovigen wordt verkondigd. Echter, de gelovige wordt uit zichzelf gedreven door de Geest naar het Woord. De Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. Hoe worden wij kinderen van God?

De HC leert in vraag en antwoord 60: 'Hoe bent u rechtvaardig voor God? Alleen door een oprecht geloof in Jezus Christus (...) voor zover ik deze weldaad met een gelovig hart aanneem.' Woord en Geest zijn instrumenten van God aan

de mens gegeven, waardoor wij Christus leren kennen en Hem gelovig aannemen.

In de beleefde waarheid gaat het erom dat wij Christus leren kennen. De mens ondervindt in zijn gemoed dat we in Christus gerechtvaardigd zijn. En door de dankbaarheidsethiek van gebod en gebed krijgt de leer gestalte in het leven. Dat wordt duidelijk in de zondagen waar het over gebod en gebed gaat. De oprechte geloofskennis wordt door Woord en Geest in de mens gewerkt. Vandaar dat de belijdenis van de HC een blijvende actualiteit kent.

Actueel gebruik van de HC

De HC is geen oud, stoffig boek. Hij heeft onze tijd nog heel wat te bieden, maar dan moeten we hem wel op de juiste wijze gebruiken. Het zou fijn zijn als de HC opnieuw aandacht krijgt, vooral in de kerkdiensten en op de catechisaties. Graag stel ik u voor de HC zelf te gebruiken in de stille tijd. Om tot bezinning te komen van wie God is en wat God doet door alle eeuwen. Het leven is intensief en er moet van alles gebeuren. De keerzijde is dat er meer onrust en onzekerheid ontstaat. Wil de kerk onze tijd overleven en van betekenis zijn, dan moeten haar leden zich verdiepen in het geloof. Dat geloof is niet alleen een zaak van het verstand, maar ook van het hart. We geloven met ons hart en belijden met onze mond!

Het gaat in de kerk om een innerlijke overtuiging die dan wel steeds in deze wereld op de proef wordt gesteld, maar toch wezenlijk is voor geloofsgroei. Deze geloofsgroei begint bij de overtuiging die de kerk heeft. Daarom moeten christenen zich oefenen, trainen in het praktisch geloofsonderricht. Dat veronderstelt dat we persoonlijk de HC stil moeten lezen en overdenken, door bijvoorbeeld elke dag over een vraag en

antwoord te mediteren. Wat we uit het gesprek tussen leraar en leerling leren, nemen we tot ons en vormt ons beeld als christen in de relatie met God en de naaste. In het mediteren over de HC kun je elke dag aan jezelf de vraag stellen: hoe ben ik als christen en hoe moet ik als christen zijn? Dan kan het niet anders of de HC spoort ons aan tot het gebedsleven. Daarom is de HC ook uitermate geschikt als gebedsboek. Met de HC leren bidden. Niet zonder bedoeling is de uitleg van het onze Vader in de HC in de gebedsvorm gegeven. Als wij in de moeite en zorgen, pijn en verdriet vanwege ziekte de juiste woorden niet kunnen vinden, komt de HC ons hierin tegemoet en helpt ons. Zo worden we getroost in onze troosteloosheid.

ds. C. Bos
Benschop

DE ZEGENWENS

“De genade zij met u allen. Amen”

Hebreeën 13 : 25

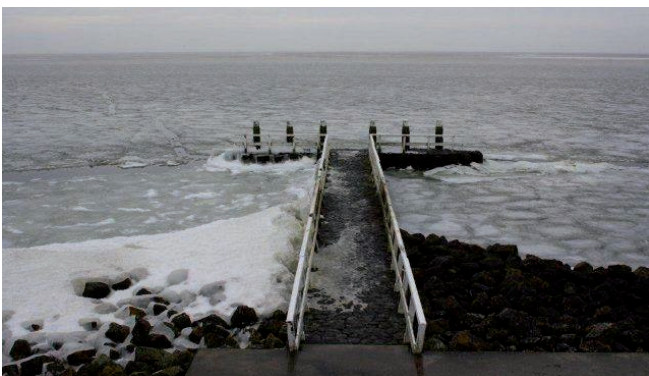
Aan het begin van een nieuw jaar wensen we elkaar veel heil en zegen toe. We hopen en we bidden voor elkaar en voor onszelf dat dit nieuwe jaar een heilrijk jaar zal zijn. Ook een jaar waarin we mogen leven onder de zegen van de Heere en waarin we met dankbaarheid en met vreugde mogen delen in het heil dat Jezus Christus voor ons heeft verworven door Zijn lijden en sterven, zodat we ons in alle omstandigheden gedragen mogen weten door de liefde van God.

Dit is wat anders dan een gelukkig en een voorspoedig leven naar de maatstaven van deze wereld. Immers naar de maatstaven van deze wereld zijn we gelukkig als we veel succes en veel geld hebben. Maar levend vanuit de genade van God kunnen we ook gelukkig zijn als we te maken hebben met tegenslagen, als het ons financieel gezien niet voor de wind gaat en als er zorgen zijn op allerlei gebied. Het belangrijkste in ons leven is immers niet dat het ons altijd voor de wind gaat en dat we ons nergens zorgen over hoeven te maken, maar het belangrijkste is dat we geborgen zijn in het volbrachte werk van Jezus Christus. Dat we in alle omstandigheden van dit leven mogen weten dat we een God hebben, Die als een Vader voor ons wil zorgen en Die ons door alles heen verder wil leiden naar Zijn grote toekomst.

Dan zijn alle dingen van dit leven niet onbelangrijk, en dan hoeven we ons niet alleen maar

*Als wij innig om een stuk brood bidden,
dan geeft God ons een hele akker.*

Uit: Tafelgesprekken van Maarten Luther.

HET JAAR ONZES HEEREN

We hebben van het oude jaar de kust verlaten
En zijn weer voor een jaarreis scheepgegaan.
Maar – welke havens doen wij aan?
God meet de vaart met Goddelijke maten.

We weten niet of we de reis voleinden
en wie er halverwege worden Thuis verwacht.
Of dat voor ieder, op het allerongedachtst,
plots Christus op de wolken zal verschijnen.

We weten niet wanneer we zullen landen –
we weten enkel aan de snelle vaart,
dat onze Bruidegom te komen staat
en dat de lampen zullen moeten branden.

*Berendien Meijer – Schuiling: BLOEDRODE
WIJN,
uitg J H Kok, Kampen*

bezig te houden met de eeuwigheid, maar dan wordt alles van het heden wel bepaald door Jezus Christus en door Zijn Rijk dat komen gaat. Het licht van de grote toekomst van onze Heere Jezus Christus schijnt dan over elke dag van ons leven, en we mogen dan de toekomst ingaan met de zekerheid dat we nooit ergens kunnen komen waar we onbereikbaar zijn voor de liefde van God. Omdat Jezus Christus in deze wereld kwam om zondaren zalig te maken mogen wij nu leven onder de genade van God. Wij zijn als kerkelijke mensen gewend geraakt aan het woord "genade". Dat geldt voor veel woorden die in de Bijbel voor komen; woorden als zonde, schuld, gericht en nog meer woorden die een heel bekende klank hebben en die er voor ons gevoel bij horen. Maar in de Bijbel hebben ze nog een heel diepe klank en betekenis. Als in allerlei brieven in het Nieuwe

Testament met de vertroosting en de vermaningen worden besloten, dan horen we vaak van de genade getuigen in een hartelijke zegenwens. In de apostolische wens der genade schijnen alle goede wensen te worden samengevat in één woord: genade. Is de genade dan zó belangrijk? Is dat het beste

wat we voor iemand kunnen wensen? Blijkbaar wel. Want genade dat is staan in het licht van de liefde van God in Jezus Christus. Het is een licht dat zich over het hele leven uitstrekt en zelfs toeneemt tot de volle dag toe. Het is het klimmende licht dat zelfs door de dood niet wordt onderschept.

OOK DIT JAAR NOG

Heer', laat hem ook nog dit jaar,
Al schijnt hij dor en dood,
Daar hij U deze keer weer
Geen enkele vrucht zelfs bood.

Hij neemt welhaast onnodig
Zijn plaats op aarde in,
Maar als hij uitgerukt wordt
Heeft het toch ook geen zin?

Laat U hem ook dit jaar nog
Dan doe ik alles, Heer',
Ik spit, en zal bemesten
En sproeien, elke keer.

Er staat niet meer beschreven
Of hij nog vruchten droeg,
Maar al die zorg en liefde
Zegt ons dat niet genoeg?

Met veel meer zorg en aandacht
Behandelt God Zijn kind,
Hij wordt daarin geprezen
Wanneer Hij vruchten vindt.

Dan kerft weleens Gods snoeimes
Diep in ons leven in,
Zo wordt ons leven vruchtbaar
En brengt het groot gewin.

*M Koffeman – Zijl, GOED NIEUWS,
uitg J H Kok, Kampen.*

In de brief aan de Hebreeën gaat het over mensen die gevaar liepen achterop te geraken. De tijd van de vervolging was aangebroken. Hun leven was in gevaar. Er was ook het gevaar dat de mensen zich in zulke omstandigheden van het evangelie en van de kerk zouden afkeren. En wat wenst de schrijver zijn lezers dan toe? Alleen maar dat ze het weer rustig zullen krijgen in een gemakkelijk leventje? Zo echt een leven voor zichzelf? Dat is wel datgene wat veel mensen van nature voor zichzelf wensen. De schrijver van de Hebreeënbrief weet echter dat hij dit niet beloven kan, en dat het met zo'n rustig leven ook lang niet altijd allemaal in orde is. Dat zo'n leven niet altijd goed voor ons is. De schrijver geeft deze wens: de genade zij met u allen. Daar ligt alles in besloten. Want in de genade wordt een cirkel getrokken, die wijder is dan alle gebeurtenissen van het leven. Het is de genade, die staat tegenover de vijandschap; het is de vertroosting tegenover de benauwdheid; het is het licht tegenover de duisternis. Aan het begin van een nieuw jaar wensen we elkaar veel heil en zegen toe. Dat is soms alleen maar een vorm, en we zijn die wens ook heel snel weer vergeten. Het hoort bij de gebruiken die er aan het begin van een nieuw jaar zijn. Maar het kan ook een diepe betekenis hebben. We hebben juist ook rond de Kerstdagen veel gehoord over het licht dat Gods genade ontsteekt in het leven van mensen. En waar het licht van Gods genade schijnt in de harten van mensen, daar is het heil aanwezig, daar wordt de zegen ontvangen. Daar gaat Gods toekomst voor ons open. Daar mogen we als begenadigde mensen verder gaan waar de Heere ons roept. Verder gaan een nieuw jaar in dat nu nog onbekend is voor ons, maar ook verder gaan naar een toekomst die de Heere ons heeft beloofd in Zijn genade. De genade zij met u allen.

Dirksland,
ds. J.Willemsen

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Havelterberg
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kortgene
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk
Ds. J. Winter, PKN (gereformeerd), Rijswijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting
"Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abbonementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abbonementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

ONZE FINANCIEN

Hartelijk dank

Vanaf eind oktober tot en met vandaag is aan giften van diaconieën en kerken ontvangen € 349,-.

Het is voor iedereen fijn om te horen, dat zijn gift en/of collecteopbrengst bij ons op de giro 938939 is ontvangen. In het nieuwe systeem van de banken is op de overschrijving het adres van de schenker niet meer genoemd. Graag vermelding in de omschrijving uw adres.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad en de abonnementen vinden onder de website www.krachtnaarkruis.nl. Adreswijzigingen en opgave van nieuwe abonnementen kunnen ook via de website worden doorgegeven. Voor adreswijzigingen van kerkgenootschappen is een aparte informatie in onze website geopend.

Den Haag, 14 november 2013.
Enno de Jong
penningmeester.

MEDITATIE

De Goede Herder en Zijn schapen *"Ik ben de Deur."*

(Joh. 10 vers 9a)

Wij weten allemaal wat een deur is. Een deur is een scheiding tussen twee ruimten, door de deur gaan we naar binnen of naar buiten. Die deur biedt ons de mogelijkheid om van de ene in de andere ruimte te gaan. Wij zijn allemaal een drempel overgegaan: de deur naar het jaar onzes Heeren 2014 mocht voor ons open gaan.... De vraag is wel h^oe we deze drempel overgegaan zijn! Bent u door déze DEUR, Jezus Christus, het pas begonnen jaar binnen gegaan?

De HEERE is de Herder van Zijn volk. Dat is een gedachte die in het Oude Testament herhaalde keren naar voren komt en bezongen wordt (denk bv. aan Psalmen 23 en 80).

Daarbij maakt God gebruik van de dienst van mensen, om dat Herderschap uit te oefenen: "Gij leidde Uw volk als een kudde, door de hand van Mozes en Aäron" (Ps. 77 : 21). Echter, deze menselijke herders waren, zo blijkt in de loop van de geschiedenis, de naam van herder vaak niet waard: ze weidden alleen zichzelf. Denkt u aan het aangrijpende 34e hoofdstuk van Ezechiël. En daarom: Hij zal Zelf een Herder geven, dé Herder, de Goede Herder.

In Joh. 10 spreekt de Heere Jezus Die de Goede Herder is. In de verzen. 11-18 werkt Hij dat beeld uit. Het andere beeld dat Hij gebruikt is het feit dat Hij tegelijk de Deur is, die toegang geeft tot de schaapskooi.

Stelt u zich een omheinde ruimte voor d.m.v. een aarden wal met één opening. En nu ging de herder of de deurwachter in die opening staan. Hij z^élf was dus de deur. Dit zegt de Heere Jezus allereerst tegen de 'herders', de geestelijke leidlieden van toen, waarmee Hij zojuist opnieuw geconfronteerd is n.a.v. de genezing van de blindgeborene. Ik ben de deur TOT de schapen. U zult alléén door Mij toegang hebben tot de kudde, of u bent een 'dief en moordenaar'. En dit heeft ook nú nog ambtsdragers veel te zeggen....!

De andere gedachte is dat Hij de Deur VOOR de schapen is....

"Ik ben de Deur....". Vele gedachten kunnen zich hierbij ontplooiën. Ik werkte er al een uit. Door die Deur, Jezus Christus, is er alleen toegang tot het Koninkrijk van God!

Anders staat u buiten. Het verschrikkelijke is dat we verblind zijn, dat we 'buiten' helemaal niet erg vinden. 'Buiten' ben je immers vrij, zo denken we tenminste....

Gods Woord zegt het anders: 'Buiten' is.... leven onder de toorn van God, nu al! Bent u een buitenstaander? Hebt u dat geleerd door het ontdekkende werk van de Heilige Geest? Zie dan het wonder: er is een Deur, de Deur, tot de schaapskooi van Christus. En die deur is.... open!! En dat terwijl er van ons uit geen enkele toegang meer is, omdat u en ik de 'deur' achter ons in het nachtslot hebben dichtgegooid, met Adam en Eva. Wat een onbegrijpelijk wonder: toch toegang; toch een deur! Alleen mogelijk omdat deze Deur de Goede Herder is, die Zijn leven aflegt voor Zijn schapen. Door Hem alleen is er toegang! Toegang tot de Vader en het Vaderhuis.... Let wel, HIJ is de Deur. Klim, niet van elders in.... Rust niet op uw 'goede werken', uw verbondskind zijn of wat dan ook maar. Deze Deur tot de schaapskooi, het Koninkrijk

INHOUDSOPGAVE

Dit is het eerste nummer dat verschijnt in het jaar 2014. Alle reden om u allen een gezegend jaar toe te wensen onder de beschermende Hand van God. We hopen –tenzij de Heere Jezus wederkomt– maandelijks ons blad te laten verschijnen opdat u kracht naar kruis mag ontvangen door middel van de overdenking van Gods Woord in meditaties en artikelen. Van ds J Winter verschijnt postuum zijn artikel over de kleine profeet Haggai. Ds Wieger de Jong uit Canada vertelt zijn gedachten bij de ingang van het nieuwe jaar. De andere artikelen en gedichten in dit blad hoeven geen nadere toelichting en spreken voor zichzelf. De redactie wenst u veel leesgenoegen!

Eindredacteur

Ds. J. Oosterbroek

DE HEERE IS MIJN HERDER

*Luister, ik hoor Jezus ' stem.
Hij, de Goede Herder
roept, en Zijn schapen volgen Hem,
trekken met Hem verder.*

*De weg is zwaar, 't gevaar is groot,
maar de Goede Herder
behoedt bij ongeluk en dood,
helpt hen telkens verder.*

*Al zijn ze moe en uitgeput.
Hij draagt ze in Zijn armen.
Hij laat geen kansen onbenut
het zwakke te omarmen.*

*Luister dan slechts naar Zijn stem.
Hij wil met u verder.
Zing uw lied, ja, zing van Hem:
De Heere is mijn Herder.*

W. Plomp uit
"DAAR WAAR DE ZON NOOIT ONDERGAAT",
uitg Boekencentrum, Zoetermeer.

der hemelen, heeft twee scharnieren die onmisbaar zijn om in te gaan: geloof en bekering! Alleen in die weg is er de geopende Deur! "Ik ben de deur": de roep gaat ook, zo God het ons geeft, dit jaar weer uit: "Ga in door de enge poort...!" Vraag het maar heel eenvoudig, zoals u dat misschien in uw jeugd bad: 'laat mij van Uw grote kudde, toch een heel klein schaapje zijn'. En als u binnen mocht gaan: blijf dicht bij de Herder, schuil bij Hem, volg Hem op de grazige weide van Zijn Woord, prijs Hem aan.... Wie 'binnen' is mag zingen: "De HEERE is mijn Herder, mij zal niets ontbreken", ook in 2014 niet.

Harderwijk
ds. J. Oosterbroek

*Het is beter te mislukken in een zaak die
uiteindelijk zal slagen dan te slagen in een
zaak die uiteindelijk zal mislukken.*

Ds. Peter Marshall

In memoriam

Ds. Jacob Winter

Op 9 december 2013 is overleden ds. Jacob Winter, één van de trouwe medewerkers aan ons blad. We hebben de laatste maanden van zijn hand de artikelen over de kleine profeten gelezen en ook in dit nummer zal ik er één plaatsen. Het overlijden van ds. Winter kwam niet

onverwachts. Hij wist dat hij sterven moest en vlak voordat hij naar het Hospice in Voorburg ging namen we op een ontroerende wijze afscheid van elkaar.

Ds. Winter werd geboren op 16 juli 1933 in Amsterdam. Hij studeerde theologie aan de Vrije Universiteit en werd in 1957 gereformeerd predikant in de dorpen Jutrijp en Hommerts. In 1963 werd hij gereformeerd predikant in 's Gravenhage-Zuid. Later was hij verbonden als geestelijk verzorger aan het verpleeghuis de Mariahoeve in dezelfde stad. Ds. Winter ging in 1995 met emeritaat. Ds. Winter is twee keer getrouwd. Na het overlijden van zijn eerste vrouw, Jacomina Johanna van der Weele, in 2006 trouwde hij met ds. T. Bergsma. De begrafenis van Ds. Winter vond plaats in Rijswijk op 16 december 2013.

Met zijn gaven van hoofd en handen heeft hij zijn Heere, zijn twee gemeenten en ook ons, als lezers van "Kracht naar Kruis" vele jaren mogen dienen. In grote trouw en ijver deed hij zijn werk in trouwe verbondenheid aan de Schriften. Ik bewaar aan de onderlinge contacten goede herinneringen. Het is een machtige troost waarvan de rouwkaart spreekt "de HERE zal het voor mij voleinden". God de HEERE staat garant voor Zijn eigen werk en Hij maakt het af, ook als wij het gevoel hebben dat ons werk nog niet af is. Wij wensen zijn vrouw en kinderen Gods troost en nabijheid toe in deze verdrietige tijd, wetende dat ook het werk van ds Winter niet ijdel was in de HEERE.

Harderwijk

ds. J. Oosterbroek

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (55)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van het hier volgende gedeelte uit De Ziekentroost: *"Gelijk ook Jakobus zegt: Wie in één struikelt, is schuldig geworden aan allen. Wederom: Wie de wet doet, die zal daardoor leven. Maar het allerminste gebod kunnen wij niet volkomen volbrengen, gelijk de wijze man zegt: Als wij menen voldaan te hebben, zo beginnen wij slechts. En al ware het, dat wij het alles deden, zo doen wij slechts hetgeen wij schuldig zijn"*.

Van tijd tot tijd is het voor ieder mens noodzakelijk terug te kijken op zijn leven. Bij de ingang van een jaar, bij belangrijke gebeurtenissen of op je verjaardag vragen we ons af: wat hebben wij er nu van terecht gebracht? Soms hebben we er met de beste bedoelingen toch een puinhoop van gemaakt. Wellicht hebben we grote plannen en vele goede voornemens voor 2014, maar wat zal er allemaal van terecht komen? En als het gaat om het leven met God, om de heiliging van ons leven, dan moeten we ons hoofd buigen: ook de allerheiligsten hebben daarvan maar een klein beginsel, ondanks al hun pogen en begeren om naar al de geboden Gods te leven. Het is dus duidelijk dat we, ook in de heiliging van ons leven, niet boven het-arme-zondaars-leven uitkomen. Is dat niet al te zwartgallig? Komt er misschien toch niet iets van terecht?

Voor wie dat denkt, moet zich maar eens het woord van Jakobus te binnen brengen. Hij houdt het ons voor: *"Want wie de gehele wet zal houden, en in één zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle"* (Jak 2: 10). Wanneer Jakobus zijn lezers deze woorden voorhoudt, is hij bezig ze te bestraffen vanwege een droevige zonde. Wanneer er namelijk een rijke de vergadering van de gemeente binnenkomt, wordt hij uitbundig welkom geheten en krijgt hij een ereplaats, maar wanneer een arme binnenkomt, wordt hij ergens in een hoekje gezet. Ze kijken daar dus de persoon aan en zo gaan ze tegen het gebod van God in dat vraagt: liefde voor God en voor de naaste. Wie op één punt tegen de wet van God zondigt, is schuldig aan alle geboden.

Ook de wijze Jezus Sirach heeft dat eens gezegd: *"Als wij menen voldaan te hebben, zo beginnen we slechts"* (Sirach 18:6). De Wijsheid van Jezus Sirach (ook: De wijsheid van Jezus, de zoon van

ROUWADVERTENTIE

*En elke dag zie ik ze weer:
kolommen in de krant
van het wereldnieuws gescheiden
door een dikke, zwarte rand
En achter die kolommen
zo vreselijk veel verdriet
Van het wereldnieuws gescheiden
maar bij dit intense lijden
valt het wereldnieuws in 't niet.*

*'Doet me uitzien naar een wereld
waar geen kranten zullen zijn
met zwart omrande kolommen
Waar rouw en dood verstommen
Dan zal 't leven eeuwig zijn.*

Ina van der Beek uit "ALS EEN BLOEM NAAR DE ZON", uitg ARK BOEKEN, Amsterdam

Sirach, Wijsheid van Jozua Ben Sirach, Wijsheid van Ben Sirach of gewoon Sirach of Ecclesiasticus) is een apocrief of deuterocanoniek boek. Het maakt geen deel uit van de Hebreeuwse Bijbel, en ook niet van de protestantse canon, maar wordt door de niet-protestantse kerken beschouwd als gezaghebbend. Dit boek is geschreven rond 190 v.C. door Jesua ben Elazar ben Sira, een inwoner van Jeruzalem. Het behoort tot de wijsheidsliteratuur: geschriften met een didactisch karakter. Daarnaast, in de hoofdstukken 44 t/m 49, wordt een lofzang gezongen op de vaders, belangrijke figuren uit het Oude Testament. Door de combinatie van moraal en geschiedenis werd het boek door de vroeg-christelijke Kerk veel gebruikt als leerboek (*Liber Ecclesiasticus* betekent kerkboek).

De namen Jesua en Jezus betekenen net als Jozua zoveel als 'Jahweh redt'. Het is een boek dat u gerust mag lezen en daarin ook onderwijs mag nemen, voor zover als zij overeenkomen met met de kanonieke boeken. Die hebben immers Goddelijk gezag. Wij belijden dit in artikel 6 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis (NGB). Het aanhalen van deze wijsheid uit Jezus Sirach is dus niet verboden. Deze wijsheidsleer heeft dit dus juist gezien.

In een korte gelijkenis heeft de Heere Jezus dit eens aan Zijn discipelen duidelijk gemaakt. Het is een gelijkenis die ontleend is aan het dagelijks leven. De Heere Jezus vertelt over een knecht die thuis komt, nadat hij het land heeft geploegd of het vee heeft gehoed. Zal zijn heer die knecht uitgebreid gaan bedanken en hem een ereplaats aan de maaltijd geven? De discipelen weten wel beter. Zo gaat dat niet in het

dagelijks leven. Die knecht krijgt van zijn heer een nieuwe opdracht! Die knecht deed gewoon zijn werk. De Heere Jezus trekt daaruit een conclusie voor al Zijn discipelen: Wij hebben gedaan wat we moesten doen. Wij zijn onnutte dienstknechten (Luk 17: 10).

Er is geen reden onszelf op de borst te kloppen en in zelfvoldaanheid te leven in 2014. Wij zijn slechts onnutte dienstknechten die hebben gedaan wat we moesten doen. Daar komt nog bij dat we vele keren zijn gestruikeld of zelfs gevallen. Ons past onze schuld te belijden en in verootmoediging te blijven leven uit de genade van Christus. Hij alleen heeft volmaakt Gods wet vervuld en naar Gods geboden geleefd. Wij zijn nog dagelijks tot alle boosheid geneigd. In Hem alleen ligt de volkomen verlossing. Daarom is een rijk leven een leven dicht bij Hem, schuilend onder Zijn vleugels. Wij brengen onze kinderen groot; God houdt Zijn kinderen klein.

Harderwijk

ds. J. Oosterbroek

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,
Deze keer wil ik mij richten op vrouwen in de Bijbel. Vrouwen hebben een heel belangrijke plaats van God gekregen. Het meest sprekende voorbeeld is Maria, de moeder van de Heere Jezus. Maar ook in het Oude Testament lezen we van vrouwen. Ik denk dan met name aan Hanna. Zij was een biddende vrouw, en dat is nu precies wat we in deze tijd ook nodig hebben: vrouwen (en mannen) die bidden. Bidden voor kinderen, klein- en achterkleinkinderen, voor de mensen in hun dorp of stad. Voor de wereld met alle nood. Bid u ook mee – ook voor de eenzamen en alleen gaanden in uw omgeving?

VANDAAG

*Heer', trek me even naar U toe –
het leven maakt zo eind'loos moe.
Een mens kan zo ontredderd wezen,
maar Gij kunt wonderlijk genezen.*

*Dat Gij toch steeds weer troosten moet.
Ik weet toch immers veel te goed
Uw zorg voor gisteren en morgen –
en zoudt Gij dan vandaag niet zorgen?*

Berendien Meijer – Schuiling uit
"BLOEDRODE WIJN", uit Kok, Kampen

BIDDEN VOOR ANDEREN

Wij bidden voor jou, dat hoorde ik zeggen.
Wij denken aan jou, de woorden soms zacht.
Wij zullen gaan bidden, het waren de woorden,
van mensen van wie ik het nooit had verwacht.

Dat zij zouden bidden voor andere mensen,
Gods aangezicht zoeken, voor mensen in nood.
Maar door hun gebed en simpele woorden,
voel ik weer genade en liefde zo groot.

Ook ik kan weer bidden, weer bidden voor velen,
die zitten in zorgen, verdrukking en pijn,
want ik weet dat Jezus hen liefde wil geven.
Dat Hij in het duister hun helper wil zijn.

www.gedichtensite.nl / auteur: Alie Holman

VERJAARDAGSKALENDER

- 2 februari Mevr. S. Vlietstra, Doverstraat 13,
2014 DC Haarlem
- 4 februari Jaap Visserman, Workumstraat 18,
8304 DP Emmeloord
- 22 februari Mevr. J.D. van Schaik, Schutselaan
26, B 22, 7741 AP Coevorden
- 27 februari Harmke Meijer, "De Borg",
Platinalaan 279, App. 315,
9743 GN Groningen
- 13 maart Mevr. J. Hoekstra, Voorsteek 1,
9101 BC Dokkum

BRIEVENBUS

Carla Thoen, Fresiastraat 1, 2685 XJ Poeldijk

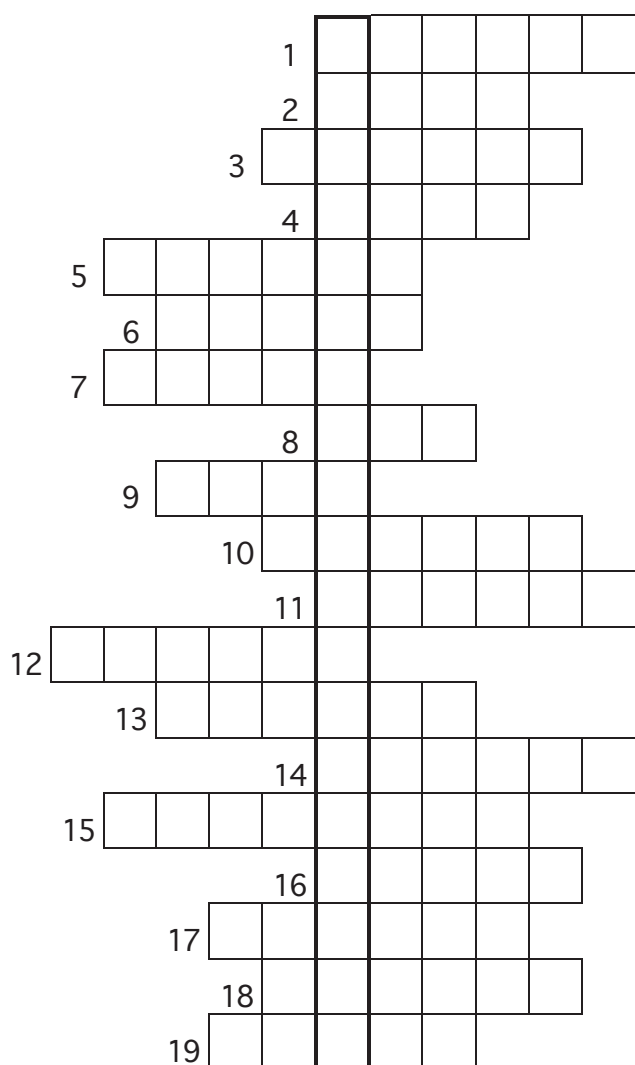

PUZZELHOEK

Deze keer heb ik een puzzel gemaakt van met namen van vrouwen uit het Oude Testament. Achter elke vraag wordt het hoofdstuk genoemd waar de oplossing te vinden is. De oplossing wordt gevormd door de letters die in het dik-omlijnde vak te vinden zijn. Die kunt u naar mij opsturen. U kunt de oplossing insturen voor 12 februari.

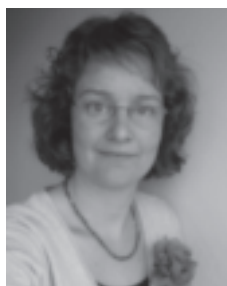
- 1. Aärons zuster (Exodus 15)
- 2. Chiljons vrouw (Ruth 1 en 4)
- 3. Vrouw van Lappidoth (Richteren 4)
- 4. Jakobs dochter (Genesis 34)
- 5. Werd door haar oom
opgevoed (Esther 2)
- 6. Vroedvrouw van de
Hebreïnnen (Exodus 1)
- 7. Vrouw van Sallum (2 Koningen 22)
- 8. Dochter van Laban (Genesis 29)

9. Vrouw van Heber	(Richteren 4)
10. Moeder van o.a. Zimran en Suah	(Genesis 25)
11. Vrouw van Salmon	(Mattheus 1)
12. Davids vrouw	(1 Samuel 19)
13. Zuster van Ahazia	(2 Koningen 11)
14. Vrouw van Ahasveros	(Esther 1)
15. Moeder van Mozes	(Exodus 6)
16. Vrouw van Elimelech	(Ruth 1)
17. Vrouw van Ezau	(Genesis 26)
18. Vrouw die Simson liefhad	(Richteren 16)
19. Moeder van Samuël	(1 Samuël 1)

De oplossing van de december/januari-puzzel is: Want wij hebben Zijn ster gezien in het Oosten

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE

HAGGAÏ: OPDRACHT EN BELOFTE

Toen de HEERE mij riep om zijn Woord te verkondigen was het zo'n achttien jaar geleden dat van hen die in Babel als balling woonden de eerste groep terugkeerde naar het land der vaders. Tamelijk onverwachts was er een eind gekomen aan het eens zo machtige Babylonische rijk, dat in korte tijd veroverd was door Cyrus, de koning van Perzië. En deze koning had een totaal andere visie op het welzijn van de volkeren waarover hij regeerde dan het Babylonische regime. Cyrus begreep dat zijn onderdanen in dat grote Perzische rijk hem loyaal zouden zijn wanneer hij hen respecteerte in hun verscheidenheid, met inbegrip van hun godsdienstige tradities. Naar de mens gesproken: een zaak van weloverwogen, maar vooral politiek eigenbelang.

Maar wij geloven dat de HEERE, onze God, ook koningen bij al hun overwegingen en besluiten leidt. Cyrus heeft dat trouwens erkend in een koninklijk edict, waarin hij zegt dat "de God des hemels" hem heeft opgedragen zijn huis in Jeruzalem te herbouwen. Daarom heeft hij iedereen die dat wilde verlot gegeven naar Juda te repatriëren. Daarvan hebben toen zo'n twee en veertig duizend mensen gebruik gemaakt. Dat de herbouw van de tempel Cyrus ernst is geweest bleek wel uit het feit dat hij de terugkerenden de kostbare gouden en zilveren tempelvoorwerpen, die de Babyloniërs geroofd hadden, heeft meegegeven.

Direct na hun terugkeer hebben onze mensen een begin gemaakt met de herbouw van de tempel. Het eerste wat ze deden was het bouwen van het brandofferaltaar op de heilige plaats. Zeven maanden waren daarmee gemoeid. Toen is het ingewijd op het Loofhuttenfeest en sindsdien worden er weer de dagelijkse offers gebracht en alle feest- en dankoffers. Intussen werden de werkzaamheden voortgezet en de fundamenten voor het tempelhuis gelegd. Dat was weer aanleiding tot feestelijkheden, waarbij priesters en levieten in lofzangen de HEERE dankten: "want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid over Israël!"

Maar daarna ging het mis. Er wonen mensen in ons land die eigenlijk buitenlanders zijn, hierheen overgebracht tijdens het Babylonische regime. Ze offeren wel aan de HEERE, maar daarnaast ook aan andere goden. Die wilden meedoen met de tempelbouw. Maar dat wilden onze leidslieden niet. Toen maakten ze ons het leven zuur en stuurden zelfs een brief naar het koninklijk hof waarin ze de herbouw van Jeruzalem en van de tempel bestempelden als een daad van opstand. Helaas was koning Cyrus overleden, en zijn opvolger Cambyses had het veel te druk met oorlogvoeren om zich te bekommeren om een buren-

ruzie in een uithoek van zijn grote rijk. Maar het gevolg van dit alles was wel dat de herbouw van de tempel zo jarenlang stil lag. En terwijl iedereen zich inzette voor de woningbouw in Jeruzalem bleef Gods woning een luchtkasteel.

Het ging ons volk overigens niet goed in deze jaren. Er kwam een periode van grote droogte. Wat de mensen ook deden, met hun zweten en zwoegen bereikten ze niets. Graanvelden, druivengaarden en olijfbomen - ze brachten vrijwel niets op. Wie als arbeider probeerde iets te verdienen was het ook zo weer kwijt. Het was eenvoudig hopeloos. Waarom moest het ons toch zo slecht gaan? Is er dan niemand geweest die in die tegenspoed een teken van de HEERE heeft gezien? Want dat was het!

Toen kwam de dag waarop de HEERE mij als profeet in dienst nam. Ik weet nog precies wanneer. Het was het tweede jaar van de regering van koning Darius, de eerste dag van de zesde maand, dag van het nieuwe maanfeest. Ik moest naar stadhouder Zerubbábel en hogepriester Jozua gaan, en zeggen: dat de HEERE wel bekend was met de situatie in Jeruzalem, dat er aan alle kanten gebouwd en getimmerd wordt, behalve aan Gods huis. Alle tegenspoed die ons getroffen heeft, die heeft daarmee te maken. De HEERE roept ons tot de orde: niet eerst wij, maar eerst Hij!

Daarom heeft de HEERE nu heel duidelijk gezegd: "Aan het werk!" En ik mag zeggen: dat heeft wel resultaat gehad. Nog in dezelfde maand is de herbouw van Gods huis opgepakt. En ik heb Zerubbábel, Jozua en heel het volk ook mogen zeggen dat de HEERE hen wilde zegenen met zijn tegenwoordigheid en hulp.

Nog geen maand later mocht ik opnieuw een belofte van God doorgeven aan zijn volk: dat de luister van zijn huis die van Salomo 's tempel zou overtreffen. Dat moet vooral bemoedigen wie dat heiligdom nog met eigen ogen hebben gezien en daar onder tranen aan terugdachten toen de fundering van de nieuwe tempel was gelegd. De HEERE zal heel zijn schepping doen beven van ontzag en de volken ertoe bewegen hun kostbaarheden naar zijn nieuwe huis te brengen; die kostbaarheden komen Hem toe, want aan Hem behoren alle zilver en goud. "Wees sterk!" was Gods boodschap zowel voor Zerubbábel en Jozua als voor heel het volk.

Nog tweemaal gaf de HEERE mij zijn Woord, beide keren in de negende maand op de vierentwintigste dag. Ik moest om te beginnen eerst de priesters twee vragen stellen. Worden brood en ook andere spijzen soms door aanraking met een mantel waarin een stuk gewijd offer-

vlees was gewikkeld dan óók rein? Nee! was het antwoord. En als iemand die met een dode in aanraking kwam vervolgens die levensmiddelen aanraakt, worden die dan onrein? Inderdaad, zo is het! Zo staat het nu ook met dit volk, moest ik namens de HEERE zeggen. Zolang men in gebreke gebleven is de tempelbouw voort te zetten was alles wat men deed, zelfs de offers die men bracht, onrein. Daarom die misoogsten, die schamele opbrengsten en teleurstellende hoeveelheden. Maar nu mijn volk de herbouw van mijn huis ter hand neemt, zegt de HEERE, zal Ik het zegenen!

Op diezelfde dag kreeg ik nog een boodschap voor onze landvoogd Zerubbábel: de HEERE zal een eind maken aan de koninkrijken der aarde en hun militaire macht; en Hij heeft Zerubbábel, die wettige afstammeling is van koning David, uitverkoren als zegelring te dienen, waarmee Hij de belofte van een eeuwig koningschap nu opnieuw verzekert. Zo trouw is onze God!

Ik mag eindigen met goed nieuws. Koning Darius heeft de archieven van het Perzische rijk laten onderzoeken of daarin ook iets te vinden was over het besluit van Cyrus over de herbouw van de tempel. En inderdaad, het wàs er. Toen heeft Darius dat besluit voor zijn rekening genomen en dat Zerubbábel laten weten. Nu is er ook politiek gezien geen enkel beletsel meer. De HEERE zegene allen die zullen meewerken aan de herbouw van zijn huis!

ds. J. Winter
Rijswijk Z.-H.

GODS GROTE TROUW

*Geen lied, dat ik U zingen zou
benadert, Heer', Uw grote trouw.
Geen goede daad door mij gedaan,
kan voor Uw heilig oog bestaan.
Al wat ik denk doet U geen recht,
want ik blijf aan mijzelf gehecht,
zo aards, zo ver bij U vandaan,
dat ik Uw wegen niet kan gaan.
Maar als geen lied meer in mij zingt
en wanhoop mijn geloof verdringt,
bent U het, Die mij overwint
en weer opnieuw met mij begint.*

Co 'Hart uit "VERTROUWEN DAT GOD LEIDT",
uitg Kok Voorhoeve, Kampen

GEDACHTEN BIJ HET NIEUWE JAAR 2014

Te lezen: Ezechiël 34: 10-16 en Johanus 10:1-10
DE DEUR VAN/NAAR DE HEMEL.

Ik zal gelijk maar gelijk met de deur in huis vallen. Tegenwoordig lopen veel mensen de deur van de kerk niet plat. Het is wel zo ver gekomen dat de deur van de kerk dicht gaat, op slot gaat, zegt de boze koster. Veel kerken sluiten hun deuren, ook hier in Canada. Waarom gaan ze voor goed dicht? Wat is er aan de hand? Is er geen geld? Zijn er geen mensen? Is er geen animo? Is er geen geloof? Hebben de mensen de kerk niet meer nodig?

"Ach", zegt mijn buurman "ik geloof het wel. Ik geloof wel in een God maar wat heeft dat met de kerk te maken?". En zo gaan de deuren van de kerk dicht, potdicht. Ze geloven wel in een deur van de hemel die open staat voor iedereen. Maar praat me niet over de hel. Een ieder wil wel naar de hemel wat die hemel ook mag zijn. In de naam van hun religie slaan ze zelfs anderen dood. Lees de geschiedenisboeken maar door, of onze dagelijkse krant. Vaak is religie de oorzaak van veel oorlogen. En zo staan recht en onrecht, haat en liefde broederlijk gearmd voor de poorten van de hemel. Mogen wij binnen komen? Wij zijn trouw geweest aan onze religie, in lief en leed en daarom hebben we eigenlijk recht op een goed hiernamaals.

Ze zullen wel raar opkijken als die deur naar de hemel geen brievenbus, geen deur- bel, geen deurknop en geen schanieren heeft. Er is ook geen Petrus die met medelijden u naar binnen haalt vanwege uw goede gedrag.

Hoe kunt u dan de hemel binnen komen? Het antwoord op deze vraag en op al uw levensproblemen zoekt men niet meer in de Bijbel. Wat doe je er dan mee, vraagt dr. Arntzen? Het is niet meer: 'Dit leert de Bijbel ons; dit staat in Gods Woord', maar 'Wat doen wij in onze situatie met dit "geïnspireerde Woord?"' En voor velen hebben de laatste twee woorden ook geen echte waarde meer. Daarom, waarom naar de kerk? En zo gaan de deuren van de kerk dicht.

Toch, zoals we reeds gezegd hebben, blijven de meeste mensen toch aan een hemel geloven. Je kan er een gat van in de lucht springen om het juiste antwoord te krijgen. Waar moet je het zoeken? De mensen zonder Bijbel zijn de weg kwijt. Wie springt er in de bres voor ons?

Dr. Arntzen heeft in zijn afscheidsartikel "Honderd Jaar maatschappelijk en kerkelijk leven" (KnK. Jan.2013) betuigd, juist, dat "de Heere zijn gemeente bewaard. Er blijft altijd een overblijfsel." Ziet u dat alles wat van Boven komt, niet van beneden afkomstig is. Geleerden

STRUIKELBLOK

*Ik kan Gods wonderen beletten,
door ongeloof een domper zetten,
op het volmaakte Woord.
Dan zwijgt Gods stem en wond'ren blijven uit,
de satan wint en rooft zijn buit.*

Co 't Hart uit "OMDAT ER EEN BELOFTE IS",
uitg Kok Voorhoeve, Kampen.

mogen dan Jezus de deur gewezen hebben, maar de deur in de hemel bevestigt dat de leer van "het plaatsbekledend en verzoenend lijden en sterven van Christus" echt waar is. Ik heb net verse adem gehapt met het Paasfeest.

Door Zijn opstanding uit de dood heeft Jezus tot onze troost gezegd, (Joh.10:1-10) dat Hij de deur van/naar de hemel is. Hij is geen gewone deur. Hij is een levende deur.

De mensen tot wie Jezus sprak wisten precies waar Hij het over had. De herders van die tijd waren als het ware een levende deur tot de schaapskooi. Laat mij dat even uitleggen zodat u dezelfde troost krijgt als de discipelen in Jezus' tijd.

De schaapskooi was een ronde omheining met een opening zonder deur. Die deur of poort was niet nodig omdat de herder, de eigenaar van de schapen, zijn schapen en lammeren bewaakte. Bij het vallen van de avond riep hij zijn schapen en met zijn staf haalde hij zijn schaapjes op het droge. 's Nachts ging hij dan in de deur opening liggen.

Als een beer of een leeuw aan zijn slaapzak snuffelde was hij gelijk wakker om zijn schapen te beschermen tegen een zekere dood. De deur is geen echte die aan schanieren hangt maar een levende persoon. Jezus zegt: "Ik ben die deur". Wat een deur! Toch moeten wij daar heen en doorheen.

Niemand komt tot de Vader dan door Mij. De Bijbel zegt zelfs dat de bewaarder van Israël sluimert noch slaapt. De Heere is mijn Herder, al ga ik door een duister dal, ik vrees geen kwaad, want Gij zijt altijd met mij en uw stok en staf vertroosten (beveiligen) mij.

Ezechiël (Hst. 34:10-16) ziet bij wijze van spreken wat er gebeurt in Johannes 10 en de Heere zegt: In tegenstelling met een gesloten kerkdeur, beloof Ik u dat Ik Mijn kudde zal redden; Ik zal naar hen omzien; Ik zal ze bijeen vergaderen; Ik zal ze weiden; Ik zal het verlorene zoeken. Ik zal de afgedwaalde terughalen; Ik zal de gewonden verbinden en de zieken versterken;

Ik zal mijn schapen verlossen. Ik de Heere zal hun herder zijn en een verbond van vrede met hen sluiten.

Wat wil je nog meer. De kerken mogen haar deuren sluiten maar de Heere blijft roepen: "Kom tot mij, allen die vermoeid en belast zijn; kom in Mijn schaapskooi, in Mijn hemel en Ik zal je eeuwig rust geven.

Heere, laat mij van uw grote kudde toch een heel klein schaapje zijn ook hier op aarde zelfs als sommigen kerkdeuren dicht, op slot gaan.

Ik zie een poort wijd open staan, waardoor het licht komt stromen van 't kruis

Waar ik vrijuit heen mag gaan, om vrede te bekomen.

Genade Gods, zo rijk en vrij; die poort staat open ook voor mij.

Die poort leidt tot Gods troon, gaat door, laat niets u hind'ren;

Neemt op uw kruis, aanvaardt de kroon die God biedt aan zijn kind'ren.

Genade Gods, zo rijk en vrij; die poort staat open ook voor mij.

Canada
ds. Wieger de Jong

LEVENSKRACHT

*Is 't winter in uw leven
weet, dat de lente wacht.
De knoppen zullen geven
de mooiste bloemenpracht.*

*Wat nu nog dor en kaal is,
wordt groen en gaat weer groeien.
God maakt wat dood lijkt fris,
de doornen zal Hij snoeien.*

*Is 't winter in uw leven
weet, dat de lente wacht.
God zal vermoeiden geven,
weer nieuwe levenskracht.*

Wim Plomp uit "EEN AARDEN VAT",
uitg Boekencentrum, Den Haag.

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Havelterberg
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Indredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kortgene
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand
(10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting
"Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abbonementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abbonementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

ONZE FINANCIEN

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

Vanaf 15 november tot en met het 31 december is aan giften van diaconieën en kerken ontvangen € 4.335, -.

Eén diaconie heeft een collecte gehouden met een opbrengst van € 328,43. Aan giften van abonneehouders is ontvangen € 295, -. Al met al hartverwarmend.

Met de vermelding van het IBAN nummer wordt op het bankafschrift de plaatsnaam van het kerkgenootschap niet meer genoemd.

Als u de plaatsnaam in de omschrijving van de opdracht noemt, is dat probleem opgelost.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad en de abonnementen vinden onder de website www.krachtnaarkruis.nl. Adreswijzigingen van kerkgenootschappen en opgave van nieuwe abonnementen kunnen ook via de website worden doorgegeven.

*Wie sterft, voordat hij sterft,
Sterft niet, wanneer hij sterft.*

Den Haag, 14 januari 2014.

Enno de Jong
penningmeester.

Email : info@krachtnaarkruis.nl

MEDITATIE

Toen liet hij Barabbas voor hen los...

Mattheus 27: 26a

Barabbas – toentertijd een bekende gevangene. Waarschijnlijk een rebel uit politieke motieven; in elk geval niet voor een kleintje vervaard. Hij had zich vergrepen aan het leven van een medemens. Daar staat, overeenkomstig Gods bevel, de doodstraf op. En daar zijn we het roerend mee eens: zo iemand mag niet over een paar jaar weer vrij rondlopen, die moet zwaar gestraft. Dat is z'n verdiende loon. Er kleeft immers bloed aan zijn handen? Daarom: als er één aan het kruis moet, is hij het wel.

Maar, nu doet zich het onwaarschijnlijke feit voor, dat niet hij, maar Jezus, de Schuldeloze, Die nooit één schepsel kwaad heeft gedaan, aan het kruis wordt geslagen. Pilatus laat kiezen: Barabbas of Jezus. Die keuze viel gunstig uit voor de eerste en vreselijk voor de Laatste: kruist Hem! Christus' kruis wordt Barabbas' bevrijding. Is dit niet een samenvatting van het Lijdensevangelie, dat wij in deze weken overdenken?

Barabbas - een bekende gevangene. Maar ik ken hem helemaal niet, zegt u. Dat is de vraag. Het kon wel eens zijn, dat hij niet alleen de mensen toen, maar ook ons heel bekend voorkomt. Zie er uw eigen hart maar eens op aan. Kom ik daar, bij het ontdekkend licht van Gods Geest, ook niet Barabbas tegen - een oproerkraai, die ten diepste met God noch gebod rekening houdt? Die zelf wel m'n weg door het leven zoek en bepaal wat ik wil en niet wil? Die een vuist maakt tegen de hemel en er meteen op los slaat, als iemand het waagt me te na te komen?

Vanwege mijn zonde en schuld tegenover de heilige en rechtvaardige God heb ik de eeuwige straf verdiend. Wie zegt dat? Dat zegt de lijdensgeschiedenis. Of beter: dat zegt Jezus, Die geleden heeft. Maar, daar laat Hij het niet bij. Hij zoekt ons op in onze dodencel. En Hij draait er

niks om heen, dat die gevangenschap verdiend is. Hij komt wel op bezoek, maar niet om onze doodslag te verontschuldigen. Nee, Hij komt wat totaal anders doen. Hij noemt mij bij mijn naam: Barabbas (dat betekent: zoon van de vader) moordenaar! Uw handen zijn met bloed bevekt. U hebt u vergrepen aan, wat heilig is. En op die aanklacht heb ik geen weerwoord. Niets, dat ik ter verontschuldiging aan kan dragen. Het is waar; ik kan de beschuldiging alleen maar be-amen.

Maar, dat is niet Christus' laatste woord. Hij zegt me onverbloemd de waarheid, maar: niet ongenadig. Integendeel. Waar Jezus binnentreedt, daar komt Hij met vonnis en vrijspraak. Vrijspraak, die berust op een wonderlijke ruil. Barabbas, zegt Hij: je bent, zoals jouw naam zegt: zoon van je vader, de eerste Adam. Je bent sprekend je vader: ongehoorzaam, een opstandeling tegen God en daarom gevangen gezet. Maar hoor: ook Mijn Naam is: Barabbas - Zoon van DE Vader! En, Ik ben in de wereld gekomen, om het doodvonnis van zondaren, die de eeuwige straf, die de doodstraf verdienen, over te nemen.

INHOUDSOPGAVE

In deze weken gedenkt de kerk het lijden en sterven van Christus gedurende de 7 lijdensweken. Tegelijk valt in de eerste helft van maart de Biddag voor gewas en arbeid. De lijdende Christus heeft dat alles voor ons verdiend: eten, drinken. Het werd Hem onthouden.

In de meditatie van onze oud voorzitter, ds. L. C. Talsma wordt hieraan duidelijk aandacht besteed. De overige artikelen en rubrieken spreken voor zichzelf. Ook dit maal is er door redactie en drukker met zorgvuldigheid gezorgd voor geestelijke leiding en zorg voor onze zielen.

Ik wens u bij het lezen van dit nummer veel vreugde toe bij het overdenken van de verborgenheden van het geloof.

Eindredacteur

Ds. J. Oosterbroek

Ik wil van plaats ruilen. De Geest des Heeren is op Mij, om gevangenen loslating te prediken. Maar, dat kan toch maar niet zo? Ik zit hier, omdat ik het leven verbeurd heb; maar U... Kom Barabbas, zegt Christus: sta op en ga uit. Ik liet, toen Ik binnen kwam, de deur van je cel wijd open staan. Want, Ik ben niet gezonden om de wereld te veroordelen, maar te behouden. Ik ben niet gekomen om je cel te vergrendelen, maar juist te ontgrendelen. De aanklachten tegen jou en de doodstraf, die daar op staat, die neem Ik voor Mijn rekening.

Wat een wonderlijk Woord. Onbegrijpelijk. Dat is nou met recht: Evangelie – goede Boodschap! Ik voor u, zegt Christus in de lijdensweken. Hoort u Zijn stem? Iedere keer, wanneer u het Woord openslaat, iedere zondag, wanneer de prediking uitgaat, nodigt Hij u om met uw zonde en schuld tot Hem de toevlucht te nemen. Nu is er nog genade te verkrijgen. Nu wil Christus nog ruilen. Pas op dat u, zo in beslag genomen door uw eigen, daagse beslommeringen, aan deze nodiging niet voorbij gaat.

Van die Barabbas uit Mattheus 27 weten we alleen dat bij los kwam. Niet, of het in zijn leven tot de ware vrijheid kwam, door het geloof in Christus. Misschien zou u dat wel graag willen weten. En, begrijpelijk. Het is niet om het even. Echter, wat veel belangrijker is, is de vraag: hoe loopt het in de lijdensweken van 2014 af met u en met mij? Christus zegt hen, die Zijn stem vernemen en vertrouwen, toe, dat wie des doods schuldig is verklaard, en daarvan niemand anders de schuld kan geven dan alleen zichzelf, dat Hij hem zal verlossen van de dood door Zijn plaats-vervangend, verzoenend leven, lijden en sterven en hem zal schenken: het eeuwige leven.

Het is bijna niet te geloven. Maar ik moet het wel geloven, nu Hij uit-spraak doet. En die uit-spraak luidt: vrij-spraak! Ik voor u. En mijn hart jubelt: vrij, voor eeuwig vrij, als een nieuwe, verzoende Barabbas, als een kind van DE Vader. Want Jezus - HET Kind des Vaders, kwam en ruilde, en Hij kocht en redde mij!

ds. L. C. Talsma
Wapenveld

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (56)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van het hier volgende gedeelte uit De Ziekentroost: *“Daarom liggen wij door de wet onder Gods rechtvaardige toorn verdoemd. Zo hebben wij hiertegen een zekere remedie en middel, namelijk Christus, Die ons (gelijk Paulus zegt) verlost heeft van de vloek der wet, en aan de gerechtigheid Gods voor ons voldaan heeft, vrede makende, en de middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, namelijk de wet der geboden, in inzettingen bestaande; en onze misdaden heeft vergeven, en het handschrift heeft uitgewist en aan het kruis genageld”.*

Is het nu altijd nodig dat wij steeds bepaald worden bij onze zondigheid en schuld? Is dat nu echte troost? Jazeker, want wanneer Gods kinderen zien wat ze tot stand gebracht hebben in hun leven buiten Christus, dan moeten ze erkennen dat ze onder Gods rechtvaardig oordeel verdoemd liggen. Om dan ook te erkennen dat er allen door het geloof in Christus en alleen vanwege Zijn verdienste redding en ontferming

EEN NIEUW BEGIN

*Het Kruis is Hem niet overkomen...
Hij ging de dood niet willoos in !
Maar maakte zo een nieuw begin,
waar slechts de hemel van kon dromen...*

*Hij gaf Zichzelf...niet voor de vromen,
niet voor de mens vol zekerheid,
maar voor degen die lijdt en strijdt,
liet Hij Zijn bloed en leven stromen....*

*Hun leven mag opnieuw beginnen!
Omdat Hij stervend overwon,
rijst vrede aan hun horizon,
gaan zij Gods Koninkrijk weer binnen...*

*Dat is wat Christus heeft gewild...
Zijn liefde heeft Gods toorn gestild!*

Joke van Sliedregt uit DOELGERICHT

is te vinden. Dat is al gebleken uit hetgeen de apostel Paulus de Galaten heeft voorgehouden. Ze zijn opnieuw buiten Christus gerechtigheid gaat zoeken in hun goede werken. En aangezien niemand de wet van God volkomen kan houden, is het dus duidelijk gebleken dat ze dat ze zichzelf onder het oordeel van God hebben geplaatst. Niemand kan immers voor de rechtvaardige en heilige God bestaan. Alleen wie in Christus is, deelt in Gods genade.

Het klassieke voorbeeld hiervoor vinden we in het overspel van David met Bathseba en de daaruit volgende moord op Uria. Aanvankelijk probeerde David die zonden te verbergen en er overheen te leven. Hoe langer hoe meer echter begon David Gods ongenoegen te bemerken. David bleef de man die leefde van genade, maar hij vond vanwege zijn diepe val God tegen zich. Onder de boeteprediking van Nathan is hij weer zondaar voor God geworden. Hij heeft leren buigen onder het rechtvaardig vonnis van God en het beleden: "Uw doen is rein; Uw vonnis gans rechtvaardig".

In de Heidelbergse Catechismus vinden we een merkwaardige vraag. In het stuk van de dankbaarheid wordt gevraagd (vraag 115): "*Waarom laat ons dan God alzo scherpelijk de tien geboden prediken, zo ze toch niemand in dit leen houden kan?*" Het antwoord luidt: "*Ten eerste, opdat wij ons leven lang onze zondige aard hoe langer hoe meer leren kennen, en des te begeriger zijn, om de vergeving der zonden en de gerechtigheid in Christus zoeken. Vervolgens. Opdat wij zonder ophouden ons benaastigen, en God bidden om de genade des Heiligen Geestes, opdat wij hoe langer hoe meer naar het evenbeeld Gods vernieuwd worden, totdat wij tot deze voorgestelde volkomenheid na dit leven geraken.*"

Uit deze belijdenis blijkt dus duidelijk, dat Gods kinderen ook in het stuk van de dankbaarheid, dus in de heiliging, niet boven de wet uitgroeien. Het is dus goed dat die wet Gods hen voortdurend wordt gepredikt en voorgehouden in alle scherpheid, opdat ze zullen zien, dat ze buiten Christus door de wet onder Gods rechtvaardig oordeel verdoemd liggen. Wie dat heeft geleerd en onder dat onderwijs heeft gebogen, zal ook hoe langer hoe meer de grond van het behoud zoeken buiten zichzelf in Christus. Al dieper moeten ze in de put van hun zonde bestaan afdalen om zo ook meer gefundeerd te worden in Christus. Hij is de enige grond van ons behoud! Buiten Jezus Christus is geen leven!

Onder die prediking van Gods wet gaat Gods

kind ook meer en meer verlangen naar het moment, waarop hij van zonde ontheven God in volmaaktheid mag dienen. Wat zal dat zijn: nooit meer te zondigen; nooit meer te hoeven belijden : door eigen schuld en zonde heb ik het bij God verzondigd.

O, Vader dat Uw liefde ons blijf.

O, Zoon maak ons Uw beeld gelijk;

O Geest, zend Uwe troost ons neer.

Drie-enig God, U zij alle eer.

ds. J. Oosterbroek
Harderwijk

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,

Het interessante van ouder worden is dat het ons allen geldt. Iedereen wordt immers ouder, zelfs de jongste lezer! Een kind zou in sommige situaties zeggen "dat kan ik nog niet", later is er in ons leven een periode waarin we bijna alles kunnen. En weer later komt er een tijd dat we zeggen: "dat kan ik niet meer". Toch moet van het ouder worden nog iets gezegd worden. Het is een periode van groeien, relativeren en rijpen. Lichamelijk is er sprake van "niet meer kunnen", maar geestelijk van "nu wel!". Ouder worden mag in zeker opzicht zijn: beter worden. Meer gaan lijken op Hem over wie Paulus schreef: Doch de God der lijdzaamheid en der vertroosting geve u, dat gij eensgezind zijt onder elkander naar Christus Jezus (Romeinen 15: 5). Dat wens ik u ook toe!

*Bescheiden grijs
wordt koninklijk geholpen,
bescheiden grijs
staat waardig en charmant,
de Bijbel wijdt
aan grijsheid mooie woorden;
op wegen van gerechtigheid
vindt men de kroon ervan.
'k Mag grijs gekroond
door 't leven
met Hem als metgezel,
ontmoet in stille heerlijkheid
respect, geduld
en vriendelijkheid.
'k Geef voor mijn stralend grijs
Hem graag de ereprijs.*

Coby Poelman-Duisterwinkel/
www.gedichtensite.nl

HET GROOTSTE LIJDEN

*Nee, 't waren niet de nagels door Zijn handen,
ook niet de lichaamsspijnen die Hij leed;
't was niet de kruisiging op zich, de schande,
't was zelfs de doodstrijd niet, die Hij door-
streed.*

*Maar 't was de schuld, die Hij, de schuldeloze,
van heel de mensheid op Zijn schouders droeg.
Die zondelast, de werken van de boze...
dat was de dodelijke angst die Hem versloeg.*

*Was 't door die schuld, dat God Hem moest
verlaten;
dat Hij in eenzaamheid Zijn lijden droeg?
Het Zoon-zijn van de Vader mocht niet baten,
totdat de Vader zei: Het is genoeg.*

*En zo stierf Hij; in volle overgave,
Vader, in Uw hand leg Ik nu Mijn Geest.
Zijn lichaam was geteisterd en gehavend:
het offer, dat Hij bracht – dat ons geneest.*

Jelly Verwaal uit Leven van dag tot dag

VERJAARDAGSKALENDER

- 13 maart Mevr. J. Hoekstra, Voorsteek 1,
9101 BC Dokkum
- 26 maart Mevr. M. Buijzer, Kerkstraat 5,
4231 BW Meerkerk
- 5 april Mevr. H. Pleijsier-Bennink,
Redemptoristenpark 14, 7503 AA
Enschede
- 10 april Mevr. D. Goudkamp, Schoolstraat 38,
6828 GT Arnhem

BRIEVENBUS

Aleida Jansen, Kooikerweg 263, 3069 WP
Rotterdam-Zevenkamp
Fam. J. Koppert, Beelstraat 43, 2672 AB Naaldwijk

Bedankt

De familie Koppert uit Naaldwijk wil graag ieder-
een bedanken die hun een (kerst)kaart heeft
gestuurd, ze vinden het fijn om post te ontvan-
gen waarbij de afzender op de kaart staat.

PUZZELHOEK

Deze maand mag u weer een woordzoeker
maken. In de woordzoeker zijn de woorden te

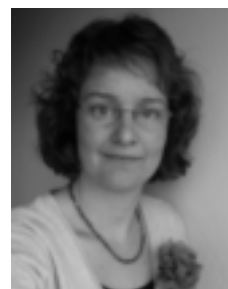
vinden, horizontaal, verticaal, diagonaal – ook
achterstevoren! De oplossing wordt gevormd
door de overgebleven letters. Die kunt u naar
mij opsturen. U kunt de oplossing insturen voor
28 maart.

S	N	O	M	E	L	I	F	P	S	B	N	S
U	O	S	S	T	B	E	I	A	U	A	A	A
N	M	J	U	D	A	S	I	U	N	R	T	I
A	I	N	R	R	R	S	M	L	N	T	H	N
V	S	A	I	T	T	A	M	U	A	I	A	A
L	O	Z	A	C	H	E	U	S	H	M	N	N
I	T	E	J	U	O	R	P	T	O	E	A	A
S	I	L	A	S	L	D	S	H	J	U	E	G
F	E	Z	O	J	O	N	E	O	A	S	L	A
S	U	C	R	A	M	A	T	M	Q	U	I	B
S	U	N	A	F	E	T	S	A	U	T	N	U
C	R	I	S	P	U	S	I	S	I	S	U	S
T	I	T	U	S	S	A	K	U	L	A	S	M
G	A	J	U	S	U	I	C	U	L	R	O	N
Z	A	C	H	A	R	I	A	S	A	E	N	E

AGABUS	GAMALIEL	NICODEMUS
ANANIAS	JAIRUS	PAULUS
ANDREAS	JOHANNUS	PETRUS
AQUILLA	JOZEF	SILAS
BARTHOLOMEUS	JUDAS	SILVANUS
BARTIMEUS	LINUS	SIMON
CRISPUS	LUCIUS	STEFANUS
ENEAS	LUKAS	THOMAS
ERASTUS	MARCUS	TITUS
FILEMON	MATTIAS	ZACHARIAS
GAJUS	NATHANAEL	ZACHEUS

De oplossing van de februari-puzzel is: Moeder
aller levenden

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

ZACHARÍA: ER IS HOOP!

Onze familie behoort tot de gerepatriëerden, de mensen die dankzij koning Cyrus uit Babel mochten terugkeren naar ons vaderland, naar het vroegere koninkrijk Juda. Zelf ben ik geboren in het Tweestromenland, het gebied waarheen koning Nebukadnézar velen uit Jeruzalem heeft overgebracht; ook mijn grootouders. Mijn grootvader Iddo behoorde tot de priesters die hun dienst verrichtten in de tempel. Maar toen de Babyloniërs die hadden verwoest was het ook afgelopen met de offerdienst. Dat betekende ook dat mijn grootvader naar andere bestaansmiddelen heeft moeten omzien. Daar zal mijn vader Beréchja wel van geweten hebben. Maar ik heb hem er niet naar kunnen vragen, want hij is al jong gestorven.

En nu ben ik dus zelf in Jeruzalem. Sinds onze aankomst hier is er al heel wat gebeurd. Allerlei families zijn aan de slag gegaan met het herstel van de huizen waar hun grootouders eens woonden. En de priesters hebben hun dienstwerk weer kunnen opvatten, want er staat weer een brandofferaltaar op het tempelterrein. Er was ook een begin gemaakt met de herbouw van de tempel, maar door nare tegenwerking van buiten af en gebrek aan doorzettingsvermogen bij onze mensen heeft het werk lang stil gelegen. Maar toen enkele jaren geleden de profeet Haggai namens de HEERE opriep het werk te hervatten is dat ook gebeurd. En nog geen maand daarna werd Ik door de HEERE geroepen zijn Woord aan zijn volk te verkondigen.

Ik moest beginnen mijn toehoorders de les van de geschiedenis voor te houden. "Wees niet gelijk uw vaders", dat was het thema. En ik moest de mensen herinneren aan wat er vóór de ballingschap mis was geweest; hoe de generaties vóór ons waren afgedwaald en zich niets gelegen hadden liggen aan de waarschuwingen van de profeten die er toen waren. Maar toen tenslotte Gods strafoordeel kwam - waar bleven zij toen? Toen moesten ze erkennen dat de HEERE hen terecht om hun zondige levenswandel strafe. De enige weg die dan nog begaanbaar blijft heet: bekering! Dat moet iedereen goed weten!

Weer drie maanden later liet de HEERE mij in één nacht een achttal visioenen zien, waarin Hij mij liet weten dat wi-j ook in de komende tijd als zijn verbondsvolk op Hem mogen rekenen. Allereerst zag ik vier paarden die de aarde doorkruisten en rapporteerden dat het overal stil was. Ik zag de Engel des HEEREN als onze Pleitbezorger die de HEERE vroeg hoe lang Hij

ons nog zou straffen om onze zware zonde-schuld. Gods antwoord was troostvol: na onze onderdrukkers te hebben gestraft wil de HEERE opnieuw in zijn huis wonen in Jeruzalem, de stad die Hij daartoe verkozen heeft.

Het volgende visioen liet vier horens zien, symbool voor onze verdrukkers, die door vier smeden neergeslagen werden. En in het derde visioen zag ik een jongeman die de oppervlakte van het ommuurde Jeruzalem wilde opmeten. Hem werd te verstaan gegeven dat de stad, als woonplaats van heel veel mensen met hun vee, geen gewone muren meer zou hebben, maar Gods machtige majesteit als een vurige muur, en dat zijn luister er zou wonen. De HEERE is teruggekeerd! En dat is ook aanleiding heel zijn verstrooide volk op te roepen ook terug te keren naar Juda en Jeruzalem. De HEERE wil weer zegenend te midden van ons wonen!

Het volgende visioen was heel aangrijpend. Hogepriester Jozua stond in vuile kleding voor de Engel des HEEREN, terwijl de satan hem ten overstaan van de HEERE beschuldigde. Maar de HEERE nam het voor Jozua op; niet voor niets had Hij Jozua teruggebracht uit de ballingschap! En de Engel des HEEREN liet Jozua zijn besmeurde kledij uittrekken en hem van een feestgewaad voorzien, op mijn verzoek aangevuld met een schone tulband. Nu kon Jozua zijn ambtswerk verrichten in de dienst van de verzoening. Als hij dat trouw zou doen zou hij, net als de engelen, dienaar van God heten. Daaraan verbond de HEERE nog twee beloften: de komst van een bijzondere dienaar, "de Spruit" genoemd; en de plaatsing van een bijzondere steen, met daarin zeven ogen gegraveerd. Later begreep ik dat deze ogen de aanwezigheid van de HEERE aanduiden. En ik herinnerde mij dat ook Jeremia al in zijn tijd de komst van "de Spruit" heeft aangekondigd, en daarbij verband legde met het koningshuis: deze nakomeling van David zal een rechtvaardig heerser zijn! Naar wie moeten wij uitzien? Het zal een tijd van rust en vrede zijn, dat zeker.

In het vijfde visioen zag ik een zevenarmige gouden kandelaar, verbonden met toevoerbuizen

*God is een almachtig Schepper;
Ik kan Hem niet te diep vallen,
of Hij kan mij opheffen.
Ik kan Hem niet te hoog zitten,
of Hij kan mij doen nederstorten.
Maarten Luther.*

voor de olie; daarnaast stonden twee olijfbomen. Ik kreeg er uitleg bij. De kandelaar symboliseert de Heilige Geest als krachtbron die alle aards geweld uitschakelt. En de bomen verbeelden de twee gezalfden die voor Gods aangezicht zullen staan. Zijn dat nu Jozua en Zerubbábel? Onze landvoogd zal de herbouw van Gods huis voltooid zien, zo werd mij verzekerd.

Een geweldige boekrol met vervloekingen over wie zich schuldig hebben gemaakt aan diefstal en meeneed was het volgende tafereel. Huis en haard van deze zondaars zullen erdoor verwoest worden. Want heel ons land moet van goddeloosheden bevrijd worden. Dat werd me in een volgend visioen getoond. Twee gevleugelde vrouwen droegen een grote maatbeker met daarin Vrouwe Goddeloosheid weg; waarheen? Waar, lang geleden, de mensheid tegen Gods opdracht in wilde samenklonteren en een toren tot in de hemel wilde bouwen: het land Sínear. Heeft daar ook niet "het grote Babel dat ik gebouwd heb" van koning Nebukadnézar gelegen? Daar hoort goddeloosheid thuis!

In het laatste visioen, het achtste, zag ik vier sterke paarden van verschillende huidskleuren die op Gods bevel naar de vier windstreken moesten uitrijden. Maar twee gingen er naar het Noorden, voorop een zwart paard, daarna een wit paard. Het Noorden, daar waren onze onderdrukkers vandaan gekomen: Syriërs, Assyriërs en Babyloniërs in grote golven van geweld. Maar na het zwart van de onderdrukking was er nu het wit van de overwinning. Nu Gods volk mocht thuiskomen kon Gods Geest tot rust komen.

Toen ik al deze visioenen gezien had kreeg ik tenslotte nog een opdracht. Ik moest op het hoofd van hogepriester Jozua een kroon zetten, gemaakt van zilver en goud, aangedragen door drie mannen, kort tevoren uit Babel gekomen. Aan die kroon wordt de naam "Spruit" verbonden, als heenwijzing naar de man die koning en priester zal zijn in heilzame harmonie. De kroon ligt nu in een tempelvertrek als een blijvende herinnering aan deze bijzondere belofte. Wie toch zal, op Gods tijd, de vervulling van deze belofte zijn? We weten in elk geval: hij zal uitspruiten uit de tempel, afkomstig zijn uit het huis des HEEREN; uit Gods nabijheid!

Ik weet het niet.

*Aan wetten zijn wij niet gebonden,
Maar ik heb de maatstaf wel gevonden,
Als ik bedenken: "Het is des Heeren dag"
De mijne niet.*

Bijna twee jaren gingen voorbij. De herbouw van de tempel vorderde gestadig. Er werden ook steeds meer verwoeste woningen bewoonbaar gemaakt. Toch bleef het eigenlijk riskant om in Jeruzalem te wonen, want de stadsmuren lagen nog grotendeels in puin. Waren we ons leven eigenlijk wel zeker? Was het wel verantwoord in Jeruzalem te wonen? Anderen zullen zich dat met mij vast wel hebben afgevraagd. Had dit Jeruzalem wel toekomst?

Jazeker! Dat heb ik Gods volk mogen verkondigen. In heilige ijver zal de HEERE zich inzetten voor de stad die Hij gekozen heeft als woonplaats. Straten en pleinen zullen er zijn met rustende bejaarden en spelende kinderen. Geen vijand en geen tegenspoed voor een volk dat Gods geboden in ere houdt, zodat ook andere volken openlijk zullen erkennen dat God met ons is. Nabuurvolken die ons het leven moeilijk maakten zullen machteloos staan; ook zullen heidenen tot Gods volk gerekend worden. Wij mogen een Vredenvorst tegemoet zien, die als een nederig dienaar van God Jeruzalem zal binnenrijden op een jonge ezel, niet op een strijdros!

Ballingen zullen terugkeren naar het land dat door de HEERE gezegend zal worden met vruchtbaarheid. Er zullen geen leidslieden in Juda meer zijn, die als slechte herders alleen maar willen profiteren van de kudde. Maar dat Gods goede herder wordt getaxeerd op de marktprijs van een slaaf is een veeg teken! En wij hoeven niet meer te rekenen op herstel van de relatie tussen Juda en het oude Tienstammenrijk, want dat is voorgoed verleden tijd. Juda zal als een klein restant van het grote rijk van weleer overblijven.

Machteloos? Nee, dat niet. Dat zal blijken wanneer Jeruzalem weer een belegering moet doorstaan. De HEERE zal zelf de stad beschermen en haar vijanden vernietigen. Hij zal ook door zijn Geest bewerken dat haar inwoners zich verootmoedigen vanwege iemand - wie zou dat zijn? - die zij doorstoken hebben. Stad en land zullen in die tijd gereinigd worden van afgoden en valse profeten. Dan komt er nog een tijd van uitzuivering; nadat de herder van de kudde is geslagen zal slechts een derde van het volk overblijven en gelouterd worden als goud of zilver. Dat is het ware volk van God, dat alleen Hém aanroept en belijdt.

Er zal een dag komen waarop de HEERE Jeruzalem, door buitenlandse vijanden ingenomen en gedeeltelijk ontvolkt, zijn macht en majesteit zal openbaren vanaf de Olijfberg. Voor de stedelingen zal er een vluchtweg zijn uit de verschrikkingen van Gods gericht, zoals meer dan twee eeuwen geleden in de tijd van mijn collega Amos velen ontkwamen aan het geweld van een aardbeving.

Tenslotte zal het koninkrijk van onze God op aarde gestalte krijgen. Wereldwijd zal de HEERE erkend worden als de enige God. Zijn volk zal in een veilig Jeruzalem leven, te midden van een land dat het gehele jaar door vruchtbaar zal zijn. Gods straffende hand is dan over al zijn vijanden gekomen, ja over mens en dier. Daarvoor zal alleen vanuit alle volken gespaard worden wie elk jaar in Jeruzalem op het Loofhuttenfeest zich voor Hem neerbuigt. Kostbaarheden uit de hele wereld zullen in Gods stad bijeengebracht worden en daar zal alles aan Hem gewijd zijn.

Veel heb ik mogen zien en horen van de HEERE en van wat Hij in de toekomst zal doen. Moge zijn volk erdoor bemoedigd worden bij alle moeiten en zorgen van deze tijd!

ds. J. Winter
Rijswijk Z.-H.

HIJ IS HET DIE ONS ZIJN VRIENDSCHAP BIEDT...

“De verborgenheid des HEEREN is voor degenen, die Hem vrezen;
en Zijn verbond, om hun die bekend te maken”

Psalm 25: 14

Vaak zing ik met grote ontroering “Hij is het Die ons Zijn vriendschap biedt; Hij handelt nooit met ons naar onze zonden”. Hoe bestaat het?! Een vriendschapsverhouding die er kan zijn tussen de Heere en een mens, tussen de Heere en Zijn volk? Dat gaat toch zeker ons begrip ver te boven? Toch jubelt de bruid uit het Hooglied het uit, als zij denkt aan haar geliefde Bruidegom: ‘...en al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem (Hoogl. 5:16b). In die vriendschapsbetrekking van God uit vinden we het geheim van het verbond.

Van dat verbond zingt ook de dichter van Psalm 25. Hoe rijk om zo’n God, de God van het verbond mee te hebben. Wat verschrikkelijk die God tegen u te hebben!

De verborgenheid des HEEREN

Bij verborgen omgang met God denken we vooral aan het gebedsleven van de gelovigen in hun vertrouwelijke omgang met God. Gelovigen mogen, als het goed is, in het openbare leven wandelen met God; zoals Henoch wandelde met God.

Bij ‘verborgen omgang’ staan we als het ware bij de bron van het geestelijke leven. Zoals de priester in de tempel in het Oude Testament de geur van het heiligdom aan zich had in de zalfolie waarmee hij aan God was gewijd, zo heeft ook de christen in het bijzonder in zijn bidvertrek de geur van Christus aan zich.

Wat een zegen, als u die plaatsen kent waar u zich in ware ootmoed over uw schuldig leven voor God buigt. Waar u zich aan de Heere mag uitleveren om door Hem geholpen te worden in al uw noden en zonden. Hij mag alles van u weten en horen. U vertelt wat u niet gemakkelijk aan een ander kunt vertellen: al uw verkeerdheden, al uw zorgen over uw kinderen, al uw verdriet over uw eenzaamheid, al uw angsten en noden. Toch is dit allemaal nog niet wat onze tekst ten diepste bedoelt. Zeker, het gaat hier ook om onze omgang met God. Maar het gaat vooral ook om Gods vertrouwelijke omgang met ons. Gods omgang met ons is het draagvlak van onze omgang met God. Als de Heere Zich immers niet voortdurend met ons inliet, ons Zijn verbond bekendmaakte en ons innerlijk door Zijn Woord en Geest verkwikte, zou dan niet aanhoudend ons biddend zoeken naar Hem lam gelegd zijn? Gelukkig maar, dat het initiatief altijd maar weer van de Heere uitgaat. De verborgenheid des Heeren is iets dat de Heere Zelf aan ons wil geven. Zoals de berijmde psalm 25 zegt:

‘t Heilgeheim wordt aan Zijn vrinden naar
Zijn vreeverbond getoond.

Dat is: alles wat de Heere eeuwig in Zijn hart heeft om ons te geven. De Heere is het, Die ons Zijn vriendschap biedt. Hij neemt de Zijnen in vertrouwen. Het is door Zijn trekkende liefde dat Hij ons binnenhaalt in Zijn gemeenschap. Weg uit het bestaan zonder God en zonder hoop. Hebt u ooit ervaren, hoe de Heere met u een vertrouwelijk gesprek voert, als Hij de beloften van Zijn Woord in u afdrukt. Want de Heere doet alles door Zijn Woord en Geest. Daardoor worden ons verbondsgeheimenissen geopenbaard. Daardoor fluistert Hij ons zijn onuitsprekelijke liefde in het oor en hart. Diepten van de Geest waar we nooit in uitgestudeerd raken, waar in feite geen woorden voor zijn. Hij openbaart dat op Zijn tijd aan Zijn vrienden. Gods heilgeheim in Zijn verbond

Wat is dan dat heilgeheim waarvan de dichter van Psalm 25 zo vol is? Het is, dat de Heere een God wil zijn, Die naar een dwaas en zondig schepsel wil omzien. Dat Hij uit grondeloze barmhartigheid ons Zijn enig geliefd Kind schenkt om ons door Zijn bloed met Hem te verzoenen. In dat verbond komt de liefde van

één kant, van Gods kant. Hoe is het mogelijk? 'Gij hebt mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren...' (Joh.15:15).

Wat is het heilgeheim van Psalm 25? Dat Christus' gemeente zich als een bruid aan de Heere Jezus als haar Bruidegom verbonden mag weten. Wat die Bruidegom voor mij betekent?

- Dat Hij het voor mij opnam en alles bij de Vader in orde maakte, toen ik nog midden in mijn zonden leefde;
- Dat Hij gedachten van vrede had over mij, toen ik nog een vijand van genade was;
- Dat Hij mij voor eeuwig voor Zijn rekening nam, door in mijn plaats te sterven op Golgotha;
- Dat Hij hel, dood en graf overwon door Zijn opstanding uit de doden;
- Dat Hij mij de weg wijst, als ik op een kruispunt sta en niet weet, wat de wil van God is;
- Dat Hij voor mij een plaats bereidt in het Vaderhuis met zijn vele woningen.

Wat is het leven met die God van het verbond rijk voor hen die Zijn verbond en woorden als hun schatten gadeslaan!

ds. J. Oosterbroek.
Harderwijk

IK HEB U VRIENDEN GENOEMD

*Hij is een Vriend, Die ons nooit zal verlaten;
Hij houdt van ons, precies zoals we zijn,
al doen we Hem ook nog zo dikwijls pijn
door onverschillig over Hem te praten.*

*Hij is een Vriend, Die 't diepst van mijn
gedachten
doorgondt en weet; Hij kent mijn gaan en
staan;
hoe dikwijls ik ook vlucht bij Hem vandaan,
Hij blijft vol zorg en liefde op mij wachten.*

*Al moeten wij soms aardse vrienden mis-
sen,
die van ons gaan door leven of door dood,
Hij blijft bij ons. Zijn liefde is zo groot
dat niets ter wereld die ooit uit kan wissen.*

Nel Benschop uit SPOREN IN HET ZAND,
uitg Kok, Kampen

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Harderwijk
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kortgene
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand
(10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting
"Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abbonementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abbonementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

ONZE FINANCIEN

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

Vanaf 1 januari is aan
giften van diaconieën
en kerken ontvangen
€ 1.684,95.

Veel kerkgenootschap-
pen geven regelmatig een gift voor onze stichting.
De druk-en verzendkosten van ons blad kunnen
door deze giften worden betaald.

Met de vermelding van het IBAN nummer wordt
op het bankafschrift de plaatsnaam van het
kerkgenootschap niet meer genoemd.

Als u de plaatsnaam in de omschrijving van de
opdracht noemt, is dat probleem opgelost.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle
informatie over ons blad en de abonnementen
vinden onder de website www.krachtnaarkruis.nl.
Ook de digitale versie van ons blad staat op
deze website. Adreswijzigingen van abonnees,
kerkgenootschappen en een opgave van nieu-
we abonnementen kunnen ook via de website
aan ons worden doorgegeven.

Den Haag, 21 februari 2014.
Enno de Jong, penningmeester.
Email : info@krachtnaarkruis.nl

MEDITATIE

DE GROOTSTE LIEFDE

"Niemand heeft meer liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden" Joh. 15:13.

Jezus toont ons in deze woorden het karakter van de ware liefde. De eigenschap van de liefde is, dat hij geeft en niet neemt. Liefhebben is geven. Er is een liefde, die alleen maar neemt. Eigenliefde is egoïstisch en haalt alleen maar naar zich toe. Maar de ware liefde geeft. Zo lezen wij van Gods liefde: "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft". Gods liefde is gevend. De liefde van Christus is eveneens een gevende liefde.

Liefde is zich ten offer geven. De diepte van de liefde wordt bepaald door de grootte van het offer. De liefde van Christus voor Zijn gemeente is een diepe liefde. Hij geeft het grootste offer. Hij geeft Zijn leven voor haar. Meer had Christus niet te geven. Geld kon Hij niet geven, want Hij was arm. Eer en roem kon Hij niet geven, want Hij was veracht en de onwaardigste onder de mensen. Christus gaf echter meer dan geld en eer. Hij gaf Zijn leven. Zijn kostbaar, heilig en volmaakt leven legde Hij in Gods weegschaal om de schuld en zonde van Zijn volk te voldoen.

Naar de wet des Heeren moest onrecht recht gezet worden in de weg van voldoening. Zo lezen we in Deut.19:21: "En uw oog zal niet verschonen; ziel om ziel, oog om oog, tand om tand, hand om hand, voet om voet". Indien men zijn broeder een tand had uitgeslagen, mocht de gedupeerde hem op zijn beurt een tand uit slaan. Wanneer men het leven van een naaste had genomen, moest dit recht getrokken worden door de moordenaar het leven te ontnemen. Op die manier kwam er weer evenwicht en werd genoegdoening tot stand gebracht.

Zo eiste God ook voldoening voor de smaad, de oneer en het onrecht dat Hem door de mens was aangedaan. Gods rechtvaardigheid eiste voldoening voor de gemaakte schuld. Gods Wet eiste straf voor de overtreding. Het op de zonde gedreigde vonnis moest worden uitgevoerd: "Ten

dage als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven".

Om Zijn volk te redden van de verdiende toorn moest Jezus voldoening geven aan al de eisen van Gods rechtvaardigheid. De straf van de zonden moest worden gedragen en weggedragen. God moest voldoening ontvangen. Hij moest een gehoorzaamheid aan Zijn wet ontvangen en eiste een zodanige betaling voor de schuld, waarin Zijn gerechtigheid zou kunnen rusten. Christus, de Zoon van God, de Middelaar Gods en der mensen, voldeed aan al deze eisen door Zijn leven te geven voor Zijn vrienden. Het gehele werk van de verzoening is in dit woord van Jezus samengevat.

Jezus bracht het hoogste offer, namelijk het offer van Zijn leven. Het was een kostbaar leven dat Hij offerde. Het was een leven waarop de heilige God met welbehagen kon neerzien. Het was een leven dat volledig beantwoordde aan de eis van Gods wet, namelijk: een leven van volmaakte liefde tot God en de naaste. Het was een leven vrij van enige zonde in gedachten, woorden en werken. Hier was een mens, die kon zeggen: "Mijn spijze is te doen de wil Mijns Vaders en Zijn werk te volbrengen".

Het is dit leven dat Hij aflegde voor Zijn vrienden. Hij offerde de Vader een volmaakt leven

INHOUDSOPGAVE

Dit nummer komt uit in de lijdenstijd en vlak voor Pasen. De HEERE is immers waarlijk opgestaan! In de meditatie en in verschillende artikelen en gedichten komt dat naar voren. Rondom de herdenking van de machtige heilsfeiten van Goede Vrijdag en Pasen mogen we mediteren. Ik wens u daarvoor goede uren door het lezen en overdenken van de inhoud van dit blad.

U vindt het laatste artikel van ds Winter over de kleine profeten; ds. Willemsen schrijft een artikel over ons levenseinde en ds. Van Amstel laat ons zien welke voorbeeld functie Gods kinderen hebben als het goed is.

Goede dagen toegewenst,
Eindredacteur

Ds. J. Oosterbroek

van gehoorzaamheid. Hier was een Lam, dat geheel zonder gebrek was. En op dat Lam waren de zonden van alle uitverkorenen gelegd. Toen Jezus dan ook het offer van Zijn leven bracht en Zijn bloed vergoot, werd God daardoor en daarin voldaan. Christus' offer bracht God genoegdoening. Het herstelde het evenwicht. Het zorgde er voor dat God rechtvaardig kon blijven in het vergeven van de zonden. De som, die Jezus betaalde, ging de schuld ver te boven, zodat Jesaja het Juda kan toeroepen: "dat haar ongerechtigheid verzoend is en dat zij van de hand des Heeren dubbel ontvangen heeft voor haar zonden". Jezus offerde Zijn leven. In de lijdensweken volgen wij Jezus op de kruisweg. Veel indrukken dringen zich aan ons op,

"De paasreis"

*Velen gaan nu weer op reis,
Een ieder op zijn eigen wijs,
Gedachten zijn al weken daar,
Gezelligheid met hem of haar,
Gezelligheid dat is het niet alleen,
Mensen gaan om levensvreugde heen,
Levensvreugde gaat naar Pasen toe,
Maar jammer, velen weten nog niet hoe,
Het Woord geeft Pasen weer herkenning,
De paasreis krijgt een vaste bestemming,
Bedroefde harten gaan nu keer op keer,
Naar het kruis en graf van onze Heer,
Op Golgota daar was veel verdriet,
Vele tranen die men zag en liet,
Bedroefde harten vol van pijn,
Bij deze paasreis wou men zijn,
Jezus had zijn laatste reis volbracht,
Sprak aan het kruis met grote kracht,
In Uw handen beveel ik mijn geest,
Tot zijn Vader is dit het laatste geweest,
Maar de paasreis is nog niet voorbij,
Dood en leven zijn nu voorgoed nabij,
Maar Jezus uit het dichte graf herrezen,
Laat Gods woord ons steeds weer lezen,
Het graf werd toen leeg gevonden,
Verbazing kwam uit vele monden,
Tranen van verdriet zijn vergaan,
Nadat Jezus weer was opgestaan,
De paasreis gaat naar Golgota toe,
Waar Jezus stierf voor het mensen gedoe,
Begraven en opgestaan
vanuit de dood,
Ja eeuwig leven staat als
laatste noot.*

G.J.Gijlers.

wanneer wij Hem de weg naar Golgotha zien gaan. Maar één zaak staat op de voorgrond, namelijk de liefde. In het lijden en sterven van Christus treedt de liefde tot Zijn gemeente op de voorgrond. Zijn liefde gaat tot de uiterste grens. Hij geeft Zichzelf voor Zijn schapen ten offer. Verder kan niemand gaan. Méér kon Christus niet offeren. Met deze liefde heeft Christus de Zijnen liefgehad. Van Hem geldt het woord in volle kracht: "Niemand heeft meerdere liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden". Het is de grootste openbaring van liefde, van echte gevende liefde, die de wereld ooit aanschouwde.

De wereld snakt naar liefde. Hoe velen zoeken naar een hand op de schouder en naar een schuilplaats in de storm. Niets anders kan ook de haat en de kilheid uit de wereld wegnemen dan de liefde. En waar vinden wij die onbaatzuchtige liefde, die zich geeft voor de ander? Zoek de gehele wereld af en u zult deze liefde nergens vinden dan aan de voet van Golgotha's kruis waar Christus Zich offert voor goddelozen en overtreders.

En juist van deze liefde wendt de wereld zich af. De wereld is blind voor de ware liefde en verwerpt de liefde van God, geopenbaard in Jezus Christus. Het is één van de meest onthutsende passages in de Schrift, die wij lezen in Joh. 3:19: "En dit is het oordeel, dat het Licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het Licht, want hun werken waren boos".

Wat wordt ons hier de spiegel voorgehouden! In dit licht wordt de zonde te meer zondigende. Dit geldt vooral voor hen, die van die liefde van Christus horen en tot wie Christus Zijn boodschappers zendt met de boodschap: "Laat u met God verzoenen"! Hoe veel jaren en hoe veel malen hebben wij ons reeds van die liefde afgekeerd omdat onze werken boos zijn? Hebt u in dit licht uzelf, uw zonden, uw verwerping van het Evangelie en uw liefde tot de wereld al gezien? Hoe ontmaskerend! Wij staan schuldig aan de grootste misdaad, want wij hebben de duisternis liever gehad dan het Licht. Wij konden en kunnen het Licht niet verdragen en hebben daarom de Heere der heerlijkheid gekruisigd. Wie zichzelf zo leert kennen, kan en durft zich niet onder Jezus' vrienden te rekenen. Wij leren onszelf dan kennen als een vijand van de bekering, het geloven, het volgen van Jezus en van Jezus Zelf. Met schuld en smart zullen wij belijden: 'Het waren niet de Joden Heere Jezus, Die u kruisten'. Ik heb dit gedaan door al mijn zonden. Wij zien dan Wie wij met onze zonden doorstoken hebben, een Zaligmaker, Die tranen weende over onze onbekeerlijkheid en Zijn leven heeft afgelegd

voor Zijn vrienden. Wat staan we dan ver af van Jezus' vrienden! Wij zullen ons rekenen tot Zijn kruisigers en vijanden. Maar zulke verslagen zondaren rekent Jezus nu juist tot Zijn vrienden. Hij zal ons troosten en zeggen: Ik heb nu juist voor zulke overtredders en vijanden mijn leven afgelegd op het kruis. Ik ben voor u zonde gemaakt, opdat u zou worden rechtvaardigheid van God in en door Mij. Dan beginnen wij de liefde te bewonderen, die zegt: "Niemand heeft meer liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden".

Kapelle
ds. C. Harinck.

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (57)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van het hier volgende gedeelte uit De Ziekentroost: *"Daarom liggen wij door de wet onder Gods rechtvaardige toorn verdoemd. Zo hebben wij hiertegen een zekere remedie en middel, namelijk Christus, Die ons (gelijk Paulus zegt) verlost heeft van de vloek der wet, en aan de gerechtigheid Gods voor ons voldaan heeft, vrede makende, en de middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, namelijk de wet der geboden, in inzettingen bestaande; en onze misdaden heeft vergeven, en het handschrift heeft uitgewist en aan het kruis genageld"*.

Wie ziek wordt en naar de dokter gaat kan te horen krijgen dat er een onderzoek moet plaats vinden, wellicht een operatie zal volgen of u moet bepaalde medicijnen gaan slikken. Soms moet er een tijdje naar de juiste medicijnen gezocht worden of naar de juiste dosering. Sommige medicijnen slaan aan; anderen weer niet.

Ook voor onze geestelijke kwalen zijn er medicijnen nodig. Voor een christen is de Bijbel, Gods Woord een apotheek vol medicijnen tegen al onze kwalen. God heeft in allerlei middelen voorzien ter behandeling van allerlei kwalen bij al Zijn kinderen. Het vraagt van de ambtsdragers die die medicijnen mogen aanreiken en uitde-

TROOST IN LEVEN EN STERVEN

Troost...

*dat is toch wanneer een moeder
als haar kleintje schreit van pijn
kust de traantjes van de wangen?
Dat moet echte troost wel zijn.*

Troost....

*dat is toch als men een zieke
met een hartelijk woord begroeten,
en, al is het maar voor even
alle pijn vergeten doet?*

Troost....

*dat kan ontzaggelijk veel zijn
in het menselijk bestaan,
maar daarna, ook in het sterven.
Hoe vaak denkt men daar wel aan?*

Troost...

*dat vinden wij bij Jezus
Die ons met Zijn dierbaar bloed
vrijkocht, waardoor nu de Vader
alles ons vergeven doet.*

Troost....

*dat maakt het hart gewillig
tot Zijn lof en dienst bereid.
Zo wordt het leven, met de Vader,
troost tot in der eeuwigheid!*

A J Blonk-Quak uit "GLAS IN LOOD",
uitg ECHO, Amersfoort

len, geestelijk onderscheidingsvermogen. Bij de een zou de scherpe prediking van de wet gewetens nodeloos kunnen verwonden. Anderzijds moet er niet te snel een pleister op de wond worden geplakt terwijl de kwaal maar voortwoekert. Wonden moeten ook goed worden schoongemaakt; anders wordt het alleen maar erger.

Het grote medicijn echter is Christus. Hij is bij alles de enige Remedie tegen de grootste kwaal die Gods kinderen in zich omdragen. In Hem is alles te vinden wat ze nodig hebben voor de tijd en de eeuwigheid. In Hem ligt de enige troost in leven en in sterven.

In onze vorige overdenking hebben we gezien dat Gods kinderen in dit leven niet tot de volmaaktheid komen; volmaaktheid die God immers in Zijn wet van ons eist. In gehoorzaamheid komt Gods kind niet verder dan een klein beginsel, zo hebben we beleden met de Catechismus (vr en antw 114). In het hart van Gods kinderen leeft de diepe ernst en het hartelijk voornemen naar al Gods geboden te leven.

Maar wat komt daar nu van terecht? Het brengt hen tot verootmoediging en tot een diepere beleving van de rechtvaardiging. De grond daarvoor ligt altijd buiten hen in het enige Offer van Christus. Door Zijn dood en bloedstorting heeft Hij de zijnen verlost van de vloek van de wet, zo staat er geschreven in de Ziekentroost.

Uiteindelijk is dat ook de boodschap van de apostel Paulus geweest aan de gemeente van Galaten. Zij poogden zich buiten Christus een gerechtigheid op te bouwen. Paulus laat zien dat dat pogen tot mislukken gedoemd is. Niemand wordt door het houden van Gods wet gerechtvaardigd voor God. De rechtvaardige zal immers door het geloof leven. Aan de wet kan alleen worden voldaan door de werken. Alleen wie de wet volkomen houdt, zal leven, maar niemand kan dat.

Daartegenover stelt Paulus dat Christus ons heeft verlost van de vloek van de wet (Gal 3: 13) Hoe heeft Christus dat gedaan? Hij heeft dat gedaan door de vloek die op ons lag op Zich te nemen. Christus heeft dus de plaats van de gevloekte ingenomen. Hij is aan het kruis gespijkerd om zo de vloek van de Zijnen te dragen. Vervloekt is immers ieder die aan het hout=het kruis hangt (Gal 3: 13).

Hangend tussen hemel en aarde heeft Hij als een vervloekte de straf van de zijnen gedragen en een eeuwige gerechtigheid aangebracht. De volgende keer wil ik met u nadenken over hetgeen Paulus hierover leert in Efeze 2: 14 en 15). Voor nu is het duidelijk : door Zijn kruisverdienste heeft Christus alles voldaan en wie in Hem gelooft, deelt in Zijn gerechtigheid.

't Rechtvaardig volk zal bloeien,

Gelijk op Libanon
Om met verheugde monden
Te roemen 't recht mijns Gods.
In Hem, mijn vaste rots
is het onrecht nooit gevonden.

Harderwijk
Ds. J. Oosterbroek

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,

Het is volbracht! Drie woorden, maar wat heeft het de Heiland gekost?! Het is volbracht. Deze drie woorden omvatten het hele leven van de Heiland. Zijn menswording. Zijn leven onder de mensen. Zijn sterven. En dat voor u en mij. De diepe weg die de Heiland ging was nodig om ons mensen in alles gelijk te worden en genade

te schenken! In vreugde, moeiten en verdriet mogen we zo op onze Zaligmaker zien. Hij is ons voorgegaan...en wij mogen in Zijn voetspoor volgen.

*O Heer', ik ben zo opgelucht
dat U mijn schuld vergaf
Zo kan ik met U verder
en droog mijn tranen af.*

*Weer onderweg naar Pasen,
ik dwaal nóg wel eens af
maar weet mijn schuld begraven
in Uw verlaten graf.*

*Coby Poelman-Duisterwinkel/
www.gedichtensite.nl*

VERJAARDAGSKALENDER

- 5 april Mevr. H. Pleijsier-Bennink,
Redemptoristenpark 14,
7503 AA Enschede
- 10 april Mevr. D. Goudkamp, Schoolstraat 38,
6828 GT Arnhem
- 19 april Mevr. T. de Haan, v. Artsemastraat 4,
9101 CB Dokkum
- 23 april Metsje Wijnja/Dijkstra, De Cingel 26,
8618 NK Oosthem
- 26 april Mevr. H. v.d. Meer, Bizet 173,
2671 XW Naaldwijk
- 28 april Aleida Jansen, Kooikerweg 263,
3069 WP Zevenkamp
- 12 mei Alma Siereveld, Vuurpijlstraat 20b,
3053 EZ Rotterdam

BRIEVENBUS

Mevr. W.J. Kannegieter, Donker
Curtuisstraat 119, 9602 PN Hoogezaand
De heer J.W. Viskil, Sluiskreek 544, 3079 BE
Rotterdam

PUZZELHOEK

De antwoorden voor deze puzzel zijn te vinden in Mattheus 26 tot 28 en in Johannes 18 tot 20. In het dik omliggende gedeelte leest u de oplossing van deze puzzel, die kunt u naar mij opsturen.

- 1 Welke beek moest Jezus oversteken om in de hof te komen?
- 2 Wie was stadhouder?
- 3 In hoeveel dagen zou de tempel weer opgebouwd worden?

- [illegible]

Ook het geestelijk leven van ons volk weegt hem zwaar. Nadat er eerst, geïnspireerd door een openbare lezing van het nog aanwezige wetboek van Mozes, een groots Loofhuttenfeest plaatsgevonden heeft is er kort daarna een dag

van bezinning en berouw geweest. Na lezing uit het wetboek zijn de Levieten voorgegaan in gebeden van lofverheffing en schuldbelijdenis, ook in een samenkomst bij de Waterpoort die druk bezocht was. Dat is uitgelopen op een plechtige hernieuwing van de belofte die ons volk al gedaan had in de dagen van Jozua, Mozes' opvolger: "De HEERE onze God zullen wij dienen, en naar zijn stem zullen wij luisteren". De eerste die zijn zegel zette onder de tekst van de hernieuwde belofte was Nehemia. Het stuk wijst sabbatsschennis en gemengde huwelijken radicaal af, en onderschrijft de verplichtingen voor het onderhoud van de eredienst, het leveren van de eerstelingen van de oogst en de tienden en het onderhouden van de sabbatsjaren. Zolang Nehemia daartoe in staat was heeft hij zich ingezet voor het nakomen van al deze verplichtingen, en wanneer het nodig was ons volk daarop ook aangesproken.

En helaas, het is ook nu weer nodig. Want velen onder ons weten eigenlijk niet meer hoe je kunt zien dat Gods liefde het fundament onder ons bestaan is: Hij heeft ons als nageslacht van Jakob verkozen boven de nazaten van Ezau; wij hebben de herleving van ons volksbestaan mogen ervaren; dat wordt hún niet gegeven. Hun land ligt er verwoest bij; wederopbouw zal niet lukken, Gods oordeel zal hen vanwege hun goddeloosheid wegvagen.

Aan Gods liefde voor zijn uitverkoren volk behoeft niemand onder ons te twifelen. Maar zijn we daar ook dankbaar voor? Het lijkt er niet op. Neem nu de offerpraktijken. Telkens komen in de tempelvoorhof lieden gebrekkige offerdieren aanbieden: blind, kreupel, ziek, mismaakt. Terecht ervaart de HEERE dat als beledigend en als een verachting van de dienst der verzoening. Bij de stadhouder zouden ze dat niet durven, komen aanzetten met zulke minderwaardige spullen!

En het beroerde is dat ook de priesters medeverantwoordelijk zijn voor deze misstanden. Zij onderrichten de mensen niet meer in de geboden van de HEERE. Daarvoor heeft Hij wel de nakomelingen van Levi nadrukkelijk opdracht gegeven. In het verleden gebeurde dat wél, maar nu is het een treurige toestand.

Daar komt nog bij dat ontrouw aan de HEERE in het privéleven van velen ook geleid heeft tot huwelijksontrouw, uitlopend op talloze echtscheidingen en ontwrichting van gezinnen. Nog altijd zijn er die mannen die een heidense vrouw kiezen; hoe kunnen die kinderen opvoeden in de vreze des HEEREN? Wat moet er zo terechtkomen van ons volk, dat behoort te leven als Gods volk?

Zo kan het niet doorgaan. Dat heeft de HEERE ook gezegd: Hij zal als zijn gemachtigde de

Engel zenden die op belangrijke momenten in onze eeuwenlange geschiedenis optrad. Een heraut zal voor Hem uit gaan en Hem aankondigen. De Engel des HEEREN zal als Aanklager allen die de hand lichten met Gods geboden hun schuld nadragen en voorhouden. Maar Hij zal ook hen die geleden hebben onder het kwaad dat zij om zich heen zagen louteren zoals goud en zilver in de smeltoven gelouterd worden, zodat nakomelingen van Levi weer in staat zijn te offeren naar de eis van God.

Waarachtige bekering, daar moet het heen. Dan is het uit met die minderwaardige offers; dan zal niemand meer beknibbelen op tienden en heffingen voor Gods huis. Dan zal Hij ons weer zijn zegeningen geven, zo overvloedig dat andere volken ons gelukkig zullen prijzen. Dan komt er ook een einde aan de moeiten van al die vertwijfelde rechtvaardigen, die het niet kunnen rijmen met Gods gerechtigheid dat goddelozen in voorspoed leven terwijl ze spotten met God en zijn geboden. Ook over hen zal de HEERE dan voorgoed zegevieren!

Want de grote afrekening komt! Een dag waarop heilig vuur verteren zal wie zich niets aan de HEERE gelegen wilden laten liggen. Dan zullen de gekenden des HEEREN deel krijgen aan zijn overwinning en zegevieren over de goddelozen. Toelevend naar die dag is onze opdracht: Gods geboden, die Hij door de dienst van Mozes op de Horeb heeft gegeven, in ere houden. Voorafgaand aan die grote dag zal Elia verschijnen om de verstoorde verhoudingen in samenleving en gezin te herstellen. Dat wil de HEERE, zodat Hij voorgoed ons land kan vrijwaren voor zijn vloek brengend oordeel. Wij mogen in die verwachting leven!

Ds. J. Winter
Rijswijk Z.-H.

MIJN TIJDEN IN UW HAND (I)

Door de steeds verder ontwikkelde medische wetenschap komen er ook meer vragen rond het levenseinde van een mens. Wat mogen we doen en wat mogen we niet doen als het einde van een mensenleven aanbreekt? Wanneer mogen of moeten we handelend optreden en wanneer moeten wij terugtreden?

In de Bijbel kennen wij geen absolute eerbied voor het leven, maar wel een absolute eerbied voor de Heere God, Die ons het leven schenkt en Die heel ons leven in Zijn handen houdt. Daarom willen we ook niet ten koste van alles

dit leven in stand houden, maar wel in alles gehoorzamen aan de Heere onze God. Er zijn dingen die belangrijker zijn dan het in stand houden van dit leven. Denk maar aan de martelaren, die stierven omdat zij de Heere Jezus niet wilden verloochenen, denk maar aan de Heere Jezus Zelf Die Zijn leven gaf om mensen zoals wij zijn te redden van het verderf.

Als we dan ook nadenken over allerlei zaken rond het einde van ons leven hier op aarde, willen we vooral in eerbied buigen voor de Heere, Die ons het leven schonk en Die ook het einde van ons leven hier op aarde in Zijn handen heeft. Omdat ons leven in de handen van de Heere ligt willen we niet zelf het einde van ons leven bepalen. Onze tijden zijn in Gods handen en wij mogen niet bepalen wat het uur van ons sterven zal zijn. Als wij willen bepalen wat het stervensuur van ons of van anderen zal zijn, dan geven we onszelf een macht die ons niet toekomt. Daarom willen we ons ook verzetten tegen euthanasie zoals dat woord nu wordt uitgelegd, en dat is heel anders dan in het verleden.

In 1651 verscheen er in Utrecht een boek met de titel: "Euthanasia ofte we-sterven" geschreven door Johannes Hoornbeeck, predikant en professor te Utrecht. Hoornbeeck zegt dan dat euthanasie is het zalig sterven in de Heere. Wij hebben een goede dood als we ons geborgen mogen weten in het volbrachte werk van Jezus Christus en het uitzicht mogen hebben op het leven der toekomstige eeuw. Dan is het leven goed, ook in het uur van onze dood.

Door allerlei invloeden vanuit deze wereld en door het steeds stijgen van de leeftijd waarop mensen sterven is men in de loop der tijden anders gaan denken over het einde van een mensenleven. Rond 1860 was de gemiddelde leeftijd waarop een mens stierf in Nederland 37 jaar, nu is dat 80 jaar. En bij hoogbejaarden wordt er door de omgeving wel eens ongeduldig op de dood gewacht. Godfried Bomans heeft eens gezegd: "vroeger was een stervende iemand die er bijna was, nu is het iemand die er bijna geweest is". En ds. Buskes heeft gezegd: "vroeger stierven de mensen, nu gaan ze dood". Dit taalgebruik is ook tekenend voor het denken over leven en sterven in onze tijd.

Mensen willen graag zelf alles in handen hebben en zelf alles regelen. Er is dan niet meer het respectvol terugtreden als het einde van een mensenleven hier op aarde komt. Als het naar de mening van sommige mensen te lang duurt voordat het levenseinde komt willen mensen zelf een einde maken aan het leven, en men noemt dit dan de goede dood, euthanasie. Daarom kunnen we niet instemmen met euthanasie, want euthanasie is volgens de huidige opvattingen: opzettelijk levensbeëindigend handelen door een

ander dan betrokkene op diens verzoek.

Iemand moet dus bewust en overtuigd vragen om euthanasie, al wordt er de laatste jaren ook gesproken over euthanasie bij mensen die dat niet bij volle bewustzijn kunnen vragen zoals dementerende ouderen, verstandelijk gehandicapten of zelfs kleine kinderen. Sommigen menen dat je een einde aan een mensenleven mag maken als iemand ondraaglijk lijdt. Maar wat is ondraaglijk lijden dan? Is dat als iemand ongeheel ziek is? Is dat als iemand door ouderdom heel veel dingen niet meer kan? Is dat als iemand levenslang gevangen zit, zonder uitzicht op vrijlating? Het is nog niet zo eenvoudig om uitzichtloos en ondraaglijk lijden vast te stellen!

Als we heel de Bijbel en de christelijke traditie overzien, dan wordt wel duidelijk dat wij niet het recht hebben om een einde te maken aan het leven van een mens, ook niet als sommigen van mening zijn dat als bepaalde mensen erg veel lijden en dat het dan een daad van barmhartigheid is om een einde te maken aan het lijden en het leven van die mens. Het leven van een mens ligt niet in onze handen, maar in de handen van God. En wij mogen niet op de plaats van God willen staan door te zeggen dat het leven van ons of van anderen nu wel lang genoeg heeft geduurd.

(wordt vervolgd)

Dirksland,
ds. J. Willemsen

FAST VERTROUWEN

Soms kom je mensen tegen, die aantrekken door hun eenvoud. Ze zijn zelfs door en door eenvoudig en kunnen zonder enige opsmuk 'gewoon' vertellen wie de Heere voor hen is. Het duurt meestal niet lang of ze spreken al goed over de Heere, terwijl er alle ruimte is om te zeggen hoe het met hen gaat, als je er naar informeert. Maar voordat je er erg in hebt, gaat het over het meest centrale van hun leven. Want het is een leven met God en voor Hem.

Zo kun je het uit hun eigen mond horen wie Hij is. Vanuit een beleving die niet op een enkel moment teruggaat, maar heel hun leven 'toonzet'.

Zo kun je onverhuld horen getuigen: 'Het valt niet mee om oud te worden. Maar de Heere heeft tot mij gezegd: Ik zal u niet begeven en IK zal u niet verlaten. En nu stel ik mijn vertrouwen maar op de Heere.'

Het is heel mooi wanneer door menigeen gezongen wordt: 'Ik stel mijn vertrouwen op de

Heer', mijn God. Het is een geliefd lied geworden bij velen.

Maar bij deze oudere vrouw, die helemaal niet zo goed zingen kan, hoor je het hoogste lied. Ze vertelt vanuit een levenslange ervaring wie de Heere voor haar is in allerlei situaties in haar leven. Als een doorgaand refrein klinkt het: *zó is Hij voor mij.*

Heerlijk wanneer deze klanken ook bij een van haar kinderen op te merken zijn. Telkens weer is haar dochter erover verwonderd dat de Heere Jezus Zijn leven voor haar gaf. Hoe vaak 'getuigt' ze in haar gesprek: Ik voor u! Het is niet te geloven dat het waar is dat de Heere Jezus Zijn leven voor mij gaf. Maar ik mag het weten: *Ik voor u.* Zo kunnen moeder en dochter als getuigen in de gemeente (en daarbuiten) een voorname plaats innemen. Niet omdat zij zelf denken dat ze wat zijn en dat zij zo goed spreken. Het is niet een 'voorgenomen' en ingestudeerde belijdenis. Het komt als een bijna 'vanzelfsprekende' belijdenis recht uit hun hart.

Om jaloers op te worden. Om te bidden: Heere, mag ik ook zo getuige van U zijn. Want je proeft het: dit is echt. In alle eenvoud zo voornaam. Als je oma zo spreekt en je moeder in datzelfde spoor gaat, ben je rijk gezegend. Je hoeft er de deur niet voor uit te gaan, je hoeft ook geen boekjes te lezen met geschiedenissen van bekering. Je hoort in eigen huis en in eigen gezinsleven wie de Heere voor een mens is. Je kunt er God niet genoeg voor danken zulke 'voorbeelden' in je leven te mogen ontvangen. Wie mag dit voorrecht *zó* genieten?

Tegelijk brengt het je tot een voortdurend gebed: Mag ik U ook zo kennen, om zo van U te spreken. Daar heb je dan geen cursus voor nodig. Alleen het gebed: *Open mijn lippen, zo zal mijn mond Uw lof verkondigen.*

Zulke gebeden zijn God aangenaam en worden door Hem verhoord. Meer dan eens ontdek je dat God in de lijn van de geslachten werkt. *Zó* kom je er achter: zo moeder, zo dochter. Lezen we ook niet van Timotheus dat zijn oma en zijn moeder met name worden genoemd vanwege de godvrezende opvoeding die hij mocht genieten?

Zo kun je van jongs af voorgeleefd zien: *'k zal op U mijn vast vertrouwen altoos bouwen, door Uw vleugels overspreid*

Ede
ds. J. Van Amstel

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Harderwijk
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting
"Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abbonementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abbonementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

ONZE FINANCIEN

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

Vanaf eind februari tot nu is aan giften van diaconieën en kerken ontvangen € 550, -.

Als u de plaatsnaam van de diaconie in de omschrijving van de opdracht noemt, weten wij welk kerkgenootschap een gift heeft overgemaakt.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad vinden onder de website www.krachtnaarkruis.nl. De digitale versie van ons blad staat op deze website.

Adreswijzigingen van abonnees, kerkgenootschappen en een opgave van nieuwe abbonementen kunnen ook via de website aan ons worden doorgegeven.

Omdat de stichting een ANBI instelling is, zal binnenkort op de website aanvullende financiële gegevens worden vermeld.

Den Haag, 19 maart 2014.

Enno de Jong
penningmeester.

Email : info@krachtnaarkruis.nl

MEDITATIE

GEBORGEN IN CHRISTUS

"en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus."
Efeze 2 vers 6,

lezen Efeze 2 : 1 – 10.

Een juweel komt het meest tot zijn recht tegen een zwarte achtergrond. Wanneer u een ring of ketting van edelmetaal bij de juwelier wilt kopen, dan neemt de juwelier een zwarte fluwelen doek en legt het sieraad daarop, zodat het fonkelt aan alle kanten. Zo doet Paulus ook. Hij schildert eerst een donkere achtergrond van de wereld waarin wij leven. Het is een toestand van de geestelijke dood. En ook ons leven, voordat wij Christus kenden, stond onder invloed van die boze wereld. Wij die in relatie met Christus leven, werden eerst beïnvloed door de duivel en de boze machten. Nu leven we nog in een gebroken wereld, waar de geest van de tijd zich laat gezeggen door de duivel. We leven nog in bezet gebied! De duivel gebruikt de kracht van menselijke wijsheid, wetenschap en techniek om tegen Gods wil in te gaan.

Het menselijk kunnen en kennen is machtig en wij denken het leven te beheersen. Doordat wij mensen steeds ouder worden, stijgt de levensverwachting en zoeken mensen het heil op deze aarde. Toch lezen we dagelijks in de krant rouwadvertenties en over ziekte, huwelijksproblemen, seksuele mishandelingen, moord en doodslag. Maar ondanks dit sombere wereldbeeld, spreekt Paulus over Gods genadig en bevrijdend ingrijpen in deze wereld. Er is bevrijding, een ontkomen aan Gods toorn, omdat God Zelf heeft ingegrepen. "Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, met Christus levend gemaakt." God is een God met een groot, warm hart! Zijn hart is zo groot, dat Hij zelfs mensen die dood waren door hun misstappen, toch nog liefheeft. En we hebben het aan die liefde te danken dat Hij ons samen met Christus levend maakt. "Uit genade bent u zalig geworden."

Het is pure genade, gunst van God, dat wij bevrijd zijn uit de invloedsfeer van de zonde en duivel. Tegen deze donkere achtergrond, wordt nu Gods stralende barmhartigheid gesteld. De barmhartigheid van God bestaat in 'Zijn grote liefde waarmee Hij ons liefheeft'. Gods liefde schittert in de daad van Christus' opstanding. Hoe worden doden opgewekt? Door eerst te sterven om daarna tot leven te komen. En dat kan God alleen geven, omdat Hij het zo wil. Wij moeten sterven, maar God schept nieuw leven, zodat we met Christus opstaan en tot onze bestemming komen. Vaak gaat dat ook zo met beroemde kunstenaars, denk aan de schilder Rembrandt van Rijn. Om zijn beroemde schilderijen te maken leed hij tegelijk aan zijn werk, ja, stierf hij er zelfs aan. Hij stierf om te scheppen. Maar dat lijden bracht nieuw leven, kunst.

INHOUDSOPGAVE

Dit nummer verschijnt in de mooie mei-maand vol herdenkingen. Ik denk aan 4 en 5 mei – nationale feestdagen, maar ook aan het kroningsfeest van de Heere Jezus: Zijn hemelvaart die wij op DV 29 mei a.s. hopen te herdenken.

We hebben ook het Paasfeest mogen vieren. Ds Wieger de Jong geeft daarop in dit nummer een terugblik en ook de meditatie van ds. C. Bos spreekt daarvan.

Ook mochten we voor het eerst een koningsdag vieren op 26 april. We feliciteren koning Willem Alexander en zijn vrouw met deze gedenkdagen en hopen en bidden dat zij mogen beleven wat ze met de mond belijden: te regeren bij de gratie Gods!

Verder ontvangt u het laatste deel van het artikel van ds Willemsen over euthanasie en begint ds. C. Harinck met een nieuwe serie over de twaalf apostelen. Hij zal ons de betekenis van de twaalfen laten zien om ze daarna elk kort voor het voetlicht te plaatsen. We hebben dus nog heel wat te goed.

Ik wens u een gezegende meimaand toe in al uw persoonlijke omstandigheden. De Heere wil ook nu kracht naar kruis geven!

Eindredacteur

ds. J. Oosterbroek

Zo is het ook gegaan met Christus het Hoofd van de gemeente. Zijn lijden bracht nieuw leven voort. Wat met ons Hoofd gebeurd is, is ook met ons gebeurd. Wat met je hoofd gebeurt, gebeurt ook met je lichaam dat door je hoofd bestuurd wordt. Als wij ons hoofd omdraaien moet ons lichaam wel mee. Dat kan niet anders, want we vormen een eenheid waarbij het hoofd de koers bepaalt. Zo is Christus het Hoofd van de nieuwe mensheid, Zijn lichaam. Wat met Hem gebeurt, gebeurt ook met hen die bij Hem behoren. Daarom is het onmogelijk dat alleen het Hoofd tot leven komt en dat het lichaam dood blijft. En omdat Christus is opgewekt uit de dood, worden ook wij opgewekt uit de dood. Vertrouw daarop! Alleen door het geloof in Christus is er een plaats in de hemel voor ons gereserveerd. Ons geloof zegt ons midden in de ellende van de wereld en ons leven, dat we nu al door Christus in de hemel gezet zijn. Voor ons geloof is dat een realiteit, daar kunnen we niet omheen. In Christus is het een zeker weten! Onze plaats in de hemel is gewaarborgd door de opstanding van Christus Die opgevaren is naar de hemel. Daaraan hebben wij onze plaats te danken. Wij zijn dan nog wel in de wereld, maar niet meer van de wereld en niets kan ons scheiden van de liefde van Christus. Dan schitter je als een parel in Gods hand.

Benschop
ds. C. Bos

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (58)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van het hier volgende gedeelte uit De Ziekentroost: *“Daarom liggen wij door de wet onder Gods rechtvaardige toorn verdoemd. Zo hebben wij hiertegen een zekere remedie en middel, namelijk Christus, Die ons (gelijk Paulus zegt) verlost heeft van de vloek der wet, en aan de gerechtigheid Gods voor ons voldaan heeft, vrede makende, en de middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, namelijk de wet der geboden, in inzettingen bestaande; en onze misdaden heeft vergeven, en het hand-*

LENTE

*Ik loop alleen, de lucht is zoel
de hemel wazig blauw;
daar is in mij een week gevoel
van schuld, een vaag berouw.*

*Dat doet die lauwe voorjaarswind,
die langs mijn wangen glijdt,
zo zacht, als troostte hij een kind,
dat zich moe heeft geschreid.*

*Dat doet de zon, die al de ellend,
die, ach, van al wat leeft,
de dwaasheid en de zonde kent, -
en met een lach vergeeft.*

*Zo vriendlijk ligt op veld en wei
alom Gods licht gestort...
Daar moet iets wezen, diep in mij,
dat mij vergeven wordt.*

Jacqueline van der Waals uit
WAT DE TOEKOMST BRENGEN MOGE,
uitg Mingus, Amsterdam, 1982.

schrift heeft uitgewist en aan het kruis genageld”.

Christus heeft aan de gerechtigheid van God voldaan. In de brief aan de Efeziërs leert Paulus, dat in het kruis van Christus de grens tussen Joden en heidenen is weggenomen. Vroeger waren de heidenen zonder Christus, vervreemd van het burgerschap van Israël; ze waren vreemdelingen die niet behoorden bij het verbondsvolk. Ze leefden zonder de God van Israël en leefden ook zonder hoop in deze wereld. Ze stonden van verre, maar zijn nu nabij gekomen door het bloed van Christus. In Efeze 2:14 en 15 beschrijft Paulus dat grote geheim als volgt: *“Want Hij is onze Vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en de middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees tenietgemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelf tot een nieuwe mens zou scheppen, vrede makende”.*

Wat is dus de reikwijdte van het sterven van Christus op Golgotha van een ontzagwekkend grote betekenis, bijna niet in mensenwoorden uit te drukken. Christus heeft aan de eis der wet voldaan en de vervloeking van de Zijnen op Zich genomen. Hij heeft ook vrede aangebracht, vrede door het bloed van het kruis; vrede tussen

Joden en heidenen. Zij kunnen op gelijke wijze door het geloof in de Christus van het Evangelie zalig worden. Ze hebben beiden door één Geest de toegang tot de Vader.

Christus heeft ook een einde gemaakt aan de ceremoniële wetgeving. Door de voorgeschreven reinigingen en offers wezen deze ceremoniën wel op Christus, maar ze herinnerden ons tegelijk aan het voorlopige van die bedeling (OTisch) en ook steeds aan onze zonden en gebreken. Doordat Christus aan de eis van de wet heeft voldaan, heeft Hij ook deze plechtigheden vervuld. Hij heeft een volkomen verzoening tot stand gebracht door Zijn bloed. Op de Goede Vrijdag, Zijn sterfdag, scheurde in de tempel het voorhangsel van boven naar beneden. De toegang tot Gods genadetroon komt vrij en de grond van de zaligheid voor de Zijnen is daar gelegd. Leest u Koll 2: 13 en 14 maar waar Paulus schrijft: *"En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden en in de voorhuid van uw vlees, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; uitgewist hebbende het handschrift dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende"*.

Voor ons allen is er dus geen betere weg dan de toevlucht te nemen tot Christus als uw Gerechtigheid. In onszelf zullen we nooit de grond van ons behoud vinden. Als dat het geval zou zijn dan is dat immers een wankelende basis. Maar het offer van Christus is de vaste grond. Het is een volkomen offer. Het bloed van Christus reinigt van alle zonden en is genoeg tot vergeving van al onze zonden. In dat bloed ligt vrijspraak bij alle bestijdingen van satan, wereld en eigen vlees.

Jezus, Uw verzoenend sterven, blijft het rustpunt van mijn hart!

Harderwijk
ds. J. Oosterbroek

Een mens is het meest klein in zijn eigen ogen, als hij het meest God voor ogen heeft.

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,

Een week of wat geleden streek een merel in onze tuin neer. Zij had een geschikt plekje gevonden om een nest te bouwen. Bijna twee weken van voorbereiding en toen was haar nest klaar voor de vier eieren waar de moeder-vogel zo'n twee weken op zal broeden. Geweldig hoe zo'n vogel haar zorg geeft voor het nageslacht! Een nog grotere zorg heeft onze Hemelse Vader voor Zijn kinderen. Hij geeft de Heilige Geest aan ieder die Hem daarom vraagt. Bid om de Geest om ook een uitdeler te zijn voor allen die u lief en dierbaar zijn!

KOM IN MIJN HART

Brandende fakkel
vlammend licht
stormende woorden
op de toekomst gericht.

Zo kwam de Geest
zo wil Hij werken
in jou en in mij
ieder zal 't merken.

Tot het einde der tijden
zal Hij met ons gaan
in vreugde en lijden
leert Hij ons verstaan

het doel van ons leven
het dienen van Hem
die ons eens heeft gemaakt
volg nu zijn stem

Ina van der Welle/www.gedichtensite.nl

Verjaardagskalender

- 12 mei Alma Siereveld, Vuurpijlstraat 20b, 3053 EZ Rotterdam
- 13 mei De heer J. Koppert, Beelstraat 43, 2672 AB Naaldwijk
- 16 mei De heer J. Koelewijn, Scheepsvaart 85, 6846 LT Arnhem
- 25 mei Mevr. M.S. van Esseveldt-Donker, 'Ronssehof' app. 322, Ronsseweg 410, 2803 ZX Gouda

Brievenbus

Harmke Meyer, "De Borg", Platinalaan 279,
App. 315, 9743 GN Groningen
Mevr. V. Visserman, "Hof van Smeden",
Smeden 5, Kamer 323, 8301 XG Emmeloord
Mevr. A. Hofland, Westduinweg 1385,
2583 AZ Den Haag

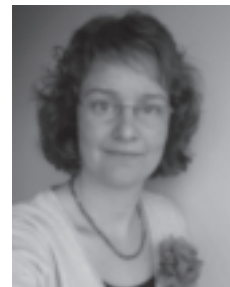
Puzzelhoek

De woorden die doorgestreept moeten worden komen allemaal uit Handelingen 1 en 2. Er blijven enkele letters over, die vormen de oplossing van de puzzel. U kunt punten (blijven) verdienen door het insturen van de juiste oplossing van de puzzel. Doet u ook (weer) mee?
U kunt de oplossing insturen voor 30 mei.

k	r	e	t	e	n	z	e	n	s	c	h	r	i	f	t
b	i	d	d	e	n	o	e	t	g	p	n	e	p	e	n
a	e	d	u	j	n	t	p	m	p	e	r	i	m	e	t
u	i	o	e	g	e	e	e	g	m	o	n	e	d	e	n
e	n	z	p	i	g	l	g	o	e	k	o	r	k	e	l
h	u	n	m	p	a	e	k	n	s	n	e	d	l	e	m
s	e	a	e	s	e	e	w	t	a	d	o	e	e	e	n
t	l	i	u	r	g	r	e	e	n	v	d	m	s	g	n
e	r	r	l	n	e	r	z	o	l	n	t	o	e	e	e
m	e	a	e	i	f	d	w	a	e	d	p	n	l	n	r
j	j	m	a	e	g	r	e	d	a	o	i	e	o	e	e
v	a	a	e	v	e	e	r	o	t	l	p	g	l	v	i
s	a	s	k	v	l	a	g	a	r	i	r	n	i	j	e
n	t	l	a	o	h	e	m	e	c	b	e	o	f	r	a
d	o	d	d	l	b	i	m	s	e	l	e	t	b	d	r
w	e	n	o	e	e	u	i	e	a	s	k	h	e	e	a
r	i	v	u	u	r	d	s	t	h	e	t	e	r	g	r
w	e	k	o	n	i	n	k	r	i	j	k	n	e	g	a

arabieren	jakobus	samaria
bidden	jerusalem	samengekomen
broederen	jesus	schrift
dagen	judea	spreken
delen	kininkrijk	stem
discipelen	kretenzen	talen
elamieten	mesopotamie	tongen
gedoopt	olijfberg	vader
gedreven	ontvangen	verwonderden
geweldig	opgenomen	volhardende
heilige geest	opperzaal	vuur
hemel	pinksterfeest	wind
hemelvaart	preek	wolk

In het vorige krantje was de puzzel niet goed afgedrukt. Alle puzzelaars hebben per post of via de mail een goede versie ontvangen. Wilt u ook (nog) digitaal de goede puzzel ontvangen? Stuur dan een mailtje naar: wbreederveld@solcon.nl. De oplossing van de puzzel is: Eli, Eli, Lama, Sabachtani.

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

DE TWAALVEN (I)

"En als het dag was geworden, riep Hij Zijn discipelen tot Zich en verkoos er twaalf uit hen, die Hij ook apostelen noemde" Lukas. 6:13.

Mattheüs zegt ons dat Jezus na Zijn doop door Johannes de Doper het land begon door te gaan en te prediken: "Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen". Hij riep de mensen op tot bekering, omdat het lang verwachte rijk van de Messias was gekomen. Hij maakte Zich aan Israël bekend als de beloofde Messias. Tijdens Zijn rondreis door Galilea, predikte Jezus in de synagogen. Toen Hij in de synagoge van Nazareth kwam, las Hij de profetie uit Jesaja 61, waar de profeet de Messias aankondigt en zegt: *De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden om de armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken zijn van hart. Om de gevangenen te prediken loslating en de blinden het gezicht. Om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aange-name jaar des Heeren* Luk. 4:21. Nadat Hij de rol had toegedaan, zei Hij: "Heden is deze Schrift in uw oren vervuld". Zo presenteerde Jezus Zich aan het volk in Galilea.

Hoewel Hij in Nazareth, waar Hij opgegroeid was, niet als Messias werd erkend, was dit in andere plaatsen wel het geval. Velen in Galilea geloofden in Hem. Onder hen waren opvallend veel jonge mannen. Zij volgden Jezus overal waar Hij heenging. Zij dronken Zijn woorden in als woorden van het eeuwige leven en zeiden van Hem: "Gij hebt de woorden van het eeuwige leven". Zij worden Zijn 'discipelen', leerlingen of volgelingen genoemd. Na ongeveer anderhalf jaar rondgereisd en gepredikt te hebben, heeft Jezus persoonlijk uit deze groep jonge mannen er twaalf uitgekozen om apostelen te zijn. Hij kende hen, zoals zij zichzelf niet kenden. Hij

doorzag dat zij met hun kwaliteiten de grondleggers zouden worden van het nieuwtestamentische Koninkrijk. Met Zijn goddelijke alwetendheid wist Hij tevoren welke zonden en fouten hen aankleefden. Hij wist eveneens wat Hij van hen zou maken en wat er van hen zou worden. Zo wist Hij ook dat Judas Hem uiteindelijk verraden zou en toch verkoos Hij ook hem.

Het is niet zonder reden, dat Lukas vermeldt dat Jezus de dag voor hun verkiezing de gehele nacht in het gebed doorbracht. De keus, die gemaakt moest worden, was van groot gewicht. Er hing zoveel vanaf. De mannen die Hij zou kiezen moesten de grondleggers worden van de nieuwtestamentische gemeente. Hij stond voor een belangrijke beslissing. Zijn keus zou van immense betekenis zijn. Jezus heeft voor die keus de hulp en leiding van Zijn Vader gezocht. Hij bracht de gehele nacht door in gebed. We ontmoeten hier de ware mensheid van Jezus. En we ontmoeten Jezus hier als de Knecht van de Vader, Die gekomen was om de wil van Zijn Vader te volbrengen. Het was geen gemakkelijke keus. Het kostte Hem zeker tien uur van zware arbeid in het gebed.

Waarom heeft Jezus al die uren gebeden? Hij heeft ongetwijfeld om wijsheid gebeden, ten einde de juiste keus te maken. Naar Zijn ware mensheid heeft Hij ook om onderworpenheid gebeden aan de wil van Zijn Vader. Dit treft ons te dieper wanneer wij bedenken dat Hij de man moest verkiezen, die Hem later verraden zou. Hij moest ook daarin de wil van Zijn Vader volbrengen en niet Zijn eigen keus volgen. Geen wonder dat Jezus met die keus in het gebed heeft geworsteld.

De andere dag riep Hij Zijn discipelen tot Zich. Het waren er veel meer dan de bekende twaalf discipelen. Jezus kon tot twee maal toe zeventig van Zijn jonge volgelingen uitzenden om de komst van het Koninkrijk Gods te verkondigen en de mensen tot bekering op te roepen. Het zal dan ook een behoorlijke groep discipelen geweest zijn die Hij op die dag tot Zich riep. We lezen: *En als het dag geworden was, riep Hij Zijn discipelen tot Zich en verkoos er twaalf uit hen, die Hij ook apostelen noemde.* Luk. 6:13. Uit de groep discipelen verkoos Jezus er twaalf, die Hij de naam 'apostelen', gaf. Markus zegt, dat Hij hen verkoos *opdat zij met Hem zouden zijn.* Mark.3:14. Jezus wilde dat deze twaalf alles van nabij zouden meemaken. Zij vormen voortaan een kring, die het dichtst bij Jezus staat. Jezus had veel volgelingen, maar deze twaalf worden speciaal verkoren voor een uniek apostolisch ambt. Hij noemde hen daarom 'apostelen', dat betekent: boodschappers, gezondenen. Zij ontvingen gezag om namens Jezus te spreken.

De dag waarop Jezus Zijn twaalf discipelen verkoos was dan ook een opmerkelijke dag. Allereerst voor Jezus. Het slagen van Zijn missie zou voor een groot deel van deze mannen afhangen. Hij verkoos hen om door middel van hen de nieuwtestamentische kerk te stichten en het Evangelie de wereld in te dragen. Het was ook een bijzondere dag voor de discipelen zelf. Tot hiertoe hadden zij tot de grote groep leerlingen en volgelingen van Jezus behoord. Zij waren leerlingen van Jezus gelijk de anderen. Zij volgden Jezus, luisterden naar Zijn onderwijs en aanschouwden Zijn wonderen. Zij hadden geen aparte plaats onder de vele volgelingen van Jezus. Zij geloofden evenals de anderen dat met Jezus de beloofde Messias was verschenen. Maar nu ontvingen zij een aparte status en roeping. Het onderscheidde hen van de vele andere volgelingen van Jezus. Waren zij eerst wat onbekenden onder de velen die Jezus volgden, nu werden zij de bijzondere vertrouwelingen van Jezus.

(wordt vervolgd)

Kapelle (Zld)
ds. C. Harinck

MIJN TIJDEN IN UW HAND (II)

In het eerste artikel heeft ds J Willemsen ons laten zien hoe de Bijbel spreekt over het leven. Het maar niet om absolute eerbied voor het leven, maar wel om absolute eerbied voor de Heere Die ons dat leven schenkt en Die heel ons leven in Zijn handen houdt. Die belijdenis heeft grote consequenties.

Maar als wij niet het leven van een mens mogen beëindigen, dan mogen we ook niet proberen om het leven van een mens steeds maar weer te verlengen, als voor een ieder duidelijk is dat het leven van deze mens tot een einde is gekomen. Ook dan moeten we zeggen dat ons leven in Gods handen ligt en mogen we het einde van een leven aan de Heere overlaten. Hierbij hebben we wel te bedenken dat het beëindigen van een medische behandeling iets anders is dan het beëindigen van een leven. Als medisch gezien een behandeling zinloos is, dan is het goed om die behandeling te stoppen, omdat verder behandelen dan alleen zou betekenen dat het lijden wordt gerekt en dat het lijden wordt verzwaaard. Prof. Douma heeft gezegd: "wie een patiënt verantwoord laat sterven door in gepaste bescheidenheid zijn handen terug te trekken en geen bijzondere ingrepen meer toe

te passen, doet in zijn liefde jegens deze naaste wat God van hem vraagt". Daarom kan het heel goed zijn om terug te treden als het einde van het leven is gekomen en ook niet altijd eten of drinken te blijven opdringen. Want deze mensen sterven niet omdat ze niet meer eten en drinken, maar juist andersom: ze eten en drinken veel minder omdat ze gaan sterven. En juist dan hebben wij respectvol terug te treden. Wij treden terug, niet omdat wij buigen voor de dood, maar omdat wij buigen voor de Heere onze God, in Wiens handen het leven van ieder mens ligt. Leven en dood zijn geen zelfstandige machten, waarvoor wij ons zouden moeten neerbuigen, maar wij buigen ons neer voor Hem aan Wie alle machten zijn onderworpen. Maar als wij ons in eerbied en ontzag voor de Heere willen neerbuigen, leggen we ook alles in Zijn handen. En dan is het heel oneerbiedig als we zeggen dat we het leven van een mens moeten proberen te rekken als die mens nog niet tot geloof is gekomen en we zo nog genadetijd willen schenken. Maar ten diepste zeggen we dan tot de Heere God: Heere, U hebt nu zoveel jaar de tijd gehad om deze mens tot geloof te brengen, maar dat is nog niet gebeurd; we geven U nog enige tijd extra. Alle tijd is genadetijd en elke dag weer klinkt het tot ieder mens: zo gij Zijn stem dan heden hoort, gelooft Zijn heil- en troostrijk woord.

Leven en sterven liggen in Gods hand, en wij worden altijd weer geroepen om te buigen voor de Heere onze God en onszelf en elkaar aan Hem toe te vertrouwen, opdat wij ons geborgen mogen weten in het volbrachte werk van Jezus Christus onze Heere. Dan mogen we het ook weten en mogen we belijden dat door de dood heen voor ons het leven is bereid. Dan ook mogen we ervan getuigen dat wij door de tijden heen op weg zijn naar Gods grote toekomst, waarin er geen lijden meer zal zijn, waarin er geen dood meer zal zijn en waarin God alle eer en dank zal ontvangen.

De vragen rond het leven en het sterven van ons mensen zullen altijd moeilijke vragen blijven en we kunnen lang niet altijd antwoorden geven die in alle omstandigheden en voor ieder mens gelden. Maar juist daarom hebben we deze vragen met elkaar te overdenken terwijl we heel goed naar de Bijbel luisteren en blijven bidden om de leiding van de Heilige Geest bij alle beslissingen die we moeten nemen. We hebben ook steeds weer te bedenken dat het niet om een algemene regel gaat, maar om een beslissing voor deze mens voor het aangezicht van de Heere, de God van het leven.

Dirksland
ds. J. Willemsen

TERUGBLIK OP PASEN 2014

Lezen: Johannes 14:1-7.

DE GOEDHEID VAN JEZUS MAAKT ONS BETER!

"Het is Pasen, Het is feest, het nieuwe leven begint!" Zo ongeveer schreef Alphons Vranken. "Verlosten juicht! De Heiland leeft!" zo schreef R. Beintema. Met het Paasfeest zijn de beloften van onze Heiland werkelijkheid geworden. *Ik ben de opstanding en het leven. Geloof in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader zijn veel woningen. Ik ga heen om u plaats te bereiden. (Joh. 14)*

God is goed. Wij zijn geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft (Ef. 2:10). God is goed. Het zou natuurlijk dwaasheid zijn om dit te verloochenen. De Psalmist verklaart dat de dwaas zegt in zijn hart: "Daar is geen God". Hij zegt ook dat er geen mens is die enig goed doet. (Psalm 14:1; 53:3). Geen God en geen goed. Ik denk niet dat er veel mensen zijn die er hier met mee eens zijn. Zij vinden dit dwaasheid en dom. Ik doe immers goed. Ik ben immers goed. En daarmee is het verhaal uit. Ik ben niet dom. Ik zou haast zeggen Ik ben god en goed.

Schrijft iemand, "Als je vijftientwintig jaar van je leven exclusief wijdt aan de studie van de domheid, dan ben je niet goed snik." {Matthijs van Boxsel, in: NRC Handelsblad (2006)} Wel, niet goed ----? Soms voel je je niet zo goed om welke reden dan ook. Ik ook niet. Daarom heb ik in mijn domheid maar een afspraak gemaakt met mijn huisarts. Het staat nu in mijn agenda. Ik ben er wel eens eerder geweest. U weet het immers wel: de ouderdom komt met gebreken.

Waar de dokter zijn praktijk uitvoert is een soort gezondheidscentrum met secretaresses, verpleegsters en vijf dokters. Ze hebben alle vijf twee tot drie kamertjes zodat de dokter niet hoeft te wachten op de volgende patiënt. Het is net een lopende band die geruisloos de patiënten ontvangt, behandelt en naar huis stuurt. Je gegevens staan op een screen van een computer zodat de dokter zonder vragen je kan vragen wat er aan de hand is. De eerste vraag die je in je kamertje hoort van een van de vijf dokters is, "Hoe gaat het met u?" En meestal krijg je te horen: "Goed!"

Ik vraag me dan af, of je als je je goed voelt dan niet beter hoeft te worden. Je bent het al, of je bent niet goed. Ik vraag me ook af, wat doet die man bij de dokter?

GEEF MIJ UITZICHT

*Geef mij uitzicht
leer mij leven
naar Uw ruimte toe.*

*Ik ben het duister
van de wereld
meer dan moe.*

*Geef mij uitzicht
neem de wolken,
veeg ze met Uw hand.*

*Opent U zo voor
mijn ogen
het Beloofde Land.*

*Troostend glijdt het
morgengloren
uit de zwarte nacht.*

*Want er wordt nieuw
licht geboren
wie het biddend wacht.*

*Wim Plomp uit " ZINGEN IN DE MORGEN ",
uitg Elisabethbode, Ruurlo, 1998.*

Nu ben ik aan de beurt: "Dominee, hoe gaat het met u"? Ja, wat zal ik zeggen? Oh, goed!
Daar zit ik dan met mijn mond vol tanden. Zal hij zeggen: "Goed, ik zal u even onderzoeken"? Wat moet je doen? Ik voel me goed vandaag, daarom ben ik goed? Pluk een roos, zet hem op je hoed dan ben je morgen weer goed. Wie wil slecht nieuws horen, speciaal niet over je zelf. Stelt u zich eens voor dat de dokter zegt: "Meneer, u hebt uzelf bedrogen. U ben er slecht aan toe dan ----. U zou er gewoon van schrikken.

Maar zo gaat het wel in het leven. Wij zijn gewend en verwend met alles wat we hebben. Ik voel me goed, ik doe goed en daarom ben ik goed. Daar behoef je gelukkig niet meer aan te twijfelen. Wij schrikken er van als we ander nieuws krijgen. Daarom heb ik een kleine vraag. Als alles zo goed is en wij zo goed zijn, waarom is er dan zo veel narigheid in de wereld, ja ook onder de christenen? Als er een god is, zou hij dan niet al die verschrikkelijke voorspellingen van de Verenigde Naties over de klimaat veranderingen, die vloed en droogten veroorzaken kunnen voorkomen? Het Algemeen Dagblad

zegt dat een krachtige El Nino er zal voor zorgen dat er extreem weer in het najaar zal komen, aardverschuiving en aardbevingen, en daar mee nog de wetteloosheid, de zedeloosheid, de oorlogen, het verlies van verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid in het gezin, in de maatschappij, in de regering, in de kerk, en de rest van je noemt het maar op. Zou God dat kunnen voorkomen?

U slaat de spijker op de kop. Natuurlijk kan God het voorkomen maar waarom zou Hij?

In de eerste plaats vertellen de dagelijkse natuurlijke en onnatuurlijke rampen dat er iets heel erg fout is met deze wereld. Het ligt voor de hand dat de wereld is geschapen door iemand die goed is.

Kijk maar naar de zon die schijnt, naar de prachtige kleuren van vissen, vogels en bloemen. Denk eens even na hoe ingewikkeld wij in elkaar zitten. Die iemand is God die na de schepping van de wereld, het heelal en de mensheid zei: " Het is zeer goed (Gen.1:31)" Volgens velen een God die niet bestaat. Hoe bestaat het? Nu kunnen we gemakkelijk protesteren en zeggen : Waarom doet God er niets aan? , maar in feite wijzen de narigheden met hun vingers naar ons. De mens koos en blijft kiezen om tegen God in te gaan en te leven volgens zijn eigen eigenwijze egoïstische verlangens. Wij hebben Gods wil, naam en schepping goed verknoeid met het gevolg dat de gehele natuur over hoop ligt.

Hoe kan dat allemaal recht en terecht komen? We moeten er mee instemmen dat de dwaas die zegt dat er geen God is zal sterven door gebrek aan verstand (Spr. 10:21) en gebrek aan geloof want wie in de Zoon van God gelooft heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon (Jezus) ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem (Joh.3:36). Wij zijn de oorzaak van de ellende in de wereld.

Daarom zeggen wij met Jezus dat enkel en alleen God goed is (Mt. 19:17).

Dat de Heere voor ons een schuilplaats is in tijden van leed, onrust, verdriet en angst (Nahum 1:7). Dat is dan ook de reden dat als wij aan Jezus behoren kunnen zingen:

maar de Heer' zal uitkomst geven, Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt.

'k Zal in dit vertrouwen leven, en dat melden in mijn lied;

'k Zal Zijn lof zelfs in den nacht zingen, daar ik Hem verwacht;

En mijn hart, wat mij moog' treffen, tot den God mijns levens heffen.(Ps. 42 :5).

Ja, we zien de dood wel met al de rampen die de kop van de krant versieren.

Het is een wonder dat die goede God de aarde nog niet heeft vernietigd. Weet u, het gaat hier om. God laat het door ons veroorzaakte onheil en de narigheid toe om de mens nog de gelegenheid te geven om zich te bekeren van hun kwaad. Jezus is het antwoord op onze problemen; Hij is niet de oorzaak. Hij heeft ons verlost van alle kwaad, inclusief de dood. Jezus is gestorven ook voor jou, en is opgestaan van de dood zodat door geloof in Hem wij niet worden veroordeeld, niet verloren gaan maar het eeuwige leven hebben.

Nogmaals, Christus heeft ons beloofd dat Hij alles nieuw zal maken. Wel, Jezus is opgestaan uit de dood en wij met Hem als we Hem als persoonlijke Verlosser en Heiland kennen. Onze God leeft. Hij is niet dood. Onze God is goed. Wij waren dwazen maar door de gave van het geloof mogen wij aan een levende Christus toebehoren.

Tot slot een vraag: Wat zijn die goede werken die God tevoren voor ons heeft bereid? Micha 6:8 zegt: Hij heeft u bekend gemaakt was goed is en wat de Heere van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God. Hoe gaat het met u? Het hoge woord is er uit: Goed! Jezus heeft mij beter gemaakt.

Canada
Rev Wieger de Jong

ZONDAGMORGEN

*De dagen zijn wat wij ze maken
maar nu heeft God een dag gemaakt
die door geen menselijk verzaken
bedorven en verduisterd raakt*

*hoor in de stille zondagmorgen
't gelui der klokken in het rond
dat ons de rust van het verborgen
zijn in Gods grote werk verkondt.*

*de lichtste dag is aangebroken
gij werkers weners komt en ziet
Gods bloemen zijn vandaag ontloken
zij dorren door uw handen niet
wees in uw vreugdekleed gestoken
dan heden zangers van Zijn lied.*

*Nel Veerman uit "NACHT EN DAG",
uitg Boekencentrum, Den Haag, 1980.*

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Harderwijk
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand
(10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting
"Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abonnementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abonnementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

ONZE FINANCIEN

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

In de afgelopen periode ontvingen wij van onze lezers(essen)een bedrag van € 20.-

Als bijdrage in de kosten van de drukkerij en de verzending van ons blad is aan giften van diaconieën en kerken ontvangen € 2.050, -. Voor ons leeturfonds is door de diaconieën een collecte gehouden met een opbrengst van € 575.-. (Kan ik nog even de naam doorkrijgen van de diaconie, die deze collecte op zondag 23 maart jl. heeft gehouden. Email: info@krachtnaarkruis.nl)

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad vinden onder de website- naam www.krachtnaarkruis.nl. Adreswijzigingen en de opgave van nieuwe abonnementen kunnen ook via de website worden doorgegeven.

Den Haag, 22 mei 2014.

Enno de Jong
penningmeester.

MEDITATIE

*..., hoeveel te meer
zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven
dengenen, die Hem bidden?*

Lukas 11:13b

Soms kunnen kinderen niet slapen. Vanwege de spanning. Ze worden morgen jarig. Hun hart is vervuld met wat voor cadeaus ze zullen ontvangen.

Het Pinksterfeest wordt wel eens genoemd de verjaardag van de kerk. Op een verjaarsdag krijg je in de regel een cadeau. Wat is dan het cadeau dat de kerk krijgt op het Pinksterfeest? Het grootste cadeau, de grootste gave, de noodzakelijkste, de belangrijkste, de duurste, de kostbaarste, de gave van de hemelse Vader, verworven door Jezus Christus, namelijk de Heilige Geest.

Is die Geest dan zo belangrijk? Ja, want wat is een mens zonder die Geest. Dan zijn we niets. Van nature liggen we immers in het dal vol dore doodsbeenderen. Zonder leven; dood in zonde en misdaden. Van ons uit is het uitzichtloos en hopeloos. Nooit kunnen we ons oprichten uit onze geestelijke doodstaat. Zeg nu niet: dat doe ik niet. Want het zit in ons om het op allerlei manier te proberen.

Het valt ook niet mee om te leren dat het aan onze kant geheel en al vastzit.

Daarom is één ding is nodig: de gave van de Heilige Geest. De Geest is de derde Persoon van de Drie-enige God. Geen kracht, maar Zelf óók God. Als God is Hij almachtig en onwederstandelijk. Hij gaat alle macht en kracht te boven. Niets kan Hem evenaren en tegenstaan. Hij grijpt een dood mens aan en maakt hem levend. Hij wederbaart zeggen we. Hij doet doden horen de stem van de levende God. Hij doet doden opstaan uit de dood en brengt ze tot leven. Hij leidt in alle waarheid: de waarheid over onszelf, de waarheid omtrent God, de waarheid omtrent Jezus Christus. Hij overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. Hij maakt plaats voor de Zaligmaker, de Borg, de Middelaar. Hij werkt het ware geloof dat de Heere Jezus toe-eigent. Hij maakt een mens van vleselijk tot geestelijk. Hij grijpt het vlees aan, herschept en herstelt. Hij maakt die mens weer tot beeld van

God: profeet, priester en koning. Een Godhater wordt weer Godlover!

Wie zou die gave niet begeren? U zegt: die gave krijgen alleen de uitverkorenen. O zeker, niet één meer en niet één minder. Echter, de verborgen dingen zijn voor de Heere, onze God. De Heere Jezus Zelf betuigt dat de Geest wordt gegeven aan bidders, zo zegt onze tekst.

Zo was het op de Pinksterdag. Die honderdtwintig waren die tien dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren bijeen in bidden en smeken. De hemel zelf bevestigde het dat de Heilige Geest aan bidders wordt gegeven.

Ook moet u achtgeven op die woorden die de Heere Jezus spreekt: "hoeveel te meer". De Heere Jezus sprak van iemand die midden in de nacht klopte op de deur van het huis van zijn vriend en vroeg om een brood. Ook sprak Hij van een zoon die zijn vader vroeg om een ei. Zowel die vriend als die vader voldeed aan het verzoek. Al is het middernacht – men stuurt een vriend niet weg. En een vader geeft niet een slang in plaats van een ei. Ondanks, zo spreekt de Heere Jezus, dat wij boos en verdorven zijn, zó handelen we niet met een vriend en ook niet met ons kind.

Nu, zo veel te meer geeft de hemelse Vader aan bidders de Heilige Geest!

INHOUDSOPGAVE

In dit nummer heb ik de meditatie nav het Pinksterfeest geschreven, vervolg ik ook de serie over De Ziekentroost en is mevrouw Willeke Breederveld weer present met haar rubriek "Draagt elkanders lasten en de puzzelrubriek". Daarna treft u een tweede artikel aan van ds C Harinck over de 12 apostelen, start ds J Van Amstel een artikelenserie over het belangrijke onderwerp "de zekerheid van het geloof" en begint ds C Bos zijn artikel over de pijnlijke problematiek voor ouders die moeten verwerken dat hun kinderen gaan scheiden.

Alle lezers wens ik de Pinksterzegen toe,
ds. J. Oosterbroek eindredacteur.

*Kom Heilige Geest, kom in ons wonen.
Kom en volvoer in ons uw plan.
Laat ons met uw liefde overstromen.
En leer ons zingen uw genadezang.
Dan zal uw lied door de wereld klinken.
Dan zal uw lofzang overstemmen alle pijn.
Dan zullen alle tranen in de zeeën zinken.
En zal elk mens bij de Verlosser mogen zijn.*

*Kom Heilige Geest, en doe ons leren.
te leven naar uw wil, te doen wat U ons
zegt.
Geef ons een open hart dat zich tot u wil
keren.
Waarin uw liefde aan ons is uitgelegd.
Doe ons wandelen op gebaande wegen.
En wijst U ons de weg naar boven maar.
Dan komen allen eens uw grootheid tegen.
Dan pas is het leven hier op aarde klaar.*

Toch nog een tegenwerping? Ja, maar je moet eerst een echte bidder geworden zijn! Zegt de Heere Jezus dat hier? Pas toch op voor inlegkunde. Bedenk toch dat het een levenskwestie is. Zonder de Geest blijven we in de dood, en reizen we naar de eeuwige dood. Gaat u nu op de knieën? Legt u nu de vinger bij dit woord van de Heere Jezus met de bede: „Och Heere, och schonkt Gij mij de hulp van Uwe Geest”? Nooit kan Hij van Zijn woord af. Hij geeft het meest kostelijke geschenk. Het geschenk dat God Zijn Zoon en de Zoon Zijn eigen leven heeft gekost. Het geschenk dat de Heere Jezus Zijn bloed, Zijn leven heeft gekost. Door dat geschenk leven is waarlijk leven, eeuwig leven. Hij geeft die wens aan allen die Hem vrezen. Hun bede heeft Hij nimmer afgewezen.

U zou de eerste zijn die afgewezen werd en daar geloof ik niets van!

Ds. J. Oosterbroek
Harderwijk

*Beter is zwakheid die ons verootmoedigt,
dan kracht die ons verhovaardigt.*

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (59)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van het hier volgende gedeelte uit De Ziekentroost: *“En voor deze grote liefde van Christus behoren wij Hem weder lief te hebben en dankbaar te zijn met goede werken, en in Hem waarachtig geloven, dat Hij ons deze schone weldaden geschonken heeft. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en een Beloner is dergenen die Hem zoeken – Hebr 11: 6. Want de rechtvaardige zal uit het geloof leven – Hab 2: 4 en Rom 1: 17”.*

Jezus Uw verzoenend sterven blijft het rustpunt van mijn hart. Met die belijdenis heb ik de vorige aflevering afgesloten. Christus is de enige Remedie en Hij is door God aangesteld als het medicijn tegen onze dodelijke kwaal. Wanneer Gods kind op Hem mag zien, dan mag hij weten, dat hij volkomen vergeving van de zonde heeft ontvangen. Al klaagt zijn geweten hem aan, dat hij tegen alle geboden van God zwaar gezondigd heeft en geen daarvan gehouden heeft – zondag 23 Heidelbergse Catechismus – dan zijn hem om Christus’ wil, zonder enige verdienste van onze kant, alleen uit louter genade de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus geschonken en toegerekend, als had ik nooit enige zonde gekend noch gedaan; ja als had ik zelf in eigen persoon al de gehoorzaamheid volbracht die Christus voor mij volbracht heeft.

Maar deze heerlijke wetenschap maakt van Gods kinderen niet tot zorgeloze mensen die zeggen: Christus heeft voor ons voldaan; laten we naar de kermis gaan.

Christus liefde, Gods liefde brengt tot wederliefde. Wie zich in Christus gereinigt weet van alle zonden en ongerechtigheid, zal ook begeren heilig, in overeenstemming met Gods wil, te leven.

In de Ziekentroost wordt nu Hebr 11: 6 geciteerd – zie boven. Het komt dus opnieuw op het geloof aan. In het bekende hoofdstuk 11 van de Hebreeënbrieff onderstreept de schrijver dat in bijna elk vers. Het gaat daar immers om de geloofsgetuigen. De schrijver laat ons de beelden-galerij van de gelovigen zien: Abel, Henoch, Noach, Abraham en vele anderen uit het Oude

Testament. Ze hebben allen geleefd door het geloof. Als de schrijver dan over Henoch gesproken heeft, onderbreekt hij even en zegt hij: *"Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven dat Hij is, een Beloner is, dergenen die Hem zoeken"*

Het geloof is dus voor Gods kinderen hun levenskracht. *Want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.* Dat woord uit Habakuk is gesproken in een van de grootste crises in Israëls volksbestaan. Alleen door het geloof is het mogelijk om staande te blijven. Leest u het ontroerende getuigenis van Habakuk er maar op na in Habakuk 3: 17 – 19.

Diezelfde boodschap haalt Paulus aan in Romeinen 1: 17: *"Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven".* Voor die boodschap staat hij; daar schaamt hij zich niet voor. Dat Evangelie is een kracht Gods tot zaligheid voor een ieder die gelooft!

De apostel kan dus niet anders dan roemen in Christus en in de door Hem aangebrachte gerechtigheid. Daarin alleen kan hij roemen! Waar is dan de roem? *Hij is uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs. Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet (Rom. 3 : 27 en 28).*

Voor ons allen blijft dit de belijdenis:
Alle roem is uitgesloten.
Onverdiende zaligheden,
Heb ik van mijn God genoten.
IK ROEM IN VRIJE GUNST ALLEEN!

Harderwijk
ds. J. Oosterbroek

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,
Hemelvaart is voor de discipelen niet makkelijk geweest. Hun Meester was na Zijn opstanding verschillende malen aan hen verschenen en ze wisten het zeker: Hun Meester leeft, de dood is overwonnen. Jezus is de Redder van de wereld! En dan toch dat afscheid.
Maar de Heiland weet wat Hij doet! Hij zendt hun de Trooster met Pinksteren. Geweldig! De discipelen ervaren in hun hart de werkelijke aanwezigheid van de Heilige Geest, ze mogen er mee vervuld zijn. Zo vervuld dat ze mogen uitdelen aan de wereld. Beste lezer, laat u ook

vullen met de Geest der waarheid en deel als het kan ook uit van de liefde die u ontvangen hebt! "De HEERE zegene u, en behoeft u! De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten, en zij u genadig! De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u, en geve u vrede!" (Numeri 6: 24-26)

*Geest des Heeren, kom van boven!
Laaf met uw genadegoed
alle zielen, die geloven,
doe ze blaken van uw gloed!
Op het blinken uwer stralen
buigt zich d' aard voor Jezus neer,
zaam'len zich van heind' en veer,
alle tongen, alle talen.
Halleluja, U zij d' eer,
U zij d' eer, halleluja!*

*Heilig licht en Gids ten leven,
breng ons door het Woord te zaam!
Leer ons God ons harte geven
met de lieve Vadersnaam!
Maak ons vrij van alle dwaling,
vrij van alle fabelleer,
trouw aan Christus, onze Heer',
tot onz' uiterst' ademhaling!
Halleluja, U zij d' eer,
U zij d' eer, halleluja!*

Gezang 76: 1-2 uit de Hervormde
Bundel 1938

Verjaardagskalender

In de maand juni zijn geen verjaardagen bij ons bekend. Kent u iemand die voor deze rubriek in aanmerking komt dan kunt u zijn of haar adres aan mij doorgeven!

11 juli hoopt Mevr. V. Visserman-Boes haar verjaardag te vieren. Haar adres is: 'Hof van Smeden', Kamer 323, 8301 XG Emmeloord

Brievenbus

U kunt de hier genoemde mensen verblijden met een kaartje:

Carla Thoen, Fresiastraat 1, 2685 XJ Poeldijk
Mestje Wijnja Dijkstra, De Cingel 26, 8618 NK Oosthem

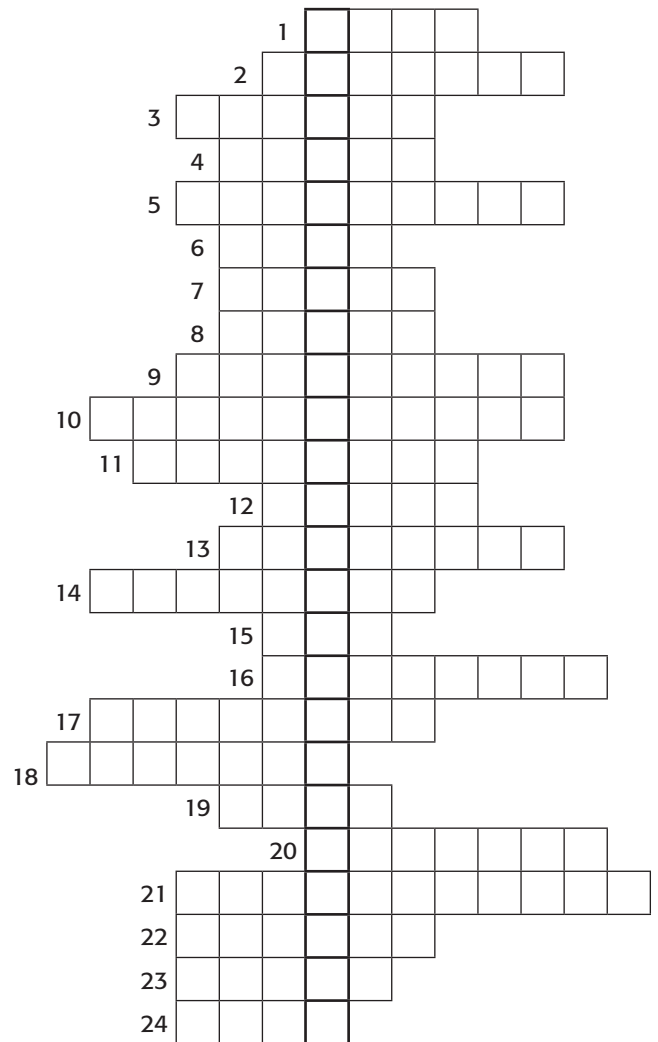

Puzzelhoek

Voor u ligt weer een puzzel. U moet de woorden opzoeken, invullen en in het dikomlijnde

gedeelte leest u van boven naar beneden de oplossing. Die kunt u naar mij opsturen. Alle antwoorden zijn te vinden in de eerste twee hoofdstukken van Handelingen. Al de antwoorden staan erin, al moet u misschien wel even zoeken....succes ermee! U kunt de oplossing insturen tot 30 juni.

1. Waarop leken de verdeelde tongen die op de discipelen waren?
2. "Bekeert u, en een iegelijk van u worde
3. Wie hield een toespraak op de eerste Pinksterdag?
4. Wie is niet opgevaren in de hemelen?
5. In welke stad bleven de discipelen samen?
6. Wat onttrok Jezus aan het oog van Zijn leerlingen?
7. Wie is de broer van Jakobus?
8. Waaruit kwam haastig een geluid?
9. Waar bleven de discipelen in Jerusalem samen?
10. Hoever ligt de Olijfberg bij Jerusalem vandaan?
11. Andere naam voor de akker des bloeds.
12. Op welk uur werden de discipelen beticht van dronkenschap
13. Wie doopte met water
14. Uit welke gebied kwam Jezus?
15. Welke kleur kleding droegen de hemelse boodschappers?
16. Op welke berg is Jezus ten hemel gevaren?
17. Wie is in plaats van Judas Apostel geworden?
18. Hoeveel dagen heeft Jezus zich levend vertoond?
19. Welke profeet zei: "uw ouden zullen dromen dromen"?
20. Waar kwamen de discipelen vandaan?
21. Hoeveel mensen werden op de eerste Pinksterdag bekeerd?
22. Bij welke plaats liggen de delen van Libye?
23. Door Wie konden de discipelen andere talen spreken?
24. Waarin waren de eerste bekeerden verslagen?

De oplossing van de puzzel uit het mei-nummer is: Getuigen van de Heere.

Vriendelijke groeten van:

Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

DE TWAALVEN (II)

Apostelen

Waarom verkoos Jezus twaalf apostelen? Waarom geen acht of vier en twintig? Het getal twaalf had voor de Jood een bijzondere betekenis.

Het was een getal vol van symboliek. Het herinnerde hen aan de twaalf zonen van Jakob en de twaalf stammen van Israël.

De betekenis van het getal twaalf zou onmiddellijk voor iedere Jood duidelijk zijn. Jezus wilde daarmee zeggen, dat Hij de Messias was en

*Het geloof is geen daad
waardoor men iets verdient,
maar een toestand
waarin men iets ontvangt.*
Nic.Beets

het beloofde rijk gekomen was. Hij maakte door de aanstelling van twaalf apostelen duidelijk, dat een nieuw tijdperk was aangebroken. Waar de twaalf zonen van Jakob het oude Israël vertegenwoordigen, vertegenwoordigden de twaalf apostelen een nieuw Israël uit Jood en heiden. Zij zouden de vertegenwoordigers worden van het Israël van God, bestaande uit mensen die werkelijk in de voetstappen van Abraham wandelen en in Christus zouden geloven als de van God gezonden Messias. Jezus maakte Zelf die connectie met het oude Israël van de twaalf stammen en het nieuwe Israël van de twaalf apostelen. Hij sprak tot Zijn discipelen: "En Ik verordineer u het Koninkrijk, gelijkewijs Mijn Vader dat Mij verordineerd heeft. Opdat gij eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk en zit op tronen, oordelende de twaalf geslachten van Israël" Luk. 22: 29, 30.

Het was vanaf het moment van hun verkiezing door Jezus duidelijk dat deze twaalf mannen waren voorbestemd om in de plaats te staan van de hoofden van de twaalf stammen van Israël. Zij waren het levende bewijs dat Jezus gereed stond een Koninkrijk te stichten dat geheel verschillend was van het politieke en aardse koninkrijk dat de meeste Israëlieten verwachtten.

Het zou geen koninkrijk worden met machtige en beroemde politieke of godsdienstige leiders, maar een geestelijk koninkrijk met twaalf eenvoudige mannen als leiders.

Tegelijk maakte Jezus duidelijk dat deze twaalf meer dan gewone mensen waren. Hij noemde hen met de naam 'apostelen'. Het is een naam die afgeleid is van het Griekse 'apostello', dat 'uitgezonden' betekent. De apostelen waren 'uitgezonden'. Het heeft echter meer in zich dan te wijzen op mensen die uitgezonden zijn. Het woord 'apostel' heeft in zich de betekenis van: een gezant, een ambassadeur, een boodschapper van een vorst, die uitgezonden is als de vertegenwoordiger van die vorst. In het Aramees, de taal die Jezus sprak, is dat nog duidelijker geweest. Het woord 'shaliah', dat in onze taal vertaald is met apostel, betekent in de Aramese taal en cultuur een persoon, die handelt en spreekt namens zijn vorst. Hij sprak en handelde namens degenen die hem had gezonden.

Hij werd met hetzelfde respect behandeld als de koning zelf en bezat hetzelfde gezag als zijn vorst. Hij bracht vooral nooit zijn eigen boodschap, maar altijd de boodschap van de koning die hem had gezonden en hij zocht nooit zijn eigen belang, maar altijd het belang van zijn vorst.

Het ambt van de 'apostel' of 'shaliah' was onder Israël bekend. De 'apostel' werd door het

Sanhedrin uitgezonden om godsdienstige onenigheden op te lossen en in zaken van discussie namens het Sanhedrin te spreken. Zo had Saulus van Tarsen brieven en volmachten van de hogepriester om de christenen te Damascus gebonden naar Jeruzalem te brengen.

Sommige voorname rabbijnen hadden hun eigen shaliah of apostel. Zij handelden met het gezag van hun meester. Zo lezen we in de Joodse Mishnah: 'De shaliah, die door een man gezonden wordt, is als de man zelf'. Het ambt apostel was onder de Joden dus wel bekend.

Toen Jezus dan ook twaalf van Zijn discipelen tot apostel aanstelde, wilde Hij daarmee zeggen dat deze twaalf Hem zouden vertegenwoordigen en in Zijn Naam zouden spreken en handelen.

Zij waren Zijn vertegenwoordigers. Zij brachten Zijn boodschap en spraken en handelden namens Hem.

Jezus verkoos twaalf apostelen. Vanaf het begin is dit getal betekenisvol geweest. Zij stonden op de schouders van de twaalf stamoudsten van Israël. De discipelen hebben dit ook altijd vastgehouden.

Hun getal moest een twaalfstal zijn. Lukas vertelt in het boek van de Handelingen van de apostelen hoe belangrijk het getal twaalf voor de discipelen van Jezus was. Toen Judas was weggefallen, kozen zij na Jezus' hemelvaart Matthias om de lege plaats op te vullen. Het getal twaalf was toen weer compleet.

De vraag naar de plaats van de apostel Paulus heeft velen reeds bezig gehouden. Sommigen hebben gesteld, dat Petrus te voorbarig was om na de hemelvaart de lege plaats van Judas aan te vullen. Indien hij gewacht had, zo stellen zij, had God Zelf de opengevallen plaats vervuld met de bekering en roeping tot het apostelschap van Saulus van Tarsen. Dit kunnen we op grond van de Schrift echter niet zeggen. We lezen namelijk dat zij de Heere hebben aangeroepen voordat er tussen Matthias en Justus gekozen is. Zij hebben de verheerlijkte Christus gevraagd om Zelf iemand aan te wijzen. En zij hebben niet gehandeld zonder de leiding van de Heilige Geest. Jezus had op de Paasdag op deze discipelen geblazen en gezegd: *Ontvangt de Heilige Geest*. Joh. 20:22. We mogen hen zo maar niet veroordelen als mensen die niet op God konden wachten en eigenmachtig de plaats van Judas hebben ingevuld. Maar doorslagge-

Gods wegen zijn duister, maar het duister ligt slechts in onze ogen; niet op Zijn wegen.

vend is vooral, dat Paulus een apostel is geweest met een bijzonder ambt. Hij was *apostel der heidenen* Rom. 11:13; 1 Tim. 2:7 en 2 Tim. 1:11. Het apostelschap van Paulus berust op een unieke roeping tot een unieke taak. Hij was een apostel en had dezelfde volmacht en autoriteit als de twaalven. Zijn apostelschap is ook door de twaalven erkend. Petrus noemt hem nadrukkelijk een "medebroeder" van de twaalven. (2 Petr. 3:15). Maar hij behoorde niet tot de twaalven. Hij behoorde niet tot de kring, die Jezus tijdens Zijn aardse arbeid heeft omringd. Hij was een *ontijdig geboren* apostel. (1 Kor. 15:8). Een apostel der heidenen.

(wordt vervolgd)

Kapelle (Zld)
ds. C. Harinck

ZEKER WETEN (I)

Er zijn dingen waarvan je niet zeker kunt zijn. Je weet niet hoe lang je zult leven. Je weet niet of je gezond zult blijven. Zo kun je onzeker zijn of je beter zult worden als je ziek bent. Er is zoveel onzekerheid in het leven. Dat kan onrustig en zelfs angstig maken. Je weet het maar nooit! Daartegenover weet je zeker dat je eens sterven moet, tenzij de Heere Jezus eerder wederkomt. Je weet zeker dat Hij komt. Je weet zeker dat er dan een nieuwe aarde komt. Je weet zeker dat wanneer je in Hem gelooft, in de hemel komt en dat je ook bij Zijn wederkomst op de nieuwe aarde zult mogen leven. Je weet ook zeker dat wie niet gelooft, verloren is en verloren gaat. Want je weet zeker dat het Woord van God waar is. Zo geeft God veel zekerheid op deze aarde. We kunnen van harte belijden: zeker weten. En daarom: vast vertrouwen.

Maar weten we ook zeker dat we zelf zalig zijn en zalig zullen worden? Kennen we de zekerheid van het geloof? Of twijfelen wel wat onszelf betreft aan ons geloof? Sommigen zijn er van overtuigd dat het met hen goed zit voor eeuwig. Anderen, misschien uzelf wel, weten dit niet zo zeker. Als ze anderen horen getuigen en horen spreken over het voor eeuwig zeker zijn dat zij deel hebben aan het heil dat Christus verworven heeft, kunnen zij daar jaloers op worden. Als ik zover was, denken ze, wat zou ik blij zijn. Dan zou ik rust en vrede hebben. Als ik eerlijk ben, zo hoor ik zeggen, dan ontbreekt mij nog de zekerheid van het geloof. Daarom is het van belang dat we samen eens

nadenken over de zekerheid van het geloof. Niet in die zin dat we alles keurig op een rijtje krijgen, maar wel dat we er persoonlijk deel aan hebben. Daarom volgen een aantal bijdragen over deze geloofszekerheid.

Verlangen naar zekerheid

Niet alleen onder ouderen is dit verlangen er. Ook onder jongeren komen we dit verlangen tegen. Tenminste wanneer we een gesprek van hart tot hart hebben.

Daaruit merken we dat jongeren het doen van belijdenis uitstellen, omdat ze niet zeker weten dat het goed met hen zit. Soms denken ze dat het zeker zijn niet voor hen weggelegd is. Ze twijfelen. Of aan het Woord van God of aan hun eigen geloof. Dit komt niet alleen voor bij jongeren. Ook vele ouders en ouderen twijfelen aan een en ander. Meer mensen dan we denken zouden wel willen weten of hun geloof echt is. Ze verlangen ernaar om zeker te zijn van hun zaligheid.

Veelal, ook vanwege de strikken van de satan, zijn ze (teveel) met zichzelf bezig. Eindeloos kijken ze naar zichzelf en worden dan moedeloos. In ieder geval onzeker.

Want wie ben je zelf? Je komt, als je eerlijk bent, jezelf tegen in allerlei tekorten. Je valt jezelf tegen. Je bent, eerlijk gezegd, niet zo'n beste. Want wat gaat er allemaal door je heen? Er zijn zoveel slechte gedachten, waarvan gelukkig anderen niets weten. Maar het plaagt je wel dat je zo in elkaar steekt. Je kunt er hopeloos van worden, vooral wanneer je uren wakker ligt en

HEMELVAART

Een wolk
omhelst
de Mensenzoon
en neemt Hem mee
naar d'hoogste Troon

De Vader die
begroet Zijn Zoon
en plaatst Hem naast zich
op de Troon.

Stort uit Zijn geest
over de aard
zo blijft Zijn woord
voorgoed bewaard
© Cobie Verheij - de Peuter
(2002)

je tot de ontdekking komt dat er niets goeds in je hart zit.

Als ik echt zo geloven, zou ik dan dit kunnen denken? Dan zou ik toch een ander mens moeten zijn?

We kunnen ernaar verlangen om een nieuw, gelovig mens te zijn. Nu lijkt dit onbereikbaar. Ik ben er te slecht voor om een echte gelovige te zijn. Ik mis het ware geloof en ook mis ik de zekerheid van het geloof. Als ik anderen hoor, zou ik ook zo willen zijn. Maar nu zie ik het niet zitten. Zo komen we tot de conclusie dat het meest wezenlijke ons ontbreekt. Had ik het echte geloof maar en wist ik het maar dat ik oprecht geloof. Ik twijfel voortdurend.

Zeker zijn van het heil in Christus lijkt onbereikbaar. En als je dan je karakter tegen hebt, omdat je aan alles twijfelt. Je bent zo onzeker in elk opzicht. Heb ik de deur goed gesloten? De kraan goed dichtgedraaid? Neem ik wel de goede beslissingen? Anderen lijken zo stabiel en gaan zeker op hun doel af, maar ik...?

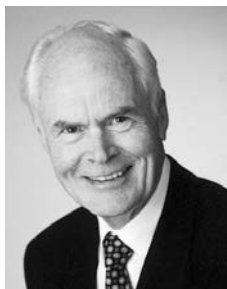
En als je in een omgeving woont waar weinig zekerheid van het geloof is, zou ik dan ooit zover kunnen komen, vraag je je dan af. Vooral als er een 'afhoudende' prediking wordt gehouden, en het vrijwel voor iedereen onmogelijk lijkt om zalig te worden. Want dan moet je eerst dit beleven en dát hebben, wil het echt zijn, waar blijf je dan? Bovendien, als in je eigen familie de zekerheid van het geloof vrijwel geheel ontbreekt, zou jij zelf dan ooit zover komen dat je kunt zingen: *ik weet het vast*.

Zo zijn er talloze belemmeringen om dit de begeerde zekerheid te komen.

En toch, als het goed is, verlang je intens naar de zekerheid en kun je bij tijden hartelijk meezingen: *'t hijgend hert, der hart ontkomen, schreeuwt niet sterker naar 't genot van de frisse waterstromen, dan mijn ziel verlangt naar God...*

Hoe komen we verder? Daarover gaat het een volgende keer.

Ede
J. Van Amstel

ZORG VAN OUDERS OM EEN GESCEIDEN KIND

'Wilt u koffie en wat gebruikt u erin?', vroeg de vrouw waarbij ik die morgen op bezoek was. 'Ja, hoe is het mogelijk? Je ziet het wel een poos van tevoren aankomen, maar je hoopt toch dat het tussen die twee nog goedkomt', ging de vrouw verder terwijl ze de koffie inschonk.

Haar man bevestigde haar woorden: 'We hadden zoveel vreugde van onze getrouwde kinderen en kleinkinderen, dat wordt nu allemaal anders. De kleinkinderen zullen we niet zo vaak meer zien. Het is voor het huwelijksleven een nare cultuur waarin we leven, wij als ouderen kunnen daarin niet meer zo goed mee. Scheiden is in en aan de lopende band, het komt in de beste gezinnen voor en heeft met allerlei achtergronden te maken. Maar je weet niet goed hoe je hiermee om moet gaan als je het zelf treft.' Als pastor had ik dit gesprek met verdriete ouders waarvan een kind gescheiden is. Hoe kunnen wij deze ouders verder helpen?

In het gesprek hadden we het die morgen gehad over hoe het met de gezondheid van het echtpaar ging, de dingen vanuit het gewone leven en over hun betrokkenheid op de kerk en gemeente. Uit dit gesprek bleek de moeite en de zorg die er bij ouders leven om hun kinderen. Ouders zijn betrokken bij de scheiding van hun kinderen, ze hebben verdriet over wat er met hun dochter of zoon is gebeurd. Hun scheiding hebben zij van begin tot het eind meegemaakt, met al de problemen die er vooraf en daarna zich voordeden. Vaak zijn ouders verontwaardigd over wat hun kind door de ex-partner is aangedaan en hebben zij zorg over de kleinkinderen die in de meeste gevallen tussen wal en schip raken.

Verskil in beleving

In een pijnlijke periode waar een scheiding in het gezinsleven zich voordoet, ervaren ouders het leed van hun kind anders dan het kind dat de scheiding ondervindt. Voor ouders gaat een scheiding van hun kind gepaard met het kwijtraken van een persoon, de partner van hun zoon of dochter, waar ze van tevoren hun vertrouwen in hadden gesteld. Deze gedachte tussen winst en verlies is bij elke ouder aanwezig in verschillende levensomstandigheden. Hoewel het verlieselement soms heel stevig meesprekt in hun ervaring; anders dan aan het begin van hun leven, toen was het winstelement sterk aanwezig. Want, ook het verlies van hun eigen leven komt steeds meer in het zicht. Dat merk je in het gesprek. Ouders vertellen graag over hun kinderen en kleinkinderen maar de betrekkelijkheid van het leven klinkt er altijd in door. Vanuit hun levensloop en ervaring zijn ouderen gevormd. Natuurlijk zijn ze ook weleens kritisch door hun verschil in levensopvatting, maar door alles heen overheerst de dankbaarheid.

Verbroken relatie

Door het verbreken van een huwelijksrelatie bij een van de kinderen voelen ouders de pijn en

het verdriet mee. Dat bleek ook wel even uit het gesprekje, de pijn van de vrouw horen we in haar vraag, 'hoe is het mogelijk?' De huwelijksrelatie van hun kind was goed begonnen, maar gaandeweg ontstonden er allerlei haarscheurtjes die aanleiding gaven tot een diepe breuk. Maar in de pijnlijke vraag van de moeder om haar kind zit ook iets van onbegrip. Ze vertelt in het gesprek dat ze de breuk wel zag aankomen. Het was haar opgevallen dat in de laatste jaren tijdens de ontmoetingen met hun kind de verhouding aanleiding gaf tot spanning en ruzie. En daarbij ging het vaak om niks, de vlam sloeg zomaar in de pan. Als hun kind binnenkwam was er eigenlijk al direct een conflict. Nu vertellen de ouders dat de scheiding hun veel verdriet doet, maar dat er ook een last van ze is afgenomen. Hieruit blijkt dat tussen ouders en kinderen een sterke, wederzijdse, onverbreekbare band bestaat. Hoewel deze band soms onzichtbaar is geworden door de moeilijke, zorgelijke omstandigheden. Ouders doen er goed aan om te proberen geen partij te kiezen en gericht te zijn op het welzijn van alle betrokkenen binnen hun gezin. Begrip tonen van ouders wordt door kinderen gewaardeerd. Achter de irritatie van hun kind kan een sterk verlangen schuil gaan naar contact. En liefde kan de boosheid overwinnen.

(wordt vervolgd)

ds. C. Bos,
Benschop

HIJ LEEFT

*Wij varen van het licht vandaan,
gaan voor de oogst, ons daag'lijks brood.
Ver in ons hart leeft dat de dood
dood is en heeft afgedaan,
want onze Heer' is opgestaan.
Maar dagen zijn weer heel gewoon
wij trekken netten door de zee
en geven onze vreugde mee.
Er klinkt geen stem, er juicht geen toon,
het leven is weer doodgewoon.
U vangt ons in ons leeg bestaan,
daarom is nog de vis verborgen,
al vissen wij tot in de morgen,
maar wie de ogen opengaan,
ziet Jezus op de oever staan.*

Wim Plomp uit "ZINGEN IN DE MORGEN",
uitg Elisabethbode, Ruurlo, 1998.

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Harderwijk
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand
(10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting
"Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abonnementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abonnementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

ONZE FINANCIEN

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

In de afgelopen periode ontvingen wij als gift van onze lezers(essen) een bedrag van € 30,- . Als bijdrage in de kosten van de drukkerij en de verzending van ons blad is aan giften van diaconieën en kerken ontvangen € 168,60.

Veel kerkgenootschappen ontvangen per keer meer dan 10 bladen en deze bladen worden ook door hen bezorgd. Een besparing van verzendkosten. Een vermindering van de abonnementsprijs staat hier tegenover. Stelt u prijs op een collectief abonnement geeft dat door via het email-adres info@krachtnaarkruis.nl dan hoort u van mij, welke prijs u dan kunt betalen. Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad vinden onder de website www.krachtnaarkruis.nl. Adreswijzigingen en de opgave van nieuwe abonnementen kunnen ook via de website worden doorgegeven.

Den Haag, 24 mei 2014.
Enno de Jong
penningmeester.

MEDITATIE

In sterke handen

'niemand zal ze uit Mijn hand rukken'

Joh. 10:28

'niemand kan ze rukken uit de hand

van Mijn Vader' Joh. 10:29

Heerlijk als sterke handen je vasthouden. Vooral als je zwak bent en je niet zonder hulp staande kunt blijven. Als je ziek bent of oud wordt heb je een steuntje nodig. Soms zelfs een vaste hand, die je leidt. Opdat je niet neervalt. Er gaat opvallende bescherming uit van een vaste hand. Zo en nog veel meer bedoelt de Heere Jezus het wanneer Hij Zijn schapen belooft en hen daarmee troost dat zij niet uit Zijn hand vallen. Hij zegt er bij dat zij ook niet kunnen vallen uit de hand van Zijn Vader. In dit verband spreekt Hij de opvallende en troostvolle woorden uit: Ik en de Vader zijn één. Wat een zegen wanneer je door de Vader en de Zoon wordt vastgehouden. Het zijn sterke handen van de Vader en van de Zoon waardoor de schapen niet verloren kunnen gaan. Niemand, maar dan ook niemand zal ze en kan ze uit Gods handen rukken.

Daar kunnen schapen wel beducht voor Zijn. Want er zijn ook wolven en beren op hun weg, die hen niet sparen. De duivel probeert de schapen van de goede Herder aan te vallen, te verstrooien en te gronde te richten. Jezus garandeert hen echter dat niemand hen uit Zijn hand en uit die van Zijn Vader kan rukken. Petrus wordt van te voren getroost, wanneer de Heere Jezus tegen hem zegt: Simon, de satan heeft u begeerd te ziften als de tarwe. En, als het zover is, dan zal Ik voor je bidden? Nee, de troost voor dit schaap is veel rijker: Ik heb al voor u gebeden dat uw geloof niet zou ophouden.

Zo spreekt de goede Herder zoveel troostvolle woorden uit in Johannes 10. Jezus is dan op het feest van de inwijding van de tempel. Een feest dat in 165 voor Christus is ingesteld en sinds die tijd gevierd wordt. Jezus is ook op dit feest in Jeruzalem. Hij bevindt zich in de zuilengang van Salomo, om een beschut plekje te vinden tegen de regen en de kou. Op dit feest steekt men de chanoeka-kandelaar aan. Het is volop feest in de

stad. Zoals bij ons het kerstfeest een heel lichtfeest is. Het kan niet mooier als Jezus op dit feest aanwezig is. Toch, als je let op het slot van Johannes 10, scheelt het niet veel of Jezus wordt gestenigd. Omdat Hij zoveel slechte dingen doet?

Hij spreekt op dit feest over Zijn Vader en over Zichzelf. Hij laat overduidelijk weten dat Hij de enige echte goede Herder is.

Je zou verwachten dat de feestgangers blij zijn dit evangelie te mogen horen. Maar wat is de werkelijkheid? Jezus zegt: u gelooft niet dat Ik de Messias ben. U wilt er niet van horen. Omdat u niet behoort tot Mijn schapen. U bent geen schaap van Mij, omdat u niet gelooft in Mij en omdat u niet gelooft in Mij bent u geen schaap van Mij.

Weet u wie wel tot Mijn schapen behoren? Mijn schapen luisteren naar Mijn stem. Zij kennen Mijn stem uit alle stemmen om hen heen. Zij volgen alleen Mij. En dat ontbreekt bij u. Vreselijk, om zo dicht bij de goede Herder te zijn op dit feest, nog wel in de tempel, in Jeruzalem, als volk van God, als Israel.

Geldt dit ook van ons? Moeten we nog schapen van de goede Herder worden? Dat kan, want Jezus zegt ook nu: Ik ben de goede Herder. En wie is een schaap van Hem? Mijn schapen

INHOUDSOPGAVE

Dit nummer verschijnt in de zomermaanden een periode waarin ons blad met vakantie-tempo verschijnt: één nummer voor twee maanden. U treft aan in dit nummer naast de gebruikelijke rubrieken- meditatie, belijden en beleven, draagt elkanders lasten en de puzzelhoek, en het derde artikel van ds. Harinck over de twaalf apostelen en het tweede artikel van ds Van Amstel over ZEKER WETEN. Tenslotte kunt u een tweede artikel van ds. C. Bos over de zorg van ouders om een gescheiden kind lezen.

Ons eerstvolgende nummer zal het eerste zijn van de 72ste jaardag dat DV begin september zal verschijnen.

Eindredacteur

ds. J. Oosterbroek.

horen Mijn stem en ze volgen Mij. Zij kennen Mij en wat nog belangrijker is en nog meer troost? Ik ken hen. Ik geef Mijn leven voor hen. Opdat zij niet verloren gaan.

En weet u wat nog het meest troostvolle is? Niemand kan één van Mijn schapen uit Mijn hand rukken. Ze zijn veilig in Mijn hand. En tegelijk veilig is de hand van Mijn Vader. Ik en de Vader houden hen vast. Wat er ook gebeurt. Het zijn sterke handen!

Waarvan we kunnen zingen:

Gods rechterhand is hoog verheven.

Des HEEREN sterke rechterhand

Doet door haar daan de wereld beven,

Houdt door haar kracht Gods volk in stand!

Zo worden schapen van de goede Herder door Hemzelf vertroost.

Huurlingen laten de schapen voor wat ze zijn, als gevaar dreigt. Zij gaan er vandoor om hun eigen leven te sparen.

Maar de goede Herder houdt Zijn schapen vast. Hij laat hen nooit los. Ze zijn veilig in Jezus' handen. Hij geeft Zijn leven voor Zijn schapen. Zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid. De Vader en de Zoon staan garant voor Hun werk.

Niemand kan hen ooit rukken uit de hand van de Vader en van de Zoon.

Wat een troost!

Ede

J. Van Amstel

MEELEVEN

Op 5 juni 2014 is mevrouw Gerritje Oosterbroek-Fahner overleden op de leeftijd van 67 jaar. De begrafenis heeft plaats gevonden op donderdag 12 juni op de begraafplaats te Havelte. Zij was de echtgenote van ds. J. Oosterbroek, onze secretaris en de eindredacteur van ons blad "Kracht naar Kruis". We willen ds. Oosterbroek en zijn kinderen en kleinkinderen namen het bestuur van "Kracht naar Kruis" en alle lezers, van harte condoleren met het overlijden van mevrouw Oosterbroek. We hopen en bidden dat zij in deze dagen van rouw en verdriet en in de toekomst de genade de nabijheid van de Heere mogen ervaren en getroost mogen worden door het uitzicht op het leven der toekomstige eeuw.

Ds. J. Willemsen,
voorzitter van het bestuur.

BELIJDEN EN BELEVEN

ZIEKENTROOST (60)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van het hier volgende gedeelte uit De Ziekentroost: *Zo besluiten wij dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet. En al moeten wij met Christus wat lijden, zo moeten wij niet kleinmoedig wezen; want wij zien, dat Christus Zelf, toen Hij om onze eigen zonden geslagen was, niet weder geslagen, maar geduldig geleden heeft*.

Zoals wij met onze Heidelbergse Catechismus in zondag 1 mogen belijden mag Gods kind getroost leven en zalig sterven. Hij weet zich met lichaam en ziel het eigendom van Christus te zijn. Christus heeft hem gekocht met Zijn dierbaar Bloed en hem uit de heerschappij van satan verlost. Gods Vaderhand bestuurt zijn leven en alle dingen werken mede ten goede. Door de Geest verzekert Hij hem van het eeuwige leven en maakt hem ook van harte willig en bereid voor Hem te leven en te sterven.

Nu komt er in de Ziekentroost nog weer een ander element aan de orde: het geduldig dragen van eigen lijden. Om dat te kunnen, moeten Gods kinderen zich steeds het lijden van Christus te binnen brengen. Wie denkt in dit verband niet aan de tekening die Jesaja in Jesaja 53 geeft over de lijdende Knecht des Heeren.

We lezen immers in dat hoofdstuk (vers 6 en 7): *"Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een ieder naar zijn weg; doch de HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen. Als dezelve geëist werd, toen weg Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap dat stom is voor het aangezicht van zijn scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open"*.

Toen Jesaja deze woorden profeteerde leed Israël erg onder de ballingschap. Ze werden verdrukt en geplaagd in Babel. De Heere had hen echter niet voor niets in die ballingschap gebracht. Ze hadden zich allen als dwaalzieke schapen gedragen. Ze gingen gewoon maar hun eigen weg. Als de HEERE naar recht met hen gehandeld, dan had Hij hen voor eeuwig

uit Zijn ogen weggedaan. Maar nu is dit het Evangelie: de HEERE heeft hun aller ongerechtigheid op Christus doen aankomen. Hij heeft Zich als een lam ter slachting laten leiden en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht van de schaapsscheerder, zo heeft Hij Zijn mond niet opengedaan.

Zo heeft Christus geleden voor de zonden van Zijn volk. Hij was de Zondeloze en is voor ons tot zonde gemaakt. Hij ging naar het kruis om voor de zonden van de Zijnen te boeten. Hij werd om onze zonden geslagen, maar Hij sloeg niet terug. Wat Hem werd aangedaan, heeft Hij geduldig gedragen en verdragen.

Nu staat het lijden van Gods kinderen in geen vergelijk met dat van de grote Christus. Als zij lijden is dat bovendien nog om der zonde wil, terwijl Hij de Zondeloze is. Daarom moeten ze niet kleinmoedig zijn, als ze moeten lijden om Christus' wil.

Ze mogen Zijn voetstappen drukken en Zijn voorbeeld volgen op de lijdensweg.

In hun hart leeft de wederliefde tot Hem Die alles voor hen heeft gedaan. Ze mogen zien op Hem Die als Hij gescholden werd niet terugschold en als Hij leed niet dreigde, maar alles overgaf in de Handen van Hem Die rechtvaardig oordeelt.

Dan blijft het gebed over:
Neem, Heere, mijn beide handen

*En leid Uw kind,
Tot ik aan de eeuwige stranden,
De ruste vindt.*

Harderwijk
ds. J. Oosterbroek

DRAAGT ELKANDERS LASTEN

Beste lezer,
Als u dit leest is er al weer een helft van het jaar 2014 voorbij. Een half jaar waarin weer veel is gebeurd. Wellicht in uw persoonlijk leven. Vreugdevolle momenten, maar ook droeve dagen. Ook in de wereld om ons heen is veel gebeurd. Als we zien naar oorlogen, geruchten van oorlogen, onstabiliteit in de samenleving, verdrukking en vervolging... Ach, wat is er geworden van deze wereld – van de mensheid. Mensen staan elkaar naar het leven. Toch mogen – en moeten – wij elkaar erop wijzen dat aan al deze ellende op de aarde eens een einde zal komen. Eens, als de bazuinen klinken, zal onze Heer en Heiland terugkomen om alles nieuw te maken. Dan zal er geen rouw, verdriet of moeite meer zijn. Ik roep u op om met Johannes mee te zeggen: Ja, kom, Heere Jezus!

*Eens, als de bazuinen klinken,
uit de hoogte, links en rechts,
duizend stemmen ons omringen,
ja en amen wordt gezegd,
rest er niets meer dan te zingen,
Heer, dan is uw pleit beslecht.*

*Van die dag kan niemand weten,
maar het woord drijft aan tot spoed,
zouden wij niet haastig eten,
gaandeweg Hem tegemoet,
Jezus Christus, gist'ren, heden,
komt voor eens en komt voor goed!*

Lied 300 vers 1 en 6
uit Liedboek voor de Kerken 1973

Verjaardagskalender

- 11 juli Mevr. V. Visserman-Boes, 'Hof van Smeden', Kamer 323, 8301 XG Emmeloord
- 20 juli Mevr. C. Vermeulen, Oostelijk Bolwerk 148, Fl.B., 4531 GW Terneuzen
- 30 juli Carla Thoen, Fresiastraat 1, 2685 XJ Poeldijk
- 11 augustus Mevr. W.J. Kannegieter, Donker Curtiusstraat 119, 9602 PN Hoogezand
- 22 augustus Mevr. H. Zandbergen, Churchillstraat 67, 7681 XS Vroomshoop

Brievenbus

U kunt de hier genoemde mensen verblijden met een kaartje:

Mevr. A.J. van Dijk, Mombassaplaats 308, 3067 GZ Rotterdam
Aleida Jansen, Kooikerweg 263, 3069 WP Rotterdam-Zevenkamp
Harmke Meijer, De Borg, Platinalaan 279, 9743 GN Groningen

Puzzelhoek

Voor u ligt weer een doorstreeppuzzel. Allemaal Bijbelse plaatsen, kriskras door elkaar. In de woordzoeker zijn de woorden te vinden, horizontaal, verticaal, diagonaal – ook achterstevoeren! De oplossing wordt gevormd door de overgebleven letters. Die kunt u naar mij opsturen. Succes ermee! U kunt de oplossing insturen tot 29 augustus.

Achaje	Derbe	Jizreel
Adullam	Dotan	Judea
Alexandrië	Eben Haëzer	Kanaan
Amman	Eilat	Kirjat Jearim
Arimatea	Elam	Kos
Betfage	Emmaus	Laodicea
Betsaida	Endor	Macedonie
Cairo	Eufraat	Magdala
Cappadocië	Getsemane	Meriba
Cyrene	Gibea	Mesopotamie
Damascus	Horeb	Milete
Dan	Idumea	Mispa
Dekapolis	Jeruzalem	Moab

I	D	U	M	E	A	E	T	A	M	I	R	A	T	M
B	E	I	N	O	D	E	C	A	M	C	N	A	E	E
E	B	B	E	T	F	A	G	E	Y	M	A	L	B	S
R	M	E	T	N	J	D	R	R	L	R	A	E	E	O
O	R	I	A	C	A	I	E	H	F	Z	N	N	N	P
H	C	D	R	L	B	N	Z	U	U	M	A	B	H	O
S	L	A	A	A	E	E	E	R	M	A	K	E	A	T
I	A	D	P	M	E	X	E	S	E	L	E	T	E	A
L	O	U	S	P	A	J	A	F	T	E	A	S	Z	M
O	D	L	I	M	A	S	T	N	E	E	L	A	E	I
P	I	L	M	I	C	D	C	A	D	M	G	I	R	E
A	C	A	M	L	H	O	O	U	J	R	M	D	R	L
C	E	M	O	E	A	T	J	C	S	R	I	A	A	A
E	A	T	A	T	J	A	E	B	I	G	I	E	U	T
D	E	R	B	E	E	N	D	O	R	E	A	K	O	S

De oplossing van de puzzel uit het juni-nummer is: Vervuld met de Heilige Geest

Vriendelijke groeten van:

Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

*Menige gelovige woont in een hut van de
twijfel, terwijl hij kon wonen in een paleis
van het geloof.*

DE TWAALVEN (III) GEWONE MENSEN

In sommige oude kathedralen zijn afbeeldingen te zien van de twaalf apostelen. In glas en loodramen kijken ze op je neer. Zij stralen meestal een beeld uit van voornaamheid en een verheven trap van geestelijkheid. Maar in werkelijkheid waren het twaalf gewone mensen, wie niets menselijks vreemd was. Het zijn mensen met fouten en dwaasheden, zonden en gebreken, overwinningen en nederlagen. Zij staan daardoor dichtbij ons.

Niet één van de twaalf was beroemd vanwege zijn geleerdheid, rijkdom of macht. Zij waren afkomstig uit het gewone volk. Zij behoorden niet tot de theologen of de redenaars. Zij stonden buiten het godsdienstige establishment van de rabbijnen en leraars in Israël. Hun kennis van God en goddelijke zaken kwam niet boven het gemiddelde uit. Zij waren behept met allerlei menselijke gedachten omtrent de Messias en Zijn rijk en droomden als kinderen van hun tijd van de komst van een aards koninkrijk, waarin het joodse volk een toonaangevende positie onder de volken zou innemen. Zij waren traag in het leren en het verstaan van de Schriften. Jezus moest van hen zeggen: *O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben.* Luk. 24:25.

Zij waren ook heel verschillend. De één was een voormalige Zeloot en behoorde tot de jonge Joodse mannen, die de Romeinse overheersing met geweld omver wilden werpen en 'zelfs voor geen moord terug deinsden. De ander was een tollenaar geweest, een landverrader, die voor de Romeinen belastingen inde. Vier van hen waren vissers. De anderen, hoewel hun werkkring ons niet bekend is, waren slechts gewone arbeiders of hoogstens kleine zelfstandigen. Eén van hen, Filippus, was waarschijnlijk geen rasechte Jood. Hij droeg een Griekse naam, hetwelk wijst op een Griekse vader. De meesten van hen kwamen uit Galilea, een provincie die als minder ontwikkeld bekend stond en waar velen verachtelijk op neerzagen. En toch hebben deze mannen na Jezus' hemelvaart een boodschap de wereld ingedragen, die de wereld als het ware onderste boven heeft gekeerd. Volgens de mededeling in Handelingen 17:6 was het oordeel van Joden en Grieken dat zij door hun optreden *de wereld in roer hebben gesteld*. Zij werden de instrumenten waardoor de boodschap van Christus tot de uiterste einden van de toenmaals bekende wereld is gebracht.

Vanuit menselijk oogpunt gezien hing de toekomst van de nieuwtestamentische gemeente en het succes van het Evangelie af van de trouw van deze twaalf mannen. Jezus had een groter

aantal apostelen kunnen verkiezen. Hij had hen kunnen kiezen uit meer ontwikkelden en voornamen. Maar Hij verkoos deze twaalf. Hij koos geen enkele rabbi, schriftgeleerde of farizeeër. Hij koos geen priester of oudste van een synagoge. Hij koos geen mannen die theologisch gevormd waren. Hij koos in plaats daarvan vissers en tollenaars en mannen uit het volk. Maar Christus wist wat Hij deed. Vanuit Zijn goddelijke visie wist Hij dat het uiteindelijke succes van deze mannen niet afhing van wie zij waren, maar wat de Heilige Geest van hen zou maken en door hen zou doen. Gods Geest zou hen gebruiken als de grondleggers van de nieuwtestamentische kerk. Het zou een werk zijn waarvan God alleen de eer ontvangt. De twaalf apostelen zijn het levend bewijs dat Gods kracht in zwakheid wordt volbracht. In en van zichzelf waren zij geheel onbekwaam tot deze taak. Maar God bekwaamde en gebruikte hen om het Evangelie aan alle creaturen te verkondigen, zodat het woord van Paulus vervuld werd: *En Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in Christus en de reuk Zijner kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen.* 2 Kor. 2:14 . Het apostelschap was een bijzonder ambt. Zij hebben het fundament gelegd waarop de Christelijke Kerk is gebouwd. *Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste hoeksteen* Ef. 2:20.

Hun roeping

Jezus koos de twaalf apostelen, voordat zij Hem tot hun Meester verkozen. Hij kon tot hen zeggen: *Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en ik heb u gesteld dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen.* Joh. 15:16. We constateren dat hun roeping tot apostel is voorafgegaan door een roeping tot zaligheid en discipelschap. Eerst werden zij geroepen tot de zaligheid, daarna tot discipelschap en tenslotte tot het apostelschap. Deze volgorde blijkt uit de Bijbelse gegevens.

Toen Jezus Zijn openbaar optreden begon, verzamelde Hij eerst een kleine groep van volgelingen rondom Zich. Andréas en Johannes waren de eersten die Jezus erkenden als de beloofde Messias. Zij waren reeds discipelen van Johannes de Doper. Dit leert ons dat zij de spoedige komst van de Messias verwachten en belijden: de hun zonden door Johannes de Doper waren gedoopt. Het waren dus jonge mannen, die de oproep van Johannes de Doper gehoor hadden gegeven en zich met berouw over hun zonden hadden laten dopen met de doop van de bekering en de vergeving van de zonden. Maar meer kon Johannes de Doper niet doen. Hij kon hen de gezochte vergeving van de zonden niet

geven. Daarom hoopten zij op de Messias, Die, volgens Johannes de Doper, spoedig zou verschijnen.

Toen Johannes de Doper op zekere dag Jezus aanwees als de beloofde Messias en riep: "Zie het Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt", hebben zij Johannes de Doper verlaten en zijn zij Jezus gevolgd. Zij werden die dag door Jezus onderwezen en geheel ingenomen door Zijn Persoon en onderwijs. Zij geloofden vanaf die dag dat Jezus de beloofde Messias was. Johannes en Andréas hebben ieder hun broer opgezocht en verteld wie zij in Jezus van Nazareth hadden gevonden. Zo werden ook Jakobus en Simon Petrus discipelen van Jezus. Daarna zien we hoe Jezus Zelf Filippus tot Zich roept, die op zijn beurt Nathanaël tot Jezus brengt. Van Mattheüs weten we dat hij door Jezus weggeroepen is uit zijn tolhuis. Van de anderen is ons niet bekend hoe zij met Jezus in contact zijn gekomen. Maar één ding is duidelijk, er is een roeping tot zaligheid vooraf gegaan aan hun roeping tot discipel en apostel.

Het is dus begonnen met een roeping tot zaligheid. Hun ogen zijn open gegaan voor de persoon van Jezus. Zij hebben Hem herkend als de beloofde Messias en als de Zaligmaker die zij nodig hadden. Daarna zijn zij geroepen tot discipelschap. Dit is ook nu nog de orde. Hoe kun je Christus verkondigen als je Hem zelf niet eerst als je Zaligmaker heb gevonden?

Op de roeping tot zaligheid volgde voor hen een roeping tot apostel. De evangeliebeschrijvingen laten ons zien, dat ofschoon zij in Jezus als de beloofde Messias geloofden, zij in het begin toch nog in hun dagelijks beroep bleven. Zij hoorden Jezus gaarne en onderwierpen zich aan Hem als Leraar, maar werden nog geen discipelen die Hem dagelijks volgden. We lezen van hen dat zij vissers bleven, hun boten verzorgden en hun netten herstelden. Jezus heeft hen toen bij hun netten weggeroepen. Na de wonderbare visvangst zei Jezus: *Volgt Mij na en Ik zal u vissers der mensen maken.* Matth. 4:19. Hij riep hen om hun aards beroep te verlaten en Hem te volgen. En het gevolg was dat wij lezen: *En als zij de schepen aan land gestuurd hadden, verlieten zij alles en volgden Hem.* Luk. 5:11. Mattheüs zegt van Andréas en Petrus: *Zij dan terstond de netten verlatende zijn Hem nagevolgd.* Matth. 4:19. Terwijl van Johannes en Jakobus gezegd wordt: *Zij dan, terstond verlatende het schip en hun vader, zijn Hem nagevolgd.* Matth. 4:22. En ook van Levi lezen we: *En hij opstaande, volgde Hem.* Matth. 9: 9. Het is allemaal terstond gebeurd. De roeping van Jezus werd direct opgevolgd. Zij hebben alles verlaten. Hun werk, bedrijf, woonplaats, ouders,

vrouw, familie en vrienden. Het was waar wat Petrus later zei: *Ziet, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd.* Luk. 18:28 . Hoe krachtig moet deze roeping geweest zijn! Hun harten zijn er geheel voor ingewonnen om een volgeling van Jezus te worden. Zij werden daardoor werkelijk discipelen van Jezus. Het Griekse woord 'mathetes' betekent: leerling, student. Leerlingen van Jezus, dat waren de twaalf gedurende die eerste 18 maanden waarin zij Jezus volgden.

Daarna volgde als het ware een derde roeping. Jezus stelde hen aan tot apostelen. Zij ontvingen een uniek ambt, dat geen opvolging heeft gekend. Het gezag van een gezant en vertegenwoordiger van Christus werd hun toebetrouwd. Daarom worden zij om hen van andere discipelen en dienaren van Christus te onderscheiden 'apostelen' genoemd. Vooral Lukas bedient zich in de Handelingen dikwijls van deze naam voor de twaalf bijzondere discipelen van Jezus. Er wordt verder zowel door Markus alsook door Johannes bijna altijd over de apostelen gesproken als over: 'de twaalf'. Daardoor worden zij onderscheiden van de vele andere gelovigen en discipelen.

Het unieke van hun ambt toonde zich in het verrichten van wonderen en krachten. Aan de apostelen zijn de bovennatuurlijke krachten gegeven om wonderen te werken. De wonderen die zij hebben verricht heten dan ook in de brieven van de apostelen de 'merktekenen' van de apostelen. Paulus beroept zich er op dat hij een apostel is omdat hij bovennatuurlijke tekenen en krachten van God had ontvangen en zegt: *De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond, in alle lijdzaamheid, met tekenen en wonderen en krachten* 2 Kor. 12:12. De tekenen waren bedoeld om de waarheid van de boodschap van het Evangelie te bekrachtigen.

(wordt vervolgd)

Kapelle (Zld)
Ds. C. Harinck

ZEKER WETEN (2)

Ook al ben je, door genade, tot geloof gekomen, we komen er achter dat tal van gelovigen de zekerheid van het geloof missen. Ze verlangen ernaar om zeker te weten dat hun geloof echt is. Meer dan eens gaan ze op zoek om meer tot de nodige zekerheid te komen. Maar waar en hoe moet je deze zekerheid zoeken?

Kenmerken

Zo zijn in het verleden kenmerkende dingen aangewezen waaraan je zou kunnen zien dat het echt is in je leven. We kennen de uitdrukking: christenen zijn kenbaar aan hun gelaat, gewaad en gepraat. Daarmee wilde men aangeven dat het aan de buitenkant te zien is wie oprechte christenen zijn. Nu zal het openbaar komen in de praktijk van het leven wanneer iemand echt gelooft. Als we van binnen veranderd worden, wordt het zichtbaar in wat we zeggen, in wat we uitstralen en in hoe we gekleed door het leven gaan. Spreekt de apostel Paulus in zijn brieven niet over het uitdoen van het oude kleeid (van de zonde) en het aandoen van de nieuwe kleding van het bekeerde leven? Zo zijn mensen ertoe gekomen het uiterlijke te benadrukken. Met termen uit de sociologie laat men zien wie 'bevindelijke' christenen zien. Dan lezen zij een bepaalde krant en een bij name genoemd blad, stemmen zij op een 'eigen' partij en gedraag zij zich in je kleding die 'men' passend acht. Daarmee zou hun godsvrucht te zien zijn.

Het grote gevaar daarbij is dat je als een fari- zeeër door het leven kunt gaan, omdat de uiterlijke dingen bepalend zijn. En wie kan zich niet beter voordoen dan hij in wezen is?

Wezenlijk kenmerkend

Het is een zegen dat de kerk heeft uitgesproken welke 'kenmerken' laten zien of je geloof echt is. Met name in artikel 29 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis worden deze aangewezen, nadat over de 'ware kerk' het een en ander is beleden.

Laten wij deze aloude kenmerken van de ware christenen, die uit het Woord van God komen, voor onze aandacht nemen.

In de eerste plaats wordt als vruchten van de verkiezing genoemd: het ware geloof in Christus. Met andere woorden: daar moeten we mee beginnen. Het gaat om Christus en om het geloof in Hem. Zoals we in de Bijbel lezen: wie in Hem gelooft is zalig en wordt zalig.

Daarbij wordt genoemd *kinderlijke vreze Gods*. Meteen komt de vraag uit Psalm 25 naar ons toe: wie heeft lust de HEERE te vrezen? Obadja getuigt er tegenover Elia van dat hij de HEERE vreest van zijn jeugd af aan. Zo jong kan het er al zijn in ons leven. Mooier kan het niet.

Als derde kenmerk geldt *droefheid over de zonde en tegelijk honger en dorst naar gerechtigheid*. En daarmee zijn we bij de Bergrede, waar de Heere Jezus zegt dat zij zalig zijn die nu treuren en die honger en dorsten naar gerechtigheid.

Het is duidelijk dat de Heilige Geest deze 'vruch-

ten' werkt in de harten van gelovigen.
Dat geeft troost én vreugde.

Strijd

Toch komen we met deze kenmerken niet altijd even ver. Want de boze kan ons aan het twijfelen brengen met de vraag of deze typerende geestelijke werkelijkheden in voldoende mate in ons leven aanwezig zijn. Zo kunnen we mismoedig worden, omdat de satan ons wil afhouden van het heil en van de zekerheid dat we deel hebben aan dit heil.

Soms is dit het beste kenmerk dat je alle kenmerken mist en alleen maar met de tollenaar kunt bidden: o God, wees mij, zondaar, genadig. Van deze tollenaar zegt de Heiland Zelf dat hij gerechtvaardigd van de tempel naar huis ging, in tegenstelling tot de door Hem getypeerde farizeeër.

Zo doorbreekt de Heere vaker alles waar wij enig houvast aan menen te hebben en leert Hij ons dat we alleen uit genade zalig worden. Vast en zeker.

Ede
J. Van Amstel

ZORG VAN OUDERS OM EEN GESCEIDEN KIND (II)

Omgang met elkaar

Vanuit liefde om hun kind vindt er soms een conflictsituatie plaats tussen ouders en hun kinderen waarin de meningen tegenover elkaar komen te staan. Er kunnen tussen ouders en kinderen afwijkende meningen zijn, verschillen die met elkaar botsen. Belangrijk is dan dat de liefde van en tot God centraal staat. Vanuit Gods liefde voor ons mensen proberen ouders van een gescheiden kind goed met hun kind te communiceren. Zij proberen niet te snel te reageren en goed te luisteren om de problemen goed in te leven. Zo kunnen zij een betere voorstelling maken van wat er zich bij hun kind afspeelt. Op die manier hopen zij dat hun kind zich begrepen voelt en een vertrouwelijke sfeer bevorderd wordt. Een goed gesprek geeft over en weer ruimte, zodat er een opluchting ontstaat en men elkaar beter begrijpt.

Zorg van ouders

De zorg van ouders bleek uit het inleidend gesprekje toen de man zei, 'dat je als ouders niet goed weet hoe je met een scheiding van je kind om moet gaan als je het zelf treft'. Het woord 'zorg' wijst op het besef van een groeiende broosheid van ons bestaan. Tegenover de tegenslagen die zich in ons leven voltrekken

staan we machteloos. Zullen we in staat zijn om de opdracht die we op ons hebben genomen ook uit te voeren? Het huwelijksformulier begint daar zo mooi mee als tegen het bruidspaar gezegd wordt: 'Daarom mag u in uw hart verzekerd zijn van de toegezegde hulp van God in uw verdriet, aangezien ook de gehuwden in de praktijk van het leven als gevolg van de zonde velerlei tegenspoed en leed overkomt.' Het is daarom begrijpelijk dat ouders over hun getrouwde kinderen inzitten en dagelijks voor hen bidden om wijsheid bij bijvoorbeeld de opvoeding van hun kinderen. Ouderen bidden dat hun kinderen en kleinkinderen zich wapenen mogen vanuit hun geloof en met de kracht van Gods Geest tegen allerlei tegenspoeden die hen treffen. Zij bidden of hun kinderen, kleinkinderen kracht ontvangen tegen levensbedreigende ziekten, tegen ongevallen en financiële rampen. Deze zorg leggen zij elke dag neer bij de Heere aan de troon van de genade. Zij liggen 's nachts weleens wakker over wat hun kinderen overkomt, daarbij kan zorg en ongerustheid omslaan in angst. Met bezorgde en angstige gevoelens kijken we tegen de dreigingen in ons leven aan. Hoe zal het met onze kinderen, kleinkinderen gaan in de toekomst?

Leven uit geloof

Evenals bij kinderen kan het geloof van Gods nabijheid bij ouders ook voor een poos weg zijn. Zeker wanneer zich moeilijke perioden in het gezinsleven voordoen. Dan wordt ons geloof op de proef gesteld. We bidden wel tot God, maar er komt geen antwoord. We zien Zijn hulp niet en er is geen oplossing voor de moeilijkheden waarin wij zitten. Vanuit de problemen waar ons kind zich in bevindt en ons onverhoord gebed ontstaat er bij ons twijfel. En dan kun je wel goed bedoeld tegen deze mensen zeggen, er staat toch in de Bijbel: 'werp al uw zorg op God, Hij zorgt voor u'. Maar die boodschap komt niet altijd over als je in de problemen zit. Zij hebben veel meer hun waaromvragen over de pijn die zij hebben vanwege de scheiding van hun kind. Waarom bepaalt God het 'lot' van hun kind op deze manier? Ik denk dat we op de 'waaromvraag' van mensen goed moeten reageren en geen 'daarom-antwoord' aan hen moeten geven. Achter de waaromvraag zit in de meeste gevallen: wanhoop, ontsteltenis, radeloosheid en een protest. Voorzichtig moeten we proberen om daar achter te komen om erop te reageren. We kunnen dat het beste vragenderwijs doen bijvoorbeeld 'ziet u het nog wel zitten?', of 'u bent er wel helemaal van ondersteboven hé?', of 'u bent zeker boos op God?' Daarbij kunnen we verwijzen naar de Psalmen die vol staan met allerlei klachten naar de Heere. En zelfs in het

Nieuwe Testament horen we die klacht bij Jezus Christus aan het kruis op Golgotha. Toch werd het geloof van Jezus sterk beleefd vanuit het 'antwoord geven' op Zijn God die in het oordeel Zich afzijdig hield. Jezus voelde zich op dat moment gescheiden van Zijn Vader. En het is voor ons een geweldige zegen dat Jezus in deze gebroken wereld met al zijn verdriet zich door het oordeel van God heen heeft geworsteld. In Jezus' worsteling met God voelde Hij zich als Kind gescheiden van God de Vader. Maar de vrucht van Jezus' worsteling in die vreselijke Godverlatenheid is: 'opdat wij nimmermeer, nooit meer door God verlaten worden'. Dat is het geweldig grote geheim van Jezus' Godverlatenheid. Wij kunnen dat niet doorvoelen tot op de bodem. Wij kunnen er alleen maar iets van aanvoelen door het werk van de Heilige Geest in ons hart. De Geest wekt ons op te luisteren naar de stem van God in ons hart en leven. Te midden van alle gebrokenheid en verlatenheid wekt het Woord en de Geest ons op ons vertrouwen op de Heere te stellen. We gaan door lijden tot heerlijkheid in het voetspoor van onze Heiland. Want ook wij zullen vanwege ons geloof in Hem slachtschapen zijn in deze wereld. Maar dan komt het erop aan om uit het geloof te leven, zoals Paulus het ons leert: 'Wie is het die verdoemt? Christus is het die gestorven is; ja, wat meer is, die ook opgewekt is, die ook aan de rechterhand van God is, die ook voor ons bidt. Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Wij zijn in dit alles meer dan overwinnaars door Christus, die ons liefheeft.'

Lezer, ik heb maar een klein gedeelte besproken van de beleving die zich bij ons kan voordoen als het gaat om de scheiding van onze kinderen. Ik besef dat er nog veel meer in deze gebroken situatie door u met uw kind(eren) meegemaakt wordt. Veel is uw verdriet wat door de buitenwereld niet wordt gekend, maar dat u stil van binnen meedraagt. Het pastorale advies dat ik u mag geven is: ga met uw verdriet en het vele onbegrip naar de goede Herder van al de schapen. Hij begrijpt u het beste, omdat Hij met u meelijdt in uw zwakheden. Hij kent uw lijden uit ervaring, omdat Hij op dezelfde wijze is beproefd, maar Hij is zonder zonde gebleven. Ga dan met vrijmoedigheid tot de troon van de genade, want u zult van Hem barmhartigheid ontvangen en geholpen worden op het juiste tijdstip (Hebreeën 4:15 en 16).

ds. C. Bos,
Benschop

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland
Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr.Geref., Harderwijk
Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag
Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.
e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede
Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag
Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld
Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen;
de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;
het gironummer is 938939 ten name van Stichting
"Kracht naar Kruis", te Den Haag;
opgave nieuwe abonnees, adreswijzigingen enz. aan:
abonnementen KNK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag of per
e-mailadres: abonnementen@krachtnaarkruis.nl
alle informatie over KNK vindt U in onze website
www.krachtnaarkruis.nl

ONZE FINANCIEN

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

In de maand juni ontvingen wij als gift van diaconieën € 250, -.

Veel kerkgenootschappen ontvangen per keer meer dan 10 bladen en deze bladen worden ook door hen bezorgd. Een besparing van verzendkosten. Een vermindering van de abonnementsprijs staat hier tegenover. Stelt u prijs op een collectief abonnement geeft dat door via het email-adres info@krachtnaarkruis.nl dan hoort u van mij, welke prijs u dan kunt betalen.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad vinden onder de www.krachtnaarkruis.nl.

Opgave van nieuwe abonnementen en adreswijzigingen van abonnees en kerkgenootschappen kunnen ook via deze website worden doorgegeven. Een speciaal formulier ligt klaar.

Den Haag, 18 juni 2014.
Enno de Jong
penningmeester.